

Zemědělská
fakulta
Faculty
of Agriculture

Jihočeská univerzita
v Českých Budějovicích
University of South Bohemia
in České Budějovice

JIHOČESKÁ UNIVERZITA V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH ZEMĚDĚLSKÁ FAKULTA

Katedra krajinného managementu

Diplomová práce

Nástavba, přístavba a stavební úpravy
hasičské zbrojnice v Borovanech

Autor práce: Bc. Jakub Nýdl
Vedoucí práce: Ing. Jan Závitkovský
Konzultant práce: doc. Ing. Pavel Ondr, CSc.

České Budějovice
2021

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem autorem této kvalifikační práce a že jsem ji vypracoval pouze s použitím pramenů a literatury uvedených v seznamu použitých zdrojů.

V Českých Budějovicích dne

.....
Podpis

Abstrakt

Tématem diplomové práce je reálný záměr nástavby, přístavby a stavebních úprav hasičské zbrojnice v Borovanech. Literární část práce je zaměřena na čtyři témata. Nejprve je to proces schvalování staveb a obsah potřebné dokumentace dle platné české legislativy. Dále je popsána posloupnost nutných prací, která předchází rekonstrukcím staveb. Třetím tématem jsou rostoucí požadavky na požární zbrojnice z hlediska vývoje požární techniky. Posledním tématem jsou dotační tituly, které lze v oblasti požární ochrany čerpat. V kapitole výsledků je analyzován současný stav objektů, podrobně popsáno navrhované řešení a posouzen vhodný dotační titul pro uvažovaný záměr. Zaznamenání současného stavu bylo provedeno také fotodokumentací, která je přílohou práce. Hlavním výstupem kvalifikační práce je zpracování textové i výkresové části dokumentace pro udělení územního rozhodnutí dle platné vyhlášky.

Klíčová slova: hasičská zbrojnice, dobrovolní hasiči, rekonstrukce, dotace EU

Abstract

The topic of the diploma thesis is a real project idea of extensions and building modifications of the firehouse in Borovany. The literary analysis of the thesis is focused on four topics. First is the process of granting a building permit and the content of necessary documentation given by the valid czech legislation. Furthermore, the sequence of necessary works, which precedes the renovation of buildings, is described. The third topic considers the growth of requirements for firehouses layout in terms of the development of fire equipment. The last topic is the funding of the field of fire protection. In the results, the current state of the objects is analyzed, the proposed solution is described in detail and a suitable funding for the considered plan is proposed. Current state of buildings was also captured by photo documentation, which is in the appendix part. The key output of the thesis is the textual and drawing part of the documentation for building placing permit given by valid legislation.

Keywords: firehouse, volunteer firemen, building renovation, EU funding

Poděkování

Zde bych velice rád poděkoval všem, kteří mi byli nápomocni při tvorbě této diplomové práce, a to především vedoucímu práce panu Ing. Janu Závítkovskému za její odborné vedení, ochotu při konzultacích a cenné rady, dále pak vedoucímu katedry panu Ing. Pavlu Ondrovi, CSc. za důležité informace a věcné připomínky, a nakonec panu Václavu Hanzalovi za poskytnutí jím vedené dokumentace a cenných informací. Dále upřímně děkuji své rodině, své přítelkyni, blízkým a přátelům za podporu a trpělivost během tvorby této práce a v průběhu celého studia.

Obsah

1	Úvod.....	8
2	Literární přehled.....	9
2.1	Základní pojmy.....	9
2.2	Povolování staveb.....	11
2.2.1	Územní řízení	11
2.2.2	Stavební řízení.....	14
2.2.3	Společné řízení	15
2.3	Dokumentace ve výstavbě.....	16
2.3.1	Dokumentace pro územní rozhodnutí	16
2.3.2	Projektová dokumentace	18
2.3.3	Ostatní dokumentace	20
2.4	Přípravné práce před zahájením rekonstrukce.....	21
2.4.1	Zaměření stávajícího objektu	21
2.4.2	Stavebně technický průzkum	22
2.4.3	Stavebně historický průzkum.....	24
2.4.4	Urbanistický průzkum	24
2.4.5	Projektování rekonstrukcí	25
2.4.6	Bourací práce	25
2.5	Požární ochrana v České republice.....	26
2.5.1	Základní pojmy	26
2.5.2	Organizace působící na úseku požární ochrany	28
2.5.3	Požární automobily	32
2.6	Rostoucí požadavky na požární zbrojnice.....	39
2.6.1	Vývoj automobilů	39
2.6.2	Vývoj ochranných prostředků	44

2.6.3	Ostatní současné požadavky	46
2.7	Dotace Evropské unie.....	46
2.7.1	Evropské fondy	46
2.7.2	Čerpání evropských dotací v ČR	49
2.8	Dotace v oblasti ochrany obyvatelstva.....	52
2.8.1	Evropské dotace v oblasti ochrany obyvatelstva	53
2.8.2	Státní dotace v oblasti ochrany obyvatelstva	54
2.8.3	Krajské dotace v oblasti ochrany obyvatelstva	55
2.8.4	Kombinování grantů.....	56
3	Cíl práce	57
4	Metodika	58
5	Výsledky a diskuze	59
5.1	Popis stavu objektu.....	59
5.1.1	Členění objektu	59
5.1.2	Konstrukční a materiálové řešení.....	59
5.1.3	Dispoziční a provozní řešení.....	61
5.1.4	Zhodnocení stavu	62
5.2	Popis navrhovaného řešení.....	63
5.2.1	Požadavky stavebníka	63
5.2.2	Bourací práce	66
5.2.3	Členění navrhovaného objektu.....	66
5.2.4	Stavební řešení	66
5.2.5	Konstrukční a materiálové řešení.....	66
5.2.6	Dispoziční a provozní řešení.....	68
5.3	Orientační náklady stavby	70
5.4	Dokumentace pro vydání územního rozhodnutí	70
5.5	Návrh dotačního titulu k řešenému záměru.....	70

5.5.1	Evropská dotace z programu IROP	71
5.5.2	Státní a krajská investiční dotace	71
5.5.3	Výběr vhodné varianty	72
6	Závěr	73
7	Seznam použité literatury	74
7.1	Zdroje tištěné	74
7.2	Zdroje internetové	77
7.3	Legislativní dokumenty	78
7.4	Ostatní předpisy	78
8	Seznam zkratk	79
9	Seznam příloh	80

1 Úvod

Tématem rekonstrukce požární zbrojnice v Borovanech se zabývám již několik let, jelikož jsem aktivním členem zdejšího sboru i jednotky dobrovolných hasičů a mou snahou je přispívat k jejich rozvoji. Dlouhodobým zapojením do všech zdejších činností jsem získal přehled o nedostacích, které současná zbrojnice má, a se zpřístupněním evropských dotací pro dobrovolné jednotky jsem se rozhodl tomuto tématu aktivně věnovat. Bohužel jsem tou dobou nebyl dostatečně informován o fungování evropských grantů a problematikou jsem se začal zabývat až v době realizace záměrů v několika okolních obcích. Nicméně jsem ihned začal se shromažďováním podkladů, a následně vytvořil návrh rekonstrukce pro možnost budoucího usilování o projekt. Tento prvotní návrh byl předmětem mé bakalářské práce, na kterou bude v této práci navázáno.

Předmětem diplomové práce je tedy reálný záměr změny dokončené stavby v Borovanech u Českých Budějovic. Konkrétně nástavba, přístavba a stavební úpravy zdejší hasičské zbrojnice, k jehož financování bude zapotřebí usilovat o získání dotačního titulu. Literární rozbor bude zaměřen na problematiku rekonstrukcí, obsah a zpracování stavební dokumentace, územní a stavební řízení, rostoucí požadavky na požární zbrojnice a využití dotačních titulů v oblasti požární ochrany. Výstupem praktické části bude popis současného stavu objektu, zpracování dokumentace pro udělení územního rozhodnutí dle vyhlášky č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb, a návrh vhodného dotačního programu k řešenému záměru.

2 Literární přehled

Literární přehled bude sestaven tak, aby pokryl všechny důležité oblasti ve vazbě na praktickou část. Nejprve bude věnována pozornost postupnému procesu povolování staveb, na které navážou související příslušné stupně dokumentace včetně jejich obsahu a náležitostí dle platné legislativy. Následně budou popsány přípravné práce, které musí předcházet každé rekonstrukci, jejich návaznost a konkrétní činnosti. Třetí oblastí literární rešerše jsou rostoucí požadavky na požární zbrojnice v souvislosti s vývojem používaných automobilů a technických prostředků. Další kapitoly se pak soustředí na významný aspekt ve financování projektu, a to na dotační tituly. Zvláštní pozornost je věnována dotacím Evropské unie, které v oblasti výstavby požárních zbrojnic aktuálně hrají zásadní roli. Následuje popis ostatních grantů, které je možno využít při realizaci staveb či úprav hasičských zbrojnic. Závěrečné kapitoly literární rešerše jsou pak soustředěny na rostoucí požadavky parametrů požárních zbrojnic v návaznosti na vývoj hasičské techniky.

2.1 Základní pojmy

Před samotným literárním rozбором je nutné definovat důležité pojmy spojené s tématem, na které bude v teoretických kapitolách často odkazováno.

Nejzákladnějším pojmem ve výstavbě je stavba, která je dle stavebního zákona definována jako stavební dílo, zhotovené stavební nebo montážní činností, a to nehlédě na stavební provedení, použité technologie, využití materiály a zvolené konstrukce. Dále nerozhoduje ani účel využití a doba, po kterou bude stavba existovat, pouze je rozlišeno, zda se jedná o stavbu dočasnou s předem určenou dobou existence, nebo stavbu trvalou. Za stavbu zákon považuje také výrobky, které funkci stavby plní, což mohou být zahradní domky nebo mobilní příbytky, které se prodávají jako celek a mohou být umístěny na pozemek. Zvláštním druhem jsou stavby pro reklamu. (Zákon č. 183/2006; Umlášková, 2020)

Dále je potřeba definovat vymežit pojem změna dokončené stavby, jelikož nejčastěji používané pojmy v tomto smyslu jako modernizace a rekonstrukce zákon přímo nedefinuje. Z pojmu vyplývá, že tyto změny se týkají již dokončených staveb, tedy staveb řádně zkolaudovaných a užívaných. Za takových okolností se rozlišuje nástavba, přístavba a stavební úpravy. Nástavbou se rozumí úprava, kterou se stavba zvyšuje a zároveň se jedná o jakékoli rozšíření výškového ohraničení stavby, při-

čemž se může jednat například o budování nového podlaží. Druhou možností změny dokončené stavby je přístavba, kdy je stavba půdorysně rozšířena, přičemž přístavěná část je se stávající stavbou provozně propojena. Zde se může jednat o přístavbu zádveří k hlavnímu vchodu nebo realizace garáže. Třetí změnou jsou stavební úpravy, kdy je zachováno vnější půdorysné i výškové ohraničení stavby. Může se jednat o rušení či budování příček a obecně o změny dispozice objektu. Do kategorie stavebních úprav spadá také vnější zateplení pláště stavby. Za odlišný případ se považuje změna stavby před jejím dokončením, kdy dochází k odchylce od parametrů, které byly povoleny stavebním úřadem, ještě než došlo ke kolaudaci. V takovém případě musí změny znovu projít schvalovací procesem, jinak se stavebník dopouští protiprávního jednání. (Zákon č. 183/2006; Umlášková, 2020)

Následuje několik pojmů využívaných v územním plánování v souvislosti výstavbou. Základem územního plánu obce je rozdělení území na zastavěné, zastavitelné a nezastavitelné. Zastavěné území neboli intravilán, je zpravidla území uvnitř obce, kde je z větší části souvislá zástavba. Zahrnuje nejen zastavěné plochy, ale také přilehlé zahrady, komunikace, zeleň i vodní plochy, které tvoří celistvý útvar. U obcí, které nemají tímto způsobem určeno zastavěné území je toto stanoveno dle vymezení z roku 1966 v mapě evidence nemovitostí. Zastavitelnými plochami rozumíme pozemky, které jsou dle územně plánovací dokumentace určeny k zastavění. Nezastavitelným územím jsou pak plochy, které nejsou vymezeny jako zastavěné ani zastavitelné. U obcí, které nemají vydaný územní plán, se setkáváme s pojmem nezastavitelný pozemek, což může být pozemek veřejné zeleně či parku, nebo lesní pozemky v intravilánu o výměře větší než 0,5 ha. Vzhledem k popisu intravilánu je nutné definovat také jeho opak, tedy extravilán, což jsou veškeré plochy katastrálního území, které nejsou součástí intravilánu. (Zákon č. 183/2006; Plos, 2007)

Dále budou popsány samostatné pozemky, spojené s výstavbou. Soubor pozemků, část pozemku, nebo jeden pozemek, který je regulačním plánem či jiným nástrojem povolování staveb určen k umístění stavby, je nazýván stavebním pozemkem. Dále pak pozemek, který je v katastru nemovitostí veden jako stavební parcela, je označován zastavěným stavebním pozemkem. Do něj mohou spadat také přilehlé pozemky, pokud tvoří celistvý útvar s hospodářskými a obytnými budovami a jsou zpravidla společně oploceny. Zde se ještě můžeme setkat s pojmem zastavěná plocha pozemku, což je součet ploch všech staveb na jednom zastavěném pozemku. Místo, kde je stavba realizována, nebo právě probíhají bourací či udržovací práce, se nazývá

stavenišť. Staveniště zahrnuje část či celou plochu stavebního pozemku, zastavěného stavebního pozemku, nebo stavby. Může zahrnovat také jiný pozemek, stavbu nebo jejich části, pokud to stanoví stavební úřad. (Zákon č. 183/2006; Jiránek, 2006)

Velmi důležitým pojmem ve výstavbě je veřejná infrastruktura. Do této kategorie se řadí infrastruktura dopravní, která zahrnuje pozemní komunikace jako dálnice, silnice nebo cesty, dále železniční tratě a koridory, vodní trasy, letiště a potřebné obslužné provozy. Další skupinou je technická infrastruktura. Sem se řadí inženýrské sítě a další technické vybavení s potřebnými stavbami, jako jsou vedení elektrické energie včetně rozvodných skříní a trafostanic, vodovody včetně šachet a vodojemů, kanalizace včetně čistíren odpadních vod, plynovody včetně zásobníků, komunikační sítě a stavby sloužící ke snižování ohroženosti území přírodními katastrofami. Stavby sloužící veřejnému zájmu se nazývají občanské vybavení, spadají sem školy, jiná vzdělávací zařízení, sociální služby, zdravotní služby, kulturní zařízení, objekty veřejné správy a objekty pro ochranu obyvatelstva. Poslední kategorií jsou veřejná prostranství. (Zákon č. 183/2006; Jiránek, 2006)

2.2 Povolování staveb

Proces povolování staveb se v České republice řídí stavebním zákonem a má dva stupně. Je v kompetenci pověřených stavebních úřadů, skrze které je prováděn přenesený výkon státní správy. Prvním stupněm je územní řízení, na které poté navazuje stavební řízení. K úplnému dokončení stavby a jejímu uvedení do užívání musí následně proběhnout ještě řízení kolaudační. (Zákon č. 183/2006; Plos, 2007)

2.2.1 Územní řízení

Jedná se o správní řízení v oblasti stavební činnosti, které je vedeno příslušným stavebním úřadem, a je klíčovým procesem v oblasti povolování staveb. Během územního řízení je posuzován soulad plánovaného záměru s územní plánovací dokumentací a jeho vliv na životní prostředí. Řízení je prováděno ve zjednodušené nebo plnohodnotné formě a jeho výsledkem je územní rozhodnutí. Na územní řízení zpravidla navazuje stavební řízení. Územní rozhodnutí má 5 podob, a to o umístění stavby nebo zařízení, dále o změně využití území, o změně vlivu užívání stavby na území, o dělení nebo scelování pozemků, a rozhodnutí o ochranném pásmu. (Zákon č. 183/2006; Frankbold.org, 2014)

Účastníkem řízení je vždy žadatel a obec, na jejímž území má být plánovaný záměr realizován. Dále je účastníkem vlastník pozemku nebo stavby, které podléhají záměru, nebo osoba, která k nim má jiné věcné právo. Dále pak osoby, jejichž vlastnická či jiná práva k sousedním pozemkům a stavbám mohou být dotčena. (Zákon č. 183/2006; Plos, 2007)

Žádost o vydání územního rozhodnutí

Podnětem pro zahájení územního řízení je podání žádosti, přičemž ta musí obsahovat náležitosti dle správního řádu a obecné informace o plánovaném záměru. Součástí žádosti musí být v první řadě souhlas vlastníka pozemku nebo stavby, pokud jím není sám žadatel, dále závazná stanoviska orgánů, v jejichž oblasti by měl realizovaný plán vliv, stanoviska vlastníků infrastruktury k připojení stavby na inženýrské sítě a silnice. Poslední přílohou je pak samotná dokumentace ke stavbě, která obsahuje průvodní zprávu, souhrnnou technickou zprávu, situační výkresy a dokumentaci objektů. V případě řízení s posouzením vlivů na životní prostředí jsou součástí žádosti také náležitosti dle zákona č. 100/2001 Sb. o posuzování vlivů na životní prostředí. (Zákon č.183/2006; Plos, 2007)

Zahájení územního řízení

Řízení je zahájeno doručením žádosti na příslušný stavební úřad, o čemž úřad v daném rozsahu informuje, a může nařídit ústní jednání, případně ohledání na místě. Ústní jednání není nutné nařizovat, pokud je stavební úřad dobře obeznámen s poměry v řešené oblasti a podaná žádost obsahuje dostatek informací k vyhodnocení záměru. V tomto případě však musí stanovit lhůtu minimálně 15 dnů pro podání námitek a připomínek. V případě, že je ke stavbě prováděna studie EIA, nebo pro příslušné území není zhotoven územní plán, je vždy uspořádáno veřejné projednání. (Zákon č. 183/2006; Frankbold.org, 2014)

Posuzování záměru

Nástroji pro ovlivnění posuzování záměru jsou závazná stanoviska dotčených orgánů, námítka účastníků řízení, nebo připomínky veřejnosti, které musí být podány nejpozději v den ústního jednání, případně ve stanovené lhůtě. Stavební úřad následně posuzuje soulad s požadavky stavebního zákona, napojení stavby na dopravní a inženýrské sítě, stanoviska či rozhodnutí dotčených orgánů a soulad s územně plánovací dokumentací. (Zákon č. 183/2006; Plos, 2007)

Územní rozhodnutí

Kladným výsledkem územního řízení je vydání územního rozhodnutí, které schvaluje plánovaný záměr. V opačném případě, při nesplnění podmínek či nevyhovění požadavkům, stavební úřad žádost o vydání územního rozhodnutí zamítne. Součástí územního rozhodnutí je stanovení podmínek dalšího postupu realizace záměru, doby platnosti a vyhodnocení připomínek veřejnosti. Platnost rozhodnutí je 2 roky, stavební úřad však může v odůvodněném případě stanovit platnost delší, a to až 5 let. Rovněž může stavební úřad na základě odůvodněné žádosti prodloužit již stanovenou dobu platnosti. Účastníci řízení se proti rozhodnutí mohou odvolat do 15 dnů od doručení rozhodnutí. (Zákon č. 183/2006; Frankbold.org, 2014)

Zjednodušené územní řízení

Územní řízení může za určitých podmínek probíhat ve zjednodušené formě, pokud je záměr na zastavěné nebo zastavitelné ploše, nepodléhá posouzení vlivu na životní prostředí a žádost je doložena závaznými stanovisky nebo rozhodnutími dotčených orgánů, případně souhlas osob s vlastnickými právy k dotčeným stavbám a pozemkům. Stanovené lhůty jsou u zjednodušeného řízení kratší, což proces výrazně urychlí, avšak řízení v této formě nelze spojit se stavebním. (Zákon č. 183/2006; Plos, 2007)

Územní souhlas

Ještě jednodušší variantou je vydání tzv. územního souhlasu. Územní souhlas může za určitých podmínek nahradit územní rozhodnutí. Záměr však musí být v zastavěném nebo zastavitelném území, nesmí být podstatně měněny poměry v území a nesmí vzniknout požadavek na dopravní a inženýrské sítě. Zároveň však záměr nesmí podléhat posuzování vlivu na životní prostředí a nesmí být stanoveny podmínky v závazných stanoviscích. Zákon konkrétně uvádí stavební záměry nevyžadující v dalším stadiu povolení ani ohlášení, ohlašované stavby včetně jejich změn a zařízení, změny staveb, změny druhu či způsobu využití pozemku s výměrou mezi 300 a 1000 m², stavby ohraničené stávajícími budovami se stejným způsobem využití beze změny půdorysu a výšky, dále terénní úpravy s maximálním výškovým rozdílem 150 cm o výměře 300 až 1000 m² nesousedící s komunikacemi nebo veřejným prostranstvím, a nakonec odstavné, manipulační, prodejní, skladové a výstavní plochy s výměrou 300 až 1000 m², pokud se neplánuje manipulace s hořlavými a škod-

livými látkami. Platnost územního souhlasu je 12 měsíců. (Zákon č. 183/2006; Plos, 2007)

Veřejnoprávní smlouva

Další možností nahrazení územního rozhodnutí je veřejnoprávní smlouva, kterou žadatel uzavírá se stavebním úřadem u záměrů nepodléhajících posouzení vlivů na životní prostředí. Tato smlouva dává stranám větší prostor k řešení sporů a nepodléhá lhůtám dle správního řádu. (Zákon č. 183/2006; Plos, 2007)

2.2.2 Stavební řízení

Stavební řízení je druhým stupněm procesu schvalování staveb, navazuje na územní řízení. Během tohoto stupně řízení se posuzují její technické parametry, a rozhoduje se, zda a za jakých podmínek je možné konkrétní stavební záměr realizovat. Výsledkem řízení je vydání stavebního povolení nebo zastavení řízení. Přímo stavebním řízením však nemusí projít všechny stavební záměry. Zákon mimo staveb s povinností získání stavebního povolení rozlišuje ještě ty, u kterých postačí ohlášení a dále třetí kategorii, která nevyžaduje ani jeden z uvedených úkonů. Stavby nevyžadující povolení ani ohlášení jsou definovány zákonem a patří sem například chaty, skleníky, drobné bazény, reklamní billboardy, stožáry nebo drobné zemědělské objekty. Do druhé kategorie, která vyžaduje pouze ohlášení, spadá většina rodinných domů, skladiště, zařízení stavenišť, opěrné zdi atd. Poslední kategorií, tedy stavby vyžadující stavební povolení, jsou všechny ostatní stavební záměry. Ohlášení nebo stavební povolení vyžadují také změny staveb z první a druhé kategorie, jejichž provedením by byly překročeny zákonem stanovené parametry. (Zákon č. 183/2006; Frankbold.org, 2014)

Účastníkem stavebního řízení je vždy stavebník, tedy osoba žádající o stavební povolení, vlastník pozemku, pokud to není tatáž osoba, vlastník stavby, jde-li o změnu stavby a pokud to není tatáž osoba. Dále vlastníci sousedních a dotčených okolních nemovitostí. V případě, že stavební řízení navazuje na proces posuzování vlivu na životní prostředí, mohou se přihlásit také environmentální spolky.

Stavební řízení je zahájeno doručením žádosti o vydání stavebního povolení, které musí obsahovat souhlas vlastníka pozemku, souhlas vlastníků sousedních pozemků, územní rozhodnutí o povolení umístění stavby, závazná stanoviska orgánů veřejné správy, závazná stanoviska vlastníků infrastruktur, projektová dokumentace

a návrh plánu kontrolních prohlídek stavby. O zahájení stavebního řízení jsou jeho účastníci informováni. Stejně jako u územního řízení stavební úřad může nařídit ústní projednání a ohledání na místě. Ústní jednání je mezním termínem pro podání námitek, a pokud se nekoná, stavební úřad musí stanovit lhůtu pro jejich podání. Úspěšným výsledkem stavebního řízení je vydání stavebního povolení. Jeho součástí je stanovení podmínek provedení stavby, podmínek užívání, rozhodnutí o námitkách s odůvodněním. Stavební úřad může dále uložit povinnost kolaudace či zkušebního provozu. Náhradou stavebního povolení může být, stejně jako u územního řízení, veřejnoprávní smlouva. Stavební povolení má platnost dva roky, během kterých musí započít stavební práce. (Zákon č. 183/2006; Frankbold.org, 2014)

2.2.3 Společné řízení

Pro zjednodušení úředních postupů byla novelou stavebního zákona z roku 2017 zavedena možnost spojení územního a stavebního řízení do jednoho, tzv. společného řízení, jelikož do té doby existovala pouze omezená možnost jejich spojení, která nebyla vyhovující. V takovém případě žadatel podá na příslušný stavební úřad žádost o vydání společného rozhodnutí doplněnou o náležitosti dle zákona a dokumentaci, jejíž obsah je ve vyhlášce popsán v samostatné příloze. Toto řízení je možné využít u mnoha staveb a je volbou stavebníka, zda ho využije nebo projde postupně oběma stupni. Společné řízení má podobné náležitosti i průběh jako řízení územní a stavební a liší se pouze v drobnostech. Výsledkem společného řízení je vydání společného rozhodnutí, které má jeden výrok. (Zákon č. 183/2006; Plos, 2007)

Společné řízení je možné využít i u záměrů s posouzením vlivu na životní prostředí, které zákon rozlišuje jako samostatný pojem. Probíhá zde nejprve posouzení vlivů na životní prostředí příslušným úřadem, jehož závazné stanovisko je nutným podkladem pro vydání rozhodnutí. Ostatní podmínky jsou stejné jako u standardního společného řízení. (Zákon č. 183/2006; Plos, 2007)

Stavební zákon rozlišuje ještě jednu možnost spojení obou procedur. Pokud záměr splňuje podmínky pro vydání územního souhlasu a zároveň spadá do kategorie staveb, pro které stačí ohlášení, může úřad vydat tzv. společný územní souhlas a souhlas s provedením stavebního záměru. Stavebník však musí podat jak oznámení záměru ve smyslu územního řízení, tak ohlášení stavebního záměru ve smyslu stavebního řízení. (Zákon č. 183/2006; Plos, 2007)

2.3 Dokumentace ve výstavbě

Této kapitole se podrobně věnuje vyhláška č. 499/2006 Sb. o dokumentaci staveb, která rozlišuje hned několik druhů dokumentace používaných v souvislosti s výstavbou. Nejrozšířenější pojem projektová dokumentace totiž dle vyhlášky znamená pouze jednu ze skupin dokumentů potřebných pro povolení stavby. Územnímu řízení často předchází ještě zhotovení investičního záměru a architektonické studie, které nastiňují koncept a dispozice plánované stavby. Na úrovni územního řízení vyhláška hovoří o dokumentaci pro vydání příslušného rozhodnutí, kdy u stavební činnosti je nejrozšířenější dokumentace pro vydání rozhodnutí o umístění stavby. Zmíněná projektová dokumentace navazuje na dokumentaci pro územní rozhodnutí a vyhotovuje se pro ohlášení stavby nebo pro žádost o vydání stavebního povolení. Náhradou předchozích dvou stupňů může být v určitých případech dokumentace pro společné řízení. Ještě vyšším stupněm je pak projektová dokumentace pro provedení stavby. Obsah každého druhu dokumentace je specifický a bude popsán v následujících kapitolách. Vedle dokumentů pro územní a stavební řešení vyhláška popisuje ještě dokumentaci skutečného provedení, dokumentaci bouracích prací a stavební deník. (Vyhláška č. 499/2006; Kleinová, 2003)

2.3.1 Dokumentace pro územní rozhodnutí

V předchozí kapitole bylo již zmíněno, že existuje celkem pět důvodů k vedení územního řízení. Tři z nich mají předepsanou dokumentaci vyhláškou č. 499, přičemž mezi méně obvyklé řadíme změny využití území a změny vlivu užívání stavby. Pro stavební činnost je nejpodstatnější rozhodnutí o umístění stavby, jehož potřebná dokumentace se dělí ještě na pět podkategorií. Vedle běžných pozemních staveb se odlišná dokumentace vyhotovuje pro stavby technické infrastruktury, pozemních komunikací, drážní stavby, a stavby v areálu jaderných elektráren. (Vyhláška č. 499/2006; Kleinová, 2003)

V podrobnějším popisu bude věnována pozornost konkrétně dokumentaci pro vydání rozhodnutí o umístění běžné pozemní stavby, které je ve vyhlášce č. 499 popsáno v příloze č. 1. Tato dokumentace se dělí na 4 části označené písmeny A až D, konkrétně průvodní zprávu, souhrnnou technickou zprávu, situační výkresy a dokumentaci objektů. K dokumentaci se přikládá dokladová část. (Vyhláška č. 499/2006; Kleinová, 2003)

Část A - Průvodní zpráva

Základem průvodní zprávy jsou identifikační údaje, kam patří nejprve data o stavbě, jimiž jsou název, adresa, číslo popisné a lokalizace dle katastrální mapy s parcelním číslem. Dále musí být uvedeno, zda se jedná o novostavbu nebo změnu dokončené stavby, účel jejího užívání a zda se jedná o stavbu dočasnou nebo trvalou. V další části je identifikován žadatel, který uvádí své jméno, příjmení a adresu trvalého bydliště fyzické osoby, případně identifikační číslo, název firmy a sídlo u osoby právnické. Poslední identifikace se týká zhotovitele dokumentace, kde se uvádějí údaje stejným způsobem jako u žadatele, a navíc číslo autorizované osoby projektanta. Pokud je to pro stavbu nutné, popíše se členění stavby na jednotlivé objekty a předměty technických či technologických zařízení. (Vyhláška č. 499/2006; Kleinová, 2003)

Část B - Souhrnná technická zpráva

V případě změny dokončené stavby je nejprve důkladně popsán současný stav spolu s příloženými výsledky stavebně technického či stavebně historického průzkumu a statického posouzení. Tato část obsahuje také údaje o souladu záměru s platnou územně plánovací dokumentací. Dále musí být uvedeny základní parametry stavby, jako je zastavěná plocha, obestavěný prostor, užitná plocha apod. Poté základní bilance jako spotřeba médií a hmot, hospodaření s dešťovou vodou, produkce odpadů a emisí, třída energetické náročnosti apod. Stavební práce jsou následně rozvrženy do časového plánu a v případě potřeby rozčleněny na etapy. Posledním bodem základních charakteristik jsou orientační náklady stavby. Stavba musí být dále popsána z architektonického hlediska vzhledem k místnímu urbanismu a územním regulacím, musí být popsáno její bezbariérové užívání, stanoveny zásady a bezpečnostní pokyny pro její užívání, požárně bezpečnostní řešení, tepelná obrana a úspora energie, hygienické požadavky a zásady ochrany stavby před negativními vnějšími vlivy. Následuje popis stavebního řešení, zvolených konstrukcí a materiálů, případně výčet technických zařízení. V širších vztazích je poté popsáno dopravní řešení, vegetační a terénní řešení, popis vlivu stavby na životní prostředí, ochrana obyvatelstva a organizace výstavby. (Vyhláška č. 499/2006; Kleinová, 2003)

Část C - Situační výkresy

Situační výkres širších vztahů v měřítku 1:1000 až 1:50000 znázorňuje napojení plánované stavby na stávající dopravní a technickou infrastrukturu, bezpečnostní pásma a hranice dotčeného území. Katastrální situační výkres, jehož měřítko je převzato dle použité katastrální mapy, obsahuje zakres navrhované stavby, znázornění vazeb a vlivů na okolí. Koordinační situační výkres má měřítko 1:200 až 1:1000 a obsahuje stávající stavby, umístění dopravní a technické infrastruktury, hranice pozemků včetně parcelních čísel, hranice řešeného území, polohopis a výškopis, vyznačení odstraňovaných staveb nebo technické infrastruktury, stanovení nulové hladiny a výšky upraveného terénu, návrh komunikací a zpevněných ploch, vegetační řešení, navrhovaná napojení na technickou infrastrukturu, zábory, geodetické údaje a zařízení staveniště. Pokud vznikne potřeba, zhotovuje se ještě speciální situační výkres zaměřený na konkrétní požadované řešení. (Vyhláška č. 499/2006; Kleinová, 2003)

Část D - Dokumentace objektů

V tomto stupni dokumentace není v části D tolik požadavků jako u projektové dokumentace. Vyžadovány jsou pouze charakteristické půdorysy, charakteristické řezy a základní pohledy. U řezů je kladen důraz na zobrazení návaznosti záměru na existující zástavbu a způsob založení navrhovaných i stávajících objektů. U pohledů je pak zásadní začlenění stavby do okolní zástavby a také přilehlé krajiny. (Vyhláška č. 499/2006; Kleinová, 2003)

2.3.2 Projektová dokumentace

Obsah projektové dokumentace pro ohlášení stavby nebo vydání stavebního povolení je předepsán v příloze č. 12 vyhlášky č. 499/2006 dle aktuálního znění. Stejně jako dokumentace pro územní řízení je tvořena čtyřmi částmi označenými A až D, kdy pouze část D nese odlišný název, a to Dokumentace objektů, technických a technologických zařízení. K dokumentaci se opět přikládá dokladová část. Obsah projektové dokumentace se rovná obsahu dokumentace pro vydání rozhodnutí o umístění stavby popsaném v minulé kapitole, která je doplněna o několik položek v částech A až C, a především obsahuje výrazně podrobnější dokumentační část D. (Vyhláška č. 499/2006; Kleinová, 2003)

Rozdíly v částech A až C

V průvodní zprávě je jediným rozdílem názvosloví, kdy je žadatel nově nazýván označením stavebník. V souhrnné technické zprávě je pak vedle souladu záměru s územně plánovací dokumentací popisován také soulad s vydaným územním rozhodnutím, případně regulačním plánem nebo uzavřenou veřejnoprávní smlouvou. Také základní charakteristice objektů je věnována větší pozornost, musí zde být popsáno stavební řešení, konstrukční a materiálové řešení, mechanická odolnost a stabilita. Stejně zásady organizace výstavby vyžadují podrobnější popis. Uvádí se plánovaná spotřeba médií a hmot, opatření k ochraně životního prostředí, zásady bezpečnosti práce nebo postup prací s dílčími termíny. (Vyhláška č. 499/2006; Kleinová, 2003)

Část D - Dokumentace objektů, technických a technologických zařízení

Prvním bodem části D je popis architektonicko-stavebního řešení obsahující technickou zprávu a výkresovou část, poté stavebně konstrukční řešení obsahující technickou zprávu, výkresovou část a statistické posouzení. Dále je popsáno požárně bezpečnostní řešení a technika prostředí staveb, která opět obsahuje technickou zprávu a výkresovou část, doplněné o seznam strojů a zařízení včetně technických specifikací. V závěru se dokumentace soustředí na technická a technologická zařízení. (Vyhláška č. 499/2006; Kleinová, 2003)

Dokumentace pro vydání společného povolení

V případě společného řízení, kdy jsou procedury územního a stavebního řízení sloučeny, je stanovena také samostatná skupina dokumentací, které jsou popsány vyhláškou č. 499 v přílohách č. 8 až 11. Podkategorie jsou shodné jako u rozhodnutí o umístění stavby bez objektů v areálech jaderných elektráren. Svým obsahem je dokumentace pro vydání společného povolení běžné pozemní stavby prakticky totožná s projektovou dokumentací pro ohlášení a vydání stavebního povolení. (Vyhláška č. 499/2006; Kleinová, 2003)

Projektová dokumentace pro provedení stavby

Detailnější variantou je projektová dokumentace pro provedení stavby, která je popsána v příloze č. 13 vyhlášky č. 499/2006. Vedle technického řešení stavby jsou zde důkladně popsány použité materiály, detailně popsané volené konstrukce, podrobný položkový rozpočet včetně výrobců a nákladů. Tato dokumentace je pod-

kladem pro kontrolu kvality a správného provedení prací stavebním dozorem. Zároveň při výběru dodavatele stavby bývají tato data podkladem pro zadávací dokumentaci. (Vyhláška č. 499/2006; Kleinová, 2003)

2.3.3 Ostatní dokumentace

Vedle podkladů pro stavební a územní řízení vyhláška popisuje ještě další druhy dokumentace pro jiné specifické činnosti. V závěru stavebních prací se vyhotovuje dokumentace skutečného provedení stavby, která je nutná pro kolaudační souhlas. Dále bude popsána dokumentace bouracích prací a nakonec stavební deník. (Vyhláška č. 499/2006; Kleinová, 2003)

Dokumentace skutečného provedení stavby

Po dokončení stavby se vyhotovuje dokumentace skutečného provedení, která je z úředně vyžadovaných podkladů tím posledním a je nezbytná pro vydání kolaudačního souhlasu. Obsah je dán přílohou č. 14 vyhlášky č. 499/2006 a vedle obvyklých náležitostí, rozsahově shodných s předchozími stupni, jsou zde především odchylky od projektové dokumentace vzniklé v průběhu stavebních prací. Dle zákona musí tuto dokumentaci vlastník stavby archivovat během celé její existence. (Vyhláška č. 499/2006; Kleinová, 2003)

Dokumentace bouracích prací

V případě, že je pro stavební či jiný záměr nutná demolice stávajícího objektu, zhotovuje se nejdříve dokumentace bouracích prací. Ta má podobnou strukturu jako předchozí dokumentace, danou přílohou č. 15 vyhlášky č. 499/2006 s důrazem na organizaci bouracích prací, bezpečnost práce během nich, ekologickou likvidaci odpadu, nebo řešení vegetace. (Vyhláška č. 499/2006; Kleinová, 2003)

Stavební deník

Základní evidencí stavebních prací a obecného dění na staveništi je stavební deník, jehož vedení je dle zákona povinné. Vedení deníku začíná dnem převzetí staveniště a končí v den dokončení stavby. Jeho přístupnost musí být na staveništi oprávněným osobám umožněna kdykoli v průběhu stavebních prací. Obsah deníku se dělí na úvodní listy se základní identifikací stavby, denní záznamy a přílohovou část. Denní záznamy se zapisují nejpozději druhý den a mají obsahovat jména a příjmení pracujících osob, aktuální počasí, provedené práce, spotřebovaný materiál, nasazení

mechanizace a další práce. U jednoduchých staveb se práce obejdou bez stavebního deníku, avšak musí se vést jeho přizpůsobená alternativa tzv. jednoduchý záznam o stavbě. (Vyhláška č. 499/2006; Kleinová, 2003)

2.4 Přípravné práce před zahájením rekonstrukce

Každé rekonstrukci předchází soubor činností k zajištění její důkladné přípravy. V následujících bodech budou popsány ty nejdůležitější kroky, jako jsou měřičské práce stávajícího objektu, stavebně technický průzkum, stavebně historický průzkum, urbanistický průzkum, zásady projektování rekonstrukcí a bourací práce. (Barták 1998; Witzany 1990)

2.4.1 Zaměření stávajícího objektu

Pro zahájení projektování navrhovaných úprav je nutná detailní měřičská dokumentace skutečného stavu objektu. Zejména u starších budov se často stává, že není k dispozici nebo je v nedostatečném rozsahu. V takovém případě je nutné nové provedení měřičských prací, které se může provádět i pokud stávající dokumentace existuje, z důvodu ověření správnosti údajů. Vhodné je se nejprve podrobně seznámit s objektem a okolním terénem, s existující dokumentací, pokud je k dispozici, a také s historickým postupem stavebních prací. Objekty se měří dle jejich složitosti, kdy pokud se jedná o základní tvary konstrukcí s pravoúhlými stěnami a pravidelnými otvory, lze použít jednoduché stavební měřičské metody pomocí pásma, metru či laserového dálkoměru. Naproti tomu u složitých, zejména historických, staveb s proměnlivou tloušťkou zdí a nepravidelnými tvary je potřeba přesnějších geodetických metod. (Barták 1998; Vlček 2005)

Stavební metody

U stavebních metod se rozlišuje měření polohopisu, výškopisu či průčelí a využívá se tzv. metoda křížových měř. Dříve se pro tyto účely hojně využívalo pásmo, zatímco v dnešní době je ideálním řešením laserový dálkoměr, doplněný např. o laserovou vodováhu. Touto metodou se měří rozměry zdí ve všech místnostech v takovém rozsahu, aby bylo možné hodnoty přenést do grafické podoby a zobrazit veškeré přítomné konstrukční prvky. U této metody se předpokládá pravoúhlost stěn, ale je vhodné měřené body ověřit křížovými mírami z více míst, i těch vzdálenějších, pro dosažení maximální přesnosti. U měření výškopisu je vhodné využít schodišťových prostor, kde bývá přístup ke všem výškovým úrovním. V případě použití pásma je

u měření výškopisu nezbytné ho ve spodní části dostatečně zatížit, aby byla zajištěna kolmost měření. (Kos 1999; Witzany 2010)

Geodetické metody

Geodetickými metodami se měří opět polohopis, výškopis a tvar průčelí, přičemž princip měření vychází z polární, ortogonální, nebo kolmicové metody. Využívá se zde zejména pokročilá technika jako totální stanice, nivelační přístroje a teodolity v kombinaci s klasickými jednoduchými nástroji pro doplňková měření. U venkovního zaměřování bodů se geodetické metody využívají téměř výhradně, ale naleznou využití i v interiérech, právě u velmi složitých a nepravidelných konstrukcí. Stejně tak u měření venkovních prvků na fasádě je tato metoda velkým přínosem. Jinou metodou je využití pozemní fotogrammetrie, což je speciální technologie pořízení fotografie společně s údaji zachycených bodů, ze kterých je následně modelován tvar měřených stěn či průčelí. V současnosti se v oboru geodetických prací objevuje trend využití bezpilotních dronů. (Vlček 1996; Kleinová 2003)

Výstup měřičských prací

Zpracování naměřených dat se dnes již výhradně provádí počítačovými softwary, které jsou pro tento účel neustále vyvíjeny ve snaze co možná nejvíce usnadnit uživateli objem vynaložené práce. Oproti době, kdy se všechny výkresy vyhotovovaly ručně v několika formách je tento způsob nezměrně výhodnější, ušetřeny jsou stovky hodin práce, je výrazně snížena možnost chyb a je dána téměř dokonalá možnost prohlížení navrhovaných záměrů pomocí moderních vizualizací. Pokud bylo měření prováděno více metodami, je nutné hodnoty v této fázi mezi sebou porovnat pro dosažení maximální přesnosti. Konkrétní zpracovaný výstup měřičských prací se pak odvíjí od požadavku objednatele a následného rozsahu provedených prací, kdy je možné zhotovit jak jednoduché pracovní náčrty, tak kompletní dokumentaci skutečného stavu dle požadavků vyhlášky č. 499/2006. (Vlček 1996; Vyhláška č. 499/2006)

2.4.2 Stavebně technický průzkum

Tento pojem zahrnuje soubor činností, jejichž výstupem je ucelený soubor informací o stávající stavbě a souvisejících poměrech. Účely tohoto průzkumu mohou být různé, a proto se jeho obsah liší dle specifických požadavků objednatele. Nejčastěji je prováděn k účelu rekonstrukcí, nástaveb či přístaveb. Avšak důvodem může být

také změna vlastníka objektu, zjištění poruch a jejich příčin, nebo nová výstavba v blízkém okolí. Celý proces se dělí na konstrukční a statický průzkum, vlhkostní průzkum, jehož součástí je průzkum radonový, inženýrsko geologický a hydrogeologický, a dále průzkum biokoroze objektu. Stavebně technický průzkum můžeme dle jeho rozsahu dělit ještě na základní, podrobný a doplňkový. Výstupem posloupnosti uvedených činností je podrobná zpráva o provedeném průzkumu. (Barták 1998; Jiránek 2006)

Konstrukční a statický průzkum

V této fázi průzkumových prací jsou předmětem hodnocení základové konstrukce, svislé a vodorovné konstrukce, střešní konstrukce, schodišťové konstrukce a visuté konstrukce, přičemž u prvků které mají být plně odstraněny či nahrazeny, se hodnocení neprovádí. Při provádění průzkumu je vhodné použít více metod zkoušení, přičemž se zjišťují hlavně poruchy konstrukcí a jejich původ, míra poškození a degradace konstrukcí či materiálů, vady způsobené již během stavebních prací a pevnost materiálů. Metody se dělí dle principu na jednoduché smyslové a přístrojové či laboratorní. Jiné dělení pak rozlišuje metody destruktivní a nedestruktivní dle míry následků vzniklých průzkumem. V případě rekonstrukcí je účelné zásahy do konstrukcí minimalizovat a využít základní průzkum s jednoduchými pomůckami, načež u prvků s nejasným výsledkem lze následně provést podrobnější průzkum. Mezi nedestruktivní metody řadíme optickou kontrolu, měření posunů a deformací, tvrdoměrné metody, jádrové vývrty, ultrazvukový průchod či magnetickou indikaci kovů. Zkoušky jednotlivých materiálů jsou definovány českými technickými normami. (Vlček 2006; Jiránek 2006)

Vlhkostní průzkum objektu

Vlhkostní průzkum by měl být proveden hned v počáteční fázi průzkumových prací, jelikož následná opatření by mohla mít vliv na způsob jednotlivých řešení v záměru či jejich cenu. Posloupnost průzkumu se skládá ze zadání, shromáždění potřebných podkladů, samotných průzkumových prací, výsledných zjištění a návrhu opatření. Po získání potřebných výsledků jsou stanoveny příčiny jednotlivých problémů a následně sestaven návrh sanačních opatření. U návrhu sanačních opatření je nutno brát v potaz limitující okolnosti, jako jsou památková hlediska či finanční možnosti. Pro společné posouzení vlhkostního a chemického stavu konstrukcí jsou využívány me-

tody gravimetrické, plynové, odporové, kapacitní, termovizní, neutronové či metoda absorpčních tělísek. (Witzany 2018)

Průzkum biokoroze objektu

Tuto analýzu je nutné načasovat až po ukončení vlhkostního průzkumu, neboť je potřeba znát biologické činitele, které tento jev působí. U dřevěných konstrukcí se pozorují především místa, kam se mohla dostat voda, zjišťuje se rozsah a příčina poškození, zkouší se hodnota pH dřeva a odebírají se vzorky pro mikrobiologické analýzy. Druhá kategorie biokorozního průzkumu se soustředí na prostory s výskytem plísní. Zde se opět zjišťuje míra napadení, druh materiálu nebo charakteristiky prostředí a následně se navrhuje úpravy pro vyloučení podmínek pro růst mikroorganismů. (Kos 1999; Vlček 2006)

2.4.3 Stavebně historický průzkum

Tento druh průzkumových prací se týká především kulturních památek, ale je významným přínosem i u mladších staveb pro lepší pochopení všech souvislostí. Provádí se ještě před průzkumem stavebně technickým a jeho smyslem je podrobné seznámení s historií objektu, odhalení prováděných změn v průběhu jeho existence a rozlišení jednotlivých stavebních etap včetně jejich zasazení do daného historického období. Dále je věnována pozornost významně cenným částem stavby, u kterých se provádí nutné úpravy s odpovídajícím citem. Pro správné zpracování celého průzkumu jsou nezbytné znalosti všech historických slohů a vývoje architektury. Výsledná zpráva stavebně historického průzkumu obsahuje popis historie stavby, architektonický rozbor, umělecké hodnocení, stavebně technický popis a grafické přílohy vyznačující stáří a případný stupeň ochrany jednotlivých prvků konstrukcí. (Barták 1998; Vlček 2006)

2.4.4 Urbanistický průzkum

Urbanistický průzkum musí proběhnout dostatečně včas, neboť následná činnost projektantů by měla vycházet z jeho výsledků. Jeho smyslem je zmapování širších vztahů v celém území, aby zvolené parametry plánovaného záměru korespondovaly s okolím a objekt byl do oblasti vhodně zasazen. Analyzují se architektonické aspekty území, urbanistická demografie, fyzikální stav objektů a dostupná technická infrastruktura. U objektů se hodnotí zejména tvar střech a počet podlaží. Výsledkem

jsou rozborů jednotlivých oblastí, tedy širších územních vztahů, stavebně technického stavu, funkcí území, systému zeleně a technické infrastruktury. (Kos, 1999)

2.4.5 Projektování rekonstrukcí

Všechny plánované změny je nutné podrobně vyznačit v projektové dokumentaci, která se v případě rekonstrukcí dělí na zobrazení stávajícího stavu, bouracích prací a navrhovaného stavu. Tato dokumentace je nutná nejen pro zhotovitele stavebních prací, ale také pro stanovení jejich ceny. Základem projekce rekonstrukce je dokumentace stávajícího stavu, která je buď k dispozici v odpovídající kvalitě, nebo je nutné ji znovu pořídit. Při pořizování výkresů stávajícího stavu je v některých případech možné se zaměřit pouze na část objektu, kde budou prováděny změny. Náležitosti výkresů rekonstrukcí jsou dány českou technickou normou ČSN EN ISO 7518 z roku 2000, která se zaměřuje přímo na kreslení demolic a přestaveb. Dle normy je možné plánované změny zakreslit do výkresů stávajícího stavu, nebo se zhotoví nový výkres. Pro ideální představu se jako nejlepší řešení jeví vyhotovení jednoho výkresu se zobrazením jak stávajícího, tak navrhovaného stavu, a zároveň zobrazení všech tří fází rekonstrukce zvlášť. (Vlček 1996; Barták 1998)

2.4.6 Bourací práce

V souvislosti s rekonstrukcí je často nutné provést částečné nebo úplné bourání konstrukčních prvků, případně bývají odstraněny celé stavby. Bourací práce jsou náročnou činností a je třeba dbát na celou řadu skutečností, především na vliv na bezprostřední okolí, sousední stavby, komunikace a inženýrské sítě. Dle toho se poté volí nejvhodnější technologie bourání, která může být ruční, strojní, nebo demolice odstřelem. Ruční způsob je volen u drobných úprav a používají se jednoduché nástroje jako palice a klíny. Výhodou tohoto způsobu je malá pravděpodobnost nežádoucího poškození okolních prostředků, avšak za cenu velké namáhavosti a časové náročnosti. Nejrozšířenějším způsobem je použití strojů, od ručních sbíječek až po pásové dozery. Je zde možnost zvolit postupné rozebírání lehkými nástroji, což je velmi náročný proces a volí se pro minimalizaci rizika ohrožení sousedních budov. V případě demolice celé stavby se využívá stržení, které však lze využít pouze u samostatně stojících staveb. Vhodnou alternativou je metoda řezání, kdy se konstrukce odřezává postupně po blocích zvolené velikosti. U řezání se využívá metoda plamenu nebo vodního paprsku. Demolice odstřelem se na našem území používá velmi

zřídka, neboť takový proces vyžaduje splnění mnoha podmínek a velmi ovlivňuje okolí stavby. Bourací práce vyprodukují velké množství suti, které se musí skladovat do kontejnerů a poté vyvážet na příslušné skládky. (Vlček, 2005)

2.5 Požární ochrana v České republice

V České republice se požární ochrana řídí zákonem č. 133/1985 Sb. o požární ochraně, přičemž tuto činnost zajišťují primárně profesionální hasiči. V této kapitole bude popsána základní terminologie používaná v tématu, dále organizace působící v tomto odvětví a nakonec používaná technika.

2.5.1 Základní pojmy

Pro správné pochopení problematiky je nutné začít u základních pojmů, které budou u popisu jednotlivých oblastí používány. Pojmy se týkají základních činností a organizačních záležitostí českých hasičů.

Mimořádná událost

Mimořádnou událostí (dále jen MU) je nežádoucí působení jevů a sil, které zpravidla způsobuje újmu na majetku, na zdraví lidí či zvířat a v nejhorším případě i na životě. Činitelem těchto jevů může být lidská činnost, nehody a havárie, nebo přírodní katastrofy. K předcházení těmto jevům slouží preventivní činnost, což je osvěta široké veřejnosti v oblasti rizik během každodenních činností. Úkolem prevence je v první řadě zamezování vzniku MU, ale také snížení dopadů, pokud k ní dojde. V případě vzniku MU jsou prováděny záchranné a likvidační práce (dále jen ZLP). O záchranné práce se jedná do doby, dokud není odstraněna příčina vzniku MU a probíhá bezprostřední odvrácení ohrožujících vlivů. Po zajištění těchto úkolů se jedná o práce likvidační, kdy jsou řešeny následky. Hasičský soubor činností, prováděných u MU, nazývají zásahem. Poslední kategorií jsou obnovovací práce, v rámci kterých probíhá navrácení postižených oblastí do běžného života. (Šenovský, 2007; Zeman, 2007)

Integrovaný záchranný systém

Integrovaný záchranný systém (dále jen IZS) vznikl přijetím příslušného zákona v roce 2000 pro zlepšení spolupráce základních záchranných složek v České republice. Nejedná se o organizaci, ale o jasnou definici vztahů jednotlivých složek, způsob jejich koordinace a rozdělení úkolů při vzniku MU, tak aby ZLP probíhaly co nejefektivněji. Základními složkami IZS je Hasičský záchranný sbor České republiky

(dále jen HZS ČR), Jednotky požární ochrany (dále jen JPO) zařazené do plošného pokrytí, Zdravotnická záchranná služba (dále jen ZZS) a Policie České republiky (dále jen PČR). Přímou koordinaci těchto složek mají za úkol operační a informační střediska (OPIS), které nejprve obdrží informace z tísňových linek a následně vysílají potřebné síly a prostředky (dále jen SaP) na místo MU. Vůdčí funkci při koordinaci složek IZS má HZS ČR. Vedle základních existují ještě ostatní složky IZS, což jsou organizace, které nejsou primárně určeny k okamžité reakci a poskytují pomoc až na vyžádání. Jedná se o vyčleněné ozbrojené složky, ostatní bezpečnostní sbory, ostatní záchranné sbory, havarijní služby, nebo občanská sdružení. Občanskými sdruženími jsou v souvislosti s ochranou obyvatelstva myšleny zejména spolky působící na úseku požární ochrany, které v ČR zastřešuje např. Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska nebo Česká a Moravská hasičská jednota. Významným zdrojem lidské síly a technického zázemí je samozřejmě Armáda České republiky (dále jen AČR), která je schopna rychle a organizovaně podat pomocnou ruku základním složkám IZS. (Šenovský, 2007; Zeman, 2007; Zákon č. 239/2000)

Jednotky požární ochrany

Základní složkou, kterou tvoří hasiči je jednotka požární ochrany (dále jen JPO). Tito v případě výzvy operačního střediska vyjíždí s určenou technikou na místo události a provádí zásah, resp. ZLP. Jednotku tvoří všichni pověřeni hasiči, kteří se na stanici či zbrojnici střídají, avšak v momentě výjezdu se konkrétní skupina označuje jako hasičské družstvo, které je tvořeno velitelem, strojníkem a dvěma či čtyřmi hasiči. JPO se dle vyhlášky č. 247 z roku 2001 dělí dle svých parametrů do šesti kategorií, značenými JPO I až JPO VI, přičemž JPO I jsou profesionální státní hasiči, JPO IV profesionální podnikoví hasiči, JPO VI dobrovolní podnikoví hasiči, a JPO II, III a V jsou dobrovolnými hasiči v obcích. Z předchozího popisu je zřetelný základní rozdíl mezi jednotkami, a tím je jejich zřizovatel, kterým může být stát, podnik nebo obec. Dalším faktorem dělení jednotek je hledisko působnosti, kdy JPO I až III mají působnost územní, zatímco JPO IV až VI působnost místní. Charakteristickým rozdílem je dále doba výjezdu od vyhlášení poplachu, která je u profesionálních jednotek JPO I a JPO IV stanovena na 2 minuty, u dobrovolných, někdy označovaných polo-profesionálních, jednotek JPO II na 5 minut, a u dobrovolných JPO III, V a VI na 10 minut. Další specifika konkrétních jednotek budou popsána v samostatných kapitolách. JPO dle svého charakteru zajišťuje výjezd potřebného počtu družstev, který je

dán požárním poplachovým plánem každého kraje. (Vyhláška č. 247/2001, Nařízení Jčk č. 3/2017)

2.5.2 Organizace působící na úseku požární ochrany

V České republice funguje množství požárních jednotek, které se od sebe z několika hledisek zásadně liší. U zřizovatele je možné se setkat se státem, obcí nebo společnostmi, působnost bývá místní nebo územní a doba výjezdu se liší od dvou do deseti minut. Zároveň existují také organizace, které JPO nezřizují, a přesto působí na úseku požární ochrany ve smyslu prevence. Druhy jednotek a konkrétní organizace budou popsány v následujících bodech.

Hasičský záchranný sbor České republiky

Vůdčím prvkem struktury HZS ČR je generální ředitelství, které sídlí v Praze a je přímo podřízeno Ministerstvu vnitra. Generálnímu ředitelství (dále jen GŘ) je pak podřízeno 14 krajských zřízení, nazývaných HZS krajů a HZS hlavního města Prahy, které pro svá území zajišťují požární ochranu. HZS krajů se vedle svých krajských ředitelství, a vlastního operačního střediska, dále dělí na územní odbory, fungující přibližně pro území okresu, a nakonec samotné požární stanice, kde v rámci směn drží pohotovost hasičská družstva, připravená reagovat na výzvu operačního střediska. Hasiči z těchto stanic v rámci jednotek JPO I zasahují u každodenních MU, které jsou známé široké veřejnosti. Požární stanice se dělí dle velikosti, podle staršího názvosloví na centrální, typu C, a pobočné, typu P. (Zákon č. 133/1985; Zákon č. 320/2015)

Pro případ vážnějších událostí, kde je potřeba specifická technika, GŘ HZS provozuje záchranné útvary v Hlučíně u Ostravy a Zbirohu u Plzně, společně s menší záchrannou rotou v Jihlavě. Tyto komplexy ukrývají unikátní techniku, která je potřeba ve výjimečných u obzvláště náročných zásahů. Dále jsou GŘ HZS podřízeny Školící a výcviková zařízení (ŠVZ), Skladovací a opravárenská zařízení (SOZ), Technický ústav požární ochrany (TÚPO) a Institut ochrany obyvatelstva (IOO). Poslední zajímavostí je hasičský útvar ochrany Pražského hradu, původně řadová požární stanice HZS hl. m. Prahy je od roku 2016 podřízen přímo GŘ HZS. (Szaszo, 2010; Zákon č. 320/2015)

Podnikové hasičské jednotky

V rozsáhlých areálech průmyslové výroby hrozí vždy jistá nebezpečí, tam, kde se však pracuje s nebezpečnými látkami, by případná MU mohla způsobit havárie s nedozírnými následky. Z tohoto důvodu se v takových místech zřizují samostatné hasičské jednotky, aby případné nebezpečí bylo zažehnáno dříve, než se vymkne kontrole. Dalším důvodem pro jejich zřizování jsou specifické požadavky na techniku, neboť prostředky používané při běžných MU, by v daných podmínkách nemusely být dostačující, natož efektivní. Díky tomu jsou u podnikových jednotek často k vidění unikátní požární vozy s nejmodernější technologií. V historii bylo podnikových jednotek obrovské množství, kdy, dle tehdejšího názvosloví, závodní požární útvary, tvořily ochranný pilíř každého většího závodu. V Českých Budějovicích tuto jednotku měla například tužkárna Koh-i-noor a Měšťanský pivovar. (Caletka, 2003)

Dnes již podnikové jednotky tvoří nejméně zastoupenou kategorii a dělí se na profesionální (dále jen HZSp) a dobrovolné (dále jen JSDHp), kde na případnou MU reagují zaměstnanci podniku standardně zařazení na jiné pozici. Typickými komplexy pro umístění podnikového sboru jsou letiště, jaderné elektrárny, rafinerie nebo rozsáhlé sklady hořlavin. Patří sem také jednotky HZS Správy železnic, které zasahují po celém území státu u všech MU v blízkosti drah. Na území okresu České Budějovice jsou jednotky JPO IV zřízeny na letišti v Plané u Českých Budějovic, v areálu jaderné elektrárny Temelín a v Hrdějovicích sídlí jednotka HZSp Správy Železnic. Dobrovolná jednotka kategorie JPO VI podniku Čepro je pak zřízena pro sklad pohonných hmot u obce Včelná. (Karda, 2016; Nařízení Jčk. č. 1/2020; Matějů, 2021)

Jednotky sborů dobrovolných hasičů obce

Dobrovolné jednotky zřizované obcí se označují zkratkou JSDHo, nebo jen JSDH a tvoří nedílnou součást integrovaného záchranného systému. Dle zákona o požární ochraně má každá obec povinnost zřídit JSDH, které se kategorizují dle stanovených parametrů tak, aby byly dodrženy požadavky plošného pokrytí. Kategorie u JSDH obcí jsou JPO II, JPO III a JPO V. (Zákon č. 133/1985)

V místech s horším dosahem profesionálních jednotek, zejména v příhraničních oblastech, se zřizují jednotky kategorie JPO II, které jsou svým počtem nejméně zastoupenými JSDHo. Jednotky JPO II zajišťují výjezd družstva do pěti minut od vyhlášení poplachu a proto jsou zde zpravidla hasiči držící pohotovost. Z tohoto důvodu vykonávají tito hasiči službu v jednotce jako své hlavní nebo vedlejší povolání.

Obvykle bývá JPO II také předurčena k zásahům u dopravních nehod, u výskytu nebezpečných látek nebo k ochraně obyvatelstva. Způsob zajištění akceschopnosti JPO II se liší dle možností dané obce. Nejbližší JPO II k zájmovému území jsou v Suchdole nad Lužnicí, Českých Velenicích a Velešíně, všechny s předurčeností k zásahům u dopravních nehod. (Nařízení Jčk. č. 1/2020)

Výrazně vyšší zastoupení mají jednotky kategorie JPO III, které se typicky zřizují v obcích s více než tisíci obyvateli. Stejně jako předchozí kategorie má jednotka územní působnost, tedy zasahuje i mimo katastrální území své obce. Výjezd družstva musí proběhnout do deseti minut od vyhlášení poplachu a hasiči vykonávají činnost v těchto jednotkách dobrovolně. Jednotky jsou standardní součástí požárního poplachového plánu a vyjíždějí ke všem běžným událostem, jakými jsou požáry a technické pomoci. Dle rozsahu události je vyslána jednotka samotná, nebo společně s jinými. Jednotky této kategorie mohou mít také předurčenost, ale nebývá tomu tak často jako u JPO II. Na území okresu České Budějovice aktuálně funguje 17 jednotek JPO III. Do této kategorie spadá také JSDH Borovany, jejichž zbrojnice je předmětem praktické části této práce. (Nařízení Jčk. č. 1/2020)

Nejmenšími jednotkami jsou JPO V, což jsou jednotky s místní působností, tedy pro zásah v katastrálním území své obce, které zajišťují výjezd družstva do deseti minut. Jednotky jsou zpravidla zřizovány v malých obcích a disponují menším množstvím techniky než ostatní kategorie. Typickým vozidlem je dopravní automobil a základní vybavení jako přenosná motorová stříkačka, řetězová motorová pila nebo kalové čerpadlo. Existují i JPO V provozující cisternovou automobilovou stříkačku, avšak většinou je pro menší obce náročné financovat její provoz a jedná se tak spíše o výjimky. Zásahy JPO V tedy, podle vybavení, mohou být nejčastěji odstranění padlých stromů, čerpání zatopených prostor nebo zřízení čerpacího stanoviště pro plnění cisteren při požáru. Aktuálně probíhající dotace velmi podporují obnovu techniky u jednotek JPO V, především nákup nových dopravních automobilů. Jednotek JPO V je nejvíce, konkrétně v okrese České Budějovice mají celkem 139 zástupců, avšak bohužel jsou v těchto jednotkách diametrální rozdíly. Některé fungují velice dobře a bezchybně zajišťují svou akceschopnost, zatímco jiné si neplní své povinnosti a na vyhlášený poplach se často ani nesejdou. V takových případech, kdy JPO V dlouhodobě nefunguje, se někdy přistupuje k jejímu rozpuštění a zajištění požární ochrany v daném území jinou nejbližší jednotkou. (Nařízení Jčk. č. 1/2020)

Činnost JSDH by měly garantovat jednotlivé HZS krajů, které by měly dohlížet na správné plnění jejich povinností, poskytovat odbornou přípravu a sjednocovat jejich postupy. Realita je však v některých oblastech zcela odlišná, a tak vznikají organizace pro zastřešení jednotek, které hájí jejich zájmy a jsou velitelům jednotek k pomoci. Nejvýraznějšími organizacemi je aktuálně Asociace velitelů JSDH (AV JSDH) a Komora velitelů dobrovolných hasičů (KV JSDH).

Sbory dobrovolných hasičů

Vedle jednotek zasahujících přímo u MU působí v oblasti požární ochrany také spolky, které se dle zákona řadí mezi ostatní složky IZS. Typickým zástupcem těchto spolků jsou sbory dobrovolných hasičů (dále jen SDH), které vedle jednotek provádí osvětovou a preventivní činnost, věnují se práci s mládeží, požárnímu sportu, kulturní činnosti a mnoha dalším aktivitám. Zejména v menších obcích bývají sbory vítanou pomocnou rukou osadního výboru a starají se o místní kulturní vyžití. Sbory jsou zapsané jako spolky ve spolkovém rejstříku a zakládá je skupina osob se zájmem o požární tematiku. Členem se může stát kdokoli, kdo má o danou tematiku zájem a uhradí členský příspěvek. (Zákon č. 239/2000)

Často zde dochází k nedorozumění, kdy veřejnost vnímá jednotku a sbor jako jednu organizaci a např. dle specifik jedné z nich hodnotí tu druhou. Tato neznalost logicky vychází z tradičního pojetí hasičských spolků, kdy ti samí lidé co pomáhají u zásahů, se podílí na kultuře či výchově mládeže. Vývojem mimořádných událostí však bylo již v minulosti potřeba jasně definovat, kdo a za jakých podmínek se může podílet na ZLP. Také v současnosti jsou zpravidla členové JSDH zároveň členy SDH a jsou aktivní i v jiných oblastech požární ochrany. Samozřejmě existují i výjimky v obcích, kde např. funguje jen jedna z těchto složek, nebo kde fungují obě, ale ne spolupracují. (Nedělníková, 2021)

Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska

Tradicí SDH je jejich sjednocení pod jednu mateřskou organizaci, která pochází již z konce 19. století. Sbory fungovaly pod hlavičkou zastřešující organizace až do sametové revoluce, kdy došlo k zániku tehdejšího Svazu požární ochrany a ihned se hledala nástupní organizace. Tou se stalo Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska (dále jen SHČMS), avšak paralelně vznikly i jiné organizace jako je Česká hasičská jednota a Moravská hasičská jednota. Aktuálně má však dominantní postavení

SHČMS, které zastřešuje valnou většinu existujících SDH, a proto bude věnována pozornost pouze jemu.

Organizace SHČMS je dělena do územních úrovní, kdy na každé z nich fungují orgány pro určitou oblast činnosti. Základní územní jednotkou z hlediska organizace je okrsek, který zpravidla sdružuje pouze několik SDH. Na okresní úrovni jsou zřízena okresní sdružení hasičů (OSH), na krajské úrovni pak krajská sdružení hasičů (KSH) a nejvýše je pak tzv. ústředí, které řeší záležitosti na úrovni celé organizace. Na každé z těchto úrovní, včetně základních SDH, funguje výkonný výbor v čele se starostou, který řeší běžné záležitosti příslušné organizace. Na činnost výborů dohlíží kontrolní a revizní rada, kterou může na úrovni SDH nahradit revizor. Od OSH výše pak fungují tzv. odborné rady, které jsou v dané oblasti pomocným orgánem pro SDH a pořádají různé události. Odborné rady fungují ve všech oblastech činností SHČMS, konkrétně v oblasti organizační, preventivní, represivní, mládeže a soutěžní. (Stanovy SHČMS, 2017)

2.5.3 Požární automobily

Hasiči pro zásahy využívají speciálně upravené automobily. Jelikož rozmanitost možných nebezpečí je při zásazích velmi široká, v průběhu let vzniklo mnoho druhů požárních vozidel, aby bylo možné každou z těchto situací efektivně řešit. Specifikace hasičských vozidel je legislativně daná.

Zásahový požární automobil

Základním pojmem v oblasti vozového parku hasičských sborů je zásahový požární automobil (dále jen ZPA). Tímto označením se rozumí speciálně upravené vozidlo, které slouží k dopravě hasičského družstva na místo MU a zároveň veze potřebné vybavení. Vozidla mají předepsané barevné provedení a jsou označena výstražným zvukovým a světelným zařízením (VRZ), které hasičům umožňují nedodržení některých pravidel silničního provozu. Každý požární automobil se dělí na podvozek, kabinu a prostor pro vybavení. Hasiči využívají všechny druhy podvozků od osobních aut, přes dodávky až po těžké nákladní stroje. U nákladních vozidel je pro vybavení za kabinou upevněna tzv. účelová nástavba, která je vyrobena specializovanými společnostmi hasičům přímo na míru. U skříňových dodávkových automobilů, kde je kabina i nákladní prostor umístěn pod jednou karoserií se provádí účelová vestavba. (Vyhláška č. 35/2007; Zákon č. 361/2000)

Z hlediska řádu strojní služby se vozidla dělí do hmotnostních kategorií, kdy se pod 7,5 tuny jedná o kategorii lehkou, u hmotnosti 7,5 až 16 tun o kategorii střední a nad 16 tun těžkou. Hranice mezi střední a těžkou kategorií byla posunuta na aktuální hodnotu až v roce 2011, z předchozích 14 tun. Další dělení je dle druhu podvozku, kdy se rozlišuje silniční, podvozek pro smíšený provoz a podvozek do terénu. Dle svého využití se automobily dále dělí na druhy, což je ještě doplněno označením rozsahu výbavy. (Pokyn GŘ HZS ČR č. 56/2018)

Označení požárních automobilů

Vedle tradičního červeno-bílého provedení hasičských vozidel je v posledních letech k vidění i mnoho jiných barevných kombinací. Vyhláška v tomto směru předepisuje barevné provedení v jasně červené barvě, doplněné o bílý vodorovný pruh po bocích vozidla o šířce mezi 20 a 35 cm, který je doplněn reflexními prvky. U hmotnostní kategorie střední a těžké se pro rozlišení používá ještě zvýraznění nárazníku bílou barvou. (Vyhláška č. 35/2007; Pokyn GŘ HZS ČR č. 56/2018)

Už u základní barvy můžeme pozorovat rozdílné pojetí, zatímco většina republiky dlouhodobě používala výhradně běžnou červenou barvu RAL3000, v Moravskoslezském kraji již v 90. letech začaly s testováním možné náhrady tradiční červené barvy. Zvolen byl odstín na první pohled připomínající oranžovější červenou barvu s kódem RAL3024. S vlastnostmi této barvy byli v kraji spokojeni a zavedli ji na svůj vozový park plošně, což funguje dodnes. Tuto barvu pro svá vozidla zvolilo v posledních letech i několik JSDH. GŘ HZS ČR se zavedením této varianty pro celé území nesouhlasilo z důvodu její barevné nestálosti, a proto byl proveden nový výzkum, ze kterého v roce 2018 vzešla barva OS3117. Tato barva je na pohled shodná s tradiční hasičskou červenou a dle výzkumu vykazuje ideální vlastnosti. (Požáry.cz, 2014; Požáry.cz, 2018)

Barevné provedení je dále ovlivněno použitím reflexních prvků, jejichž nesporné výhody zlepšují viditelnost zejména v noci, kdy je řidič běžného provozu nasvítí a snáze si všimne stojícího vozidla. Počátek jejich použití byl pozorován při použití reflexních pásek o šířce 5 cm, v bílé barvě podél vodorovného pruhu a v červené po hranách účelové nástavby. Následně se v reflexním provedení začaly provádět bílé vodorovné pruhy, což viditelnost v noci opět značně zlepšilo. Průkopníkem v této oblasti byl opět Moravskoslezský kraj, který v roce 2013 opatřil svá vozidla v barvě RAL3024 jedním až třemi bílými vodorovnými reflexními pruhy, které doplnil ještě

lemováním a samostatným pruhem tentokrát v reflexní žluto zelené-barvě, známé z vozidel ZZS. Významným pokrokem bylo dále použití šrafování v této barvě po celé zadní stěně vozu, které je známé pod pojmem chevron. Díky tomuto systému jsou vozidla HZS Moravskoslezského kraje výborně viditelná přes den, a zároveň za tmy v případě nasvícení září přibližně 50 % plochy vozu. Trend použití žlutozelených reflexních prvků se rozšířil i do jiných oblastí, kdy je využíván zejména zadní chevron a v menší míře pak lemování vodorovných pruhů. Tyto úpravy jsou však zatím k vidění pouze zřídka.

Dalším druhem značení ZPA jsou již informační texty a rozlišovací značky. Na předních dveřích vozidel bývá text s druhem jednotky a její dislokací a zároveň může být na vozidle vyobrazen znak jednotky, pouze však s dodržением podmínek vyhlášky. Na zadních dveřích nebo účelové nástavbě je pak uveden druh požárního automobilu společně s hlavním specifickým parametrem, a případně množstvím hašebních látek. Dále se uvádí hmotnostní kategorie označovaná písmeny L, M nebo S, kategorie podvozku značená číslicemi 1 až 3 a nakonec rozsah vybavení, který upřesňuje, čím je konkrétní druh vozidla vybaven. Rozsah vybavení se značí jedním či dvěma písmeny a každý druh ZPA má stanovené specifické možnosti těchto rozsahů. K označení výbavy vozidla se používá také značek, předepsaných vyhláškou. Ostatním označením mohou být nápisy hasiči, nebo číslo tísňové linky 112.

Druhy požárních automobilů

Existuje široká škála požárních automobilů, přičemž každý druh má svou specifickou funkci, a i ten nejméně používaný je nutno mít k dispozici pro případ, že bude jednou potřeba. ZPA se podle svého charakteristického určení dělí na druhy, kterých vyhláška č. 35/2007 Sb. rozlišuje 18. Pro každý druh je specifický druh podvozku, váhová a podvozková kategorie i výskyt u jednotek. Vyhláška stanovuje také přesné označení jednotlivých druhů vozidel, které se skládá ze zkratky druhu ZPA včetně dalších údajů uvedených v předchozí kategorii. Nejobvyklejším ZPA je jednoznačně cisternová automobilová stříkačka (dále jen CAS), konkrétně její prvosledové provedení, jež tvoří základ každé jednotky kategorie JPO I až III, mnohdy i u jednotek podnikových. Druhým nejobvyklejším ZPA je dopravní automobil (dále jen DA), který je obvyklý zejména u JSDH obcí. Tyto dva druhy budou vzhledem k velkému výskytu popsány v samostatných podkapitolách. Ostatní méně obvyklé druhy budou popsány v jedné společné podkapitole. (Vyhláška č. 35/2007; Pokyn GŘ HZS ČR č. 56/2018)

Cisternová automobilová stříkačka

Cisternové automobilové stříkačky tvoří páteř zásahové techniky nejrozšířenější ZPA u profesionálních i dobrovolných hasičů. Toto vozidlo veze vlastní zásobu vody a je vybaveno čerpadlem pro provedení požárního zásahu vodou nebo pěnou z vlastního či vnějšího zdroje. Hlavním parametrem vozidla je výkon čerpadla ve stovkách litrů za minutu, primárním hasivem je voda a sekundárním pěnidlo. Nejčastějšími CAS jsou prvosledové a velkoobjemové, méně obvyklými pak CAS pro lesní požáry, ale existují i zvláštní CAS, které vlastnosti zmíněných druhů kombinují. (Vyhláška č. 35/2007)

Prvosledové CAS tvoří základ téměř každé JPO. Tato cisterna je schopna dopravit požární družstvo na místo zásahu společně s dvěma až čtyřmi tisíci litry vody, ale především s vybavením pro řešení většiny běžných MU. Tyto cisterny se hmotnostně řadí do kategorie střední nebo těžké, a mívají zpravidla podvozek do smíšeného terénu, i když samozřejmě existují i výjimky. Na pohled se prvosledové CAS poznají dle dvounápravového podvozku, dlouhé kabiny a účelové nástavby se třemi roletami z každé strany. Rozsah vybavení může být redukovaný, základní, nebo technický. Nejnižší stupeň vybavení, provedení redukované, vyžaduje dýchací techniku v počtu shodném s počtem sedadel, prostředky pro hašení a doplňování, žebřík, ruční nástroje, lano, svítilny, zdravotnické vybavení, nářadí a přenosné přístroje práškový a sněhový. Redukované CAS oproti ostatním nemusí být vybaveny vysokotlakým zařízením a zabudovanou nádrží na pěnidlo. Provedení základní vyžaduje všechny prostředky z předchozí kategorie a navíc motorovou řetězovou pilu, přetlakový ventilátor, více ručních nástrojů a plovoucí čerpadlo. Zároveň musí být schopno převést kompletní požární družstvo v počtu šesti hasičů. Nejvyšším stupněm výbavy u prvosledových CAS je provedení technické, které vedle všech zmíněných položek předepisuje ještě hydraulické vyprošťovací zařízení pro zásahy u dopravních nehod, motorovou rozbrušovací pilu, elektrocentrálu a elektrické kalové čerpadlo. Vozidlo musí být dále vybaveno osvětlovacím stožárem a musí být schopno přepravit zmenšené družstvo v počtu tří hasičů. U městských požárních stanic se tyto CAS dodávají s podvozkem kategorie 1 pro silniční provoz. (Vyhláška č. 35/2007)

Velkokapacitní CAS slouží k dopravě vody na místo zásahu a doplňování CAS prvosledových. Vozidlo se pozná podle třínápravového podvozku, krátké kabiny a dlouhé účelové nástavby se zřetelným prostorem pro objemnou nádrž. Vyhláška označuje tyto automobily jako CAS pro velkoobjemové hašení a klade na ně speci-

fické požadavky. Zásoba vody musí být alespoň 8000 litrů a provoz uzpůsoben na obsluhu dvěma hasiči. Stejně tak kabina musí pojmut alespoň dva hasiče a u vybavení nesmí chybět zejména prostředky pro doplňování a základní hašení včetně dýchací techniky. Funkci velkokapacitních CAS v posledních letech plní zejména vozidla CAS 30 Tatra Force a starší CAS 32 Tatra 815. V minulosti pro tyto účely sloužila vozidla CAS 32 Tatra 138 a CAS 32 Tatra 148, které dnes však již nesplňují podmínku minimální zásoby vody a řadí se tak do rozsahu výbavy redukované. (Vyhláška č. 35/2007; Jendříšak, 2005)

Zvláštní kategorií jsou CAS pro hašení lesních požárů, kde je kladen důraz na kompaktnost a průchodnost terénem. Z tohoto důvodu bývají zpravidla ve střední hmotnostní kategorii s dvounápravovým podvozkem pro terénní provoz. Vůz musí být schopen převést 3 hasiče, být vybaven navigátorem a nástroji potřebnými u lesních požárů. Vozidla jsou často stavěna na podvozku značky Renault a ve výrobě těchto účelových nástaveb vyniká zejména francouzská společnost Camiva. (Vyhláška č. 35/2007; Jendříšak, 2005)

Dopravní automobil

Dopravní automobil je obvyklý zejména u dobrovolných jednotek a jak už z názvu vyplývá, má především funkci přepravní, a to jak při zásahu, tak při úkolech na úseku ochrany obyvatelstva. DA jsou stavěny na skříňových dodávkových vozech a musí být vybaveny alespoň šesti sedadly. Podvozky jsou většinou silniční, zřídka pro smíšený provoz a rozsah vybavení je buď základní, technické, nebo provedení s motorovou stříkačkou. Základní rozsah vybavení počítá skutečně pouze s přepravní funkcí, vyžadovány jsou pouze hasící přístroje práškový a sněhový, svítilny a lékárníčka. Technické provedení počítá s lehkými technickými pracemi a vedle vybavení v základním provedení vyžaduje navíc dýchací techniku, řetězovou motorovou pilu, ruční nástroje a nosítka. Nejvíce vybavení je u provedení s motorovou stříkačkou, kde se rozsah rovná provedení technickému doplněnému o přenosnou motorovou stříkačku a prostředky pro hašení a doplňování. U tohoto provedení se navíc počítá s možností provedení požárního zásahu z volného zdroje či hydrantu, nebo zařízení čerpacího stanoviště pro plnění CAS nebo dálkovou dopravu vody. Podobně jako u CAS se u označení DA s motorovou stříkačkou uvádí výkon čerpadla motorové stříkačky ve stovkách litrů za minutu, např. DA 15. Dopravní automobily v pro-

vedení základním jsou v posledních letech významně podporovány dotačními granty. (Vyhláška č. 35/2007)

Ostatní druhy požárních vozidel

Speciálním druhem CAS jsou kombinované hasící automobily (KHA), které mimo zásah vodou a pěnou umožňují také hašení plynem (např. CO₂) nebo práškem. Hlavním parametrem je stejně jako u CAS výkon čerpadla ve stovkách litrů za minutu, u množství hasiv jsou pak vedle vody a pěny uvedena množství plynu v litrech, a prášku v kilogramech. Vozidla jsou stavěna na těžkých nákladních podvozcích pro silniční nebo smíšený provoz, s krátkou kabinou a velmi rozměrnou nástavbou. Typická je výrazná délka vozu, která může dosahovat až 11 metrů. Tento druh ZPA je k vidění především u podnikových jednotek s výskytem hořlavých látek, včetně letišť, jelikož do kategorie KHA spadají také letištní speciály. Tvoří také standardní výbavu centrálních stanic HZS. (Vyhláška č. 35/2007; Jendřišak, 2005)

Pro dopravní nehody je zřízen speciální druh ZPA rychlý zásahový automobil (RZA). Základem RZA bývají dodávky, pickupy, SUV nebo osobní automobily lehké kategorie, což dává vozidlu výborné vlastnosti pro rychlou jízdu na místo zásahu, kterých těžké prvosledové CAS nemohou dosahovat. Vybavení je tvořeno hydraulickým vyprošťovacím zařízením, vysokotlakým zařízením s menší nádrží na vodu a dalšími prostředky pro tento druh zásahů. Vozidlo bývá ve výbavě jednotek HZS a dalších jednotek s předurčeností na zásahy u dopravních nehod. (Vyhláška č. 35/2007; Jendřišak, 2005)

K likvidaci větších ekologických, chemických a technologických havárií slouží technické automobily (TA). Působností TA mohou být dopravní nehody, přírodní katastrofy, ropné havárie nebo zásahy s přítomností nebezpečných látek. Zároveň toto označení nesou speciální vozy potápěčů a lezeckých skupin. V této kategorii je k vidění rozmanitost podvozků, od těžkých a středních nákladních po lehké dodávkové a malé pickupy. U nákladních podvozků může být součástí vozidla vedle účelové nástavby také hydraulická ruka. Typický výskyt je u podnikových jednotek, záchranných útvarů a centrálních stanic HZS, v menší míře se objevují pickupy u JSDH. (Vyhláška č. 35/2007; Jendřišak, 2005)

Pro těžké vyprošťovací a odtahové práce slouží vyprošťovací automobily (VYA). Jejich základ tvoří těžké nákladní podvozky na třech až čtyřech nápravách s krátkou kabinou, vybavené otočným jeřábem nebo hydraulickou rukou, navijáky,

odtahovým zařízením, případně radlicí. Hojně využívána jsou tato vozidla drážními hasiči u železničních nehod. Dále se vozidla nachází na centrálních stanicích HZS a záchranných útvarech. Technika určená čistě pro zvedání břemen se nazývá automobilový jeřáb (AJ), jehož hlavní parametr určuje nosnost v tunách. (Vyhláška č. 35/2007; Jendřišak, 2005)

Hasičským důstojníkům slouží velitelské automobily (VEA), v podobě osobních či dodávkových vozidel. Mimo dopravu těchto osob na místo události bývají vybaveny pomůckami k vytvoření štábu pro řízení rozsáhlejších zásahů. Výskyt je zejména u HZS krajů a větších podnikových jednotek. Podobnou kategorií jsou vyšetřovací automobily (VA), které slouží vyšetřovatelům HZS ČR a disponují potřebným vybavením pro jejich činnosti. (Vyhláška č. 35/2007; Jendřišak, 2006)

Výškovou techniku u hasičů tvoří automobilové plošiny (AP) a automobilové žebříky (AZ), určené pro záchranné práce ve výškách mimo dosah ručních žebříků, nebo hašení z výšky. Hlavní parametr je dostupná výška v metrech. Rozdíl těchto vozidel je nosný prvek, který je u žebříku tvořen shora otevřenými výsuvnými profily s příčkami pro možnost stoupaní, zatímco u plošiny uzavřeným profilem jeřábového typu. Některé plošiny jsou však tvořeny oběma těmito prvky upevněnými vedle sebe. Zakončení je u plošin tvořeno nosným košem pro hasiče a zachraňované osoby, které se objevují také u novějších žebříků. Součástí konstrukce je navíc potrubí pro dopravení hasební látky. Výškovou techniku mají ve vybavení stanice HZS krajů, a některé JPO II. (Vyhláška č. 35/2007; Jendřišak, 2006)

Vysokou variabilitu využití umožňují kontejnerové automobily (KA), což jsou holé nákladní podvozky s kabinou, které mají místo nástavby prostor pro nesení kontejneru a hydraulické zařízení pro jeho naložení. Díky tomu je možné na vozidlo naložit kontejner s výbavou dle aktuální potřeby. Existuje více než 30 různých rozsahů vybavení pro kontejnery, což dává hasičům možnost pokrytí velkého množství druhů událostí, s využitím pouze jednoho vozidla. Kontejnery jsou dislokovány nejvíce na záchranných útvarech a centrálních stanicích HZS. (Vyhláška č. 35/2007; Jendřišak, 2006)

Zřídka se lze setkat se starším označením ZPA dle konkrétní hasební látky jako pěnový hasící automobil (PHA), plynový hasící automobil (PLHA) a práškový hasící automobil (PRHA), jejichž funkci dnes plní spíše KHA. Protiplynové automobily (PPLA) slouží k převozu většího množství dýchací techniky, ochranných plynotěsných oděvů, případně i kompresoru pro plnění tlakových lahví. Dnes tuto funkci čas-

těji plní TA v chemickém provedení. V minulosti byly dále používány automobilové stříkačky (AS) bez vlastní zásoby vody, přičemž existuje i typ vozidla s nádrží, ale bez čerpadla, což je automobilová cisterna (AC). Mezi nejméně zastoupená vozidla, viditelná téměř výhradně na záchranných útvarech, řadíme hadicové automobily, autobusy, univerzální dokončovací stroje, vyprošťovací tanky, sací bagry, pásová rypadla a traktorové bagry. (Vyhláška č. 35/2007; Jendřišak, 2006)

2.6 Rostoucí požadavky na požární zbrojnice

Jelikož součástí tématu jsou nevyhovující proporce hasičské zbrojnice z 60. let, budou v následující kapitole rozebrány konkrétní aspekty postupného vývoje hasičského vybavení v porovnání s technikou používanou v době výstavby objektu.

2.6.1 Vývoj automobilů

Zásadním faktorem v požadavcích na požární zbrojnice jsou výjezdové automobily, které jsou hlavním technickým nástrojem pro efektivní zásah. Vzhledem k jejich rozměrům jsou umístěny ve speciálních garážích s potřebnými obslužnými přístroji. Právě rozměry a technologické nároky byly hlavními parametry, které souběžně s vývojem techniky, zvyšovaly nároky na zázemí. Tento vývoj bude stručně popsán v následujících kapitolách.

Období koněpřežných stříkaček

Předchůdci požárních automobilů byly koncem 19. a začátkem 20. století pojízdné ruční stříkačky. Vzhledem se podobaly tažnému koňskému povozu, a jejich zařízením byla velká ruční pumpa pro výtlač vody. Stříkačky mohly být na krátkou vzdálenost dopraveny ručně a na delší trasu tažené koňmi. Délka se pohybovala kolem čtyř a šíře do dvou metrů, což jsou proti dnešní technice minimální rozměry. Prostředky a nástroje byly upevněny přímo na stříkačce a jednalo se často o jediné vybavení, kterým hasičské družstvo disponovalo. Proto nebylo potřeba mnoha úložných prostor na vybavení. Hasičská skladiště, jak se tehdy požární objekty nazývaly, tedy musely poskytnout prostor především pro stříkačku a pracovní stejnokroje. (Caletka, 2003; Nitra, 2020)

Vyráběných typů stříkaček bylo velké množství, jejich výrobci byli zprvu řemeslníci, avšak později vznikaly i specializované firmy. Mezi nejvýznamnější patřily továrny Smékal se závody v Čechách pod Košířem, v Praze na Smíchově a ve Slatiňanech u Chrudimi, a druhým výrazným dodavatelem byla společnost Stratílek

z Vysokého Mýta. Později se tyto stříkačky začaly dodávat s parním pohonem, což vytvořilo potřebu uskladnění uhlí. (Motl, 2012; Szaszo, 2010)

Počátky požárních automobilů

S rozmachem požárních automobilů vznikly zcela nové potřeby na jejich provoz a uskladnění. Spalovací motor dostávaly také nově zavedené ruční a přívěsné stříkačky, tudíž bylo nutné skladovat také palivo. Sklady pohonných hmot se situovaly mimo ostatní prostory s vlastním vchodem, aby případný požár neohrozil techniku. První automobily byly také mnohem méně rozměrné než současné, šířka se pohybovala mezi 2 a 2,2 metru a výška 2,3 až 2,6 metru. Vozidla byla však výrazně delší, dosahovala pěti až sedmi metrů, tudíž již většinou nestačilo přidělit hasičům existující prostor a přistupovalo se k budování zbrojnic s dostatečně rozměrnými garážemi. Hadice byly tou dobou již relativně dostupným zbožím, a tak jich často sbory vlastnily více kusů. Uskladnění bývalo realizováno v regálech na volném místě, například přímo v garážích. (Motl, 2012, Šuman-Hreblay 2017)

Po převratu v roce 1948 byly podniky pro hasičskou výrobu znárodněny a začleňeny nejprve pod národní podnik Sigma pumpy Lutín u Olomouce a krátce poté byl vytvořen n. p. Továrny na hasící zařízení se sídlem ve Vysokém Mýtě. Od té doby byly hasičské vozy vyráběny sériově, a je proto snadné tuto techniku zmapovat. Z počátku to byly především vozy s tehdejšími označením DVS-8, které sloužily k dopravě mužstva a hasičským agregátem byla přenosná motorová stříkačka PS-8. Tyto nástavby se umísťovaly nejprve na vozy Praga RN a později na vozidlo Tatra 805. Praga RN se vyráběla také s pevným požárním čerpadlem, které bylo vyvedeno před prostor motoru v čelní části vozu a vznikla tak automobilová stříkačka s označením AS-16. Stejný podvozek se dočkal ještě třetí úpravy, kdy byla za krátkou kabinou místo účelové nástavby umístěna nádrž na 1500 litrů vody a 500 litrů pěnidla, čímž vznikla jedna z prvních cisternových automobilových stříkaček, dle tehdejšího označení ASC-16/1,5. Podobný koncept otevřené nástavby byl později aplikován také na známý nákladní vůz Praga V3S s vynikajícími vlastnostmi v terénu. Zde byla již montována nádrž na 3500 litrů vody a 200 litrů pěnidla, přibyly skříňe s vybavením, lafetová proudnice a zadní kabina pro posádku. Označení vozu bylo ASC-16/3,5 a jeho hmotnost 11 tun ho dělala tou dobou nejtěžším hasičským vozem. (Motl, 2012, Šuman-Hreblay 2017)

Růst rozměrů vozidel

Koncepce požárních vozidel vezoucí vybavení i hasivo se ukázala jako efektivní a tak začátkem 60. let začaly být vyráběny značně rozměrnější těžké automobily. Rozměry se staly srovnatelnými se současnou technikou, kdy šířka nově dosahovala 2,5 metru a výška až 3 metry. Délka a váha se lišily dle konkrétního druhu vozidla a budou uvedeny v dalším odstavci. Nástavba byla uzavřená s prostorem pro vybavení v úložných skříních. Tato koncepce položila základy moderním hasičským vozům. Velké rozměry se staly opět důvodem k rozšiřování existujících stání a průjezdných profilů u existujících hasičských zbrojnic. Zároveň již pro hasičské sbory bylo běžné vlastnictví většího množství věcných prostředků, jako jsou hadice, savice a armatury typu rozdělovače, sběrače, proudnice atd. Tím vznikla potřeba pro skladování těchto prostředků, k čemuž bývala dle možností již i vyčleněna samostatná místnost. (Szaszó, 2010; Caletka, 2003)

V roce 1962 došlo k zařazení dosavadní Továrny hasící techniky pod národní podnik Karosa, který taktéž sídlil ve Vysokém Mýtě. Ještě v předchozí organizaci se začala vyrábět cisterna na podvozku Škoda 706 a vznikl prototyp pěnového cisternového vozidla na podvozku Tatra 138. Na střední nákladní podvozek Škoda 706 RTH s dlouhou kabinou pro 8 hasičů byla umístěna nástavba s nádržemi na 3500 litrů vody a 200 litrů pěnidla, na každé straně po jedné skříně s vybavením a v zadní části po jedné skříně s vývody výtlačných hrdel a útočným vedením pro rychlý zásah. Tím vznikl předchůdce dnešních cisteren pro prvotní výjezd s označením ASC-16 o hmotnosti 13 tun. Základem původně zamýšleného pěnového vozidla byl těžký nákladní podvozek Tatra 138 s krátkou kabinou pro 3 hasiče, který vezl účelovou nástavbu s nádržemi na 6000 litrů vody a 600 litrů pěnidla. Vybavení bylo umístěno v zadní části nástavby a na její střeše. V zadní části bylo dle dobového manuálu také místo na stání pro další tři hasiče, aby jich byl vůz schopen převézt celkem šest, to však v praxi nebylo využíváno. Pro velké množství vody bylo vozidlo vybaveno silným čerpadlem o výkonu 3200 litrů za minutu a dvěma střešními lafetovými proudnicemi, tím vznikla první velkokapacitní cisterna ASC-32 o hmotnosti 18 tun. (Motl, 2012, Šuman-Hreblay 2017)

Sériová výroba cisteren ASC-16 Š706 se dočkala mnoha vylepšení. Nejprve začaly být vozy vybavovány střešní lafetovou proudnicí, poté vylepšeným podvozkem značeným RTHP s přídatným náhonem přední nápravy, a nakonec silnějším čerpadlem o výkonu 2500 litrů za minutu. Takto modernizované cisterny již nesly i nové

označení CAS 25 Š706. Také ASC-32 se dočkala změny, kdy začala být stavěna na novém podvozku Tatra 148. Zde se navíc již používalo nové označení CAS 32 T148. Tou dobou vznikla taktéž náhrada za dosluhující vozy DVS-8 na podvozcích Praga RN a Tatra 805, jejichž funkci převzala později velice oblíbená Avia, dopravní automobil s požárním agregátem v podobě nové přenosné stříkačky PS-12, nahrazující starší PS-8. Vůz byl tvořen lehkým nákladním podvozkem Avia A30 s kabinou pro 3 hasiče a kvádrou nástavbou, která ukryvala šestimístnou kabinu pro mužstvo a 5 úložných skříní pro vybavení. Vznikl tak možná nejrozšířenější požární automobil DVS-12 A30 o hmotnosti 5 tun, který ve své době vlastnil téměř každý dobrovolný i profesionální sbor. Méně obvyklá varianta DVS vznikla na lehkém užitkovém voze Škoda 1203, které vezlo 4 hasiče a stříkačku PS-12 s omezenou obslužnou výbavou. Vůz pod označením DVS-12/L Š1203 byl s hmotností 2 tuny a malými rozměry vhodným prostředkem v oblastech kam se nedostala rozměrnější technika. Klasická DVS-12 A30 se později dočkala modernizace podvozku nástupcem Avia A31. (Motl, 2012, Šuman-Hreblay 2017)

První technika dnešních parametrů

Vývoj hasičských vozidel dále pokračoval v podobném duchu. Mimo obecný pokrok to byly také přísné požadavky tehdejší hlavní správy požární ochrany, které musely být při inovaci zohledňovány. Těžké podvozky byly modernizovány a rozměry vozidla byly znovu rozšířeny, tentokrát do výšky, která již dosahovala téměř 3,4 metru. Kabiny i nástavby byly do této doby prováděny spíše do zakulacených tvarů, což bylo nahrazeno ostrými hranami a automobily nově působily tvarem kvádrů, pro maximální prostorové využití. Také od umístění motoru před kabinu bylo převážně upuštěno a celková hmotnost vozidel stoupla na 16 až 22 tun. Takto nastavené tendence jsou u požární techniky využívány dodnes. Při zahájení výroby nové techniky byly jako první samozřejmě vybavovány profesionální sbory a díky tomu se vyřazená technika často dostávala ke sborům dobrovolným. U dobrovolných sborů byla tedy v uvedených obdobích typická spíše technika z intervalu předchozího. Zvýšené nároky na požární zbrojnice tvoří v tomto úseku tedy zejména výška vozu a další druhový rozsah věcných prostředků. (Szaszó, 2010; Caletka, 2003)

Roku 1985 byl závod Československých automobilových v Poličce opraven, zařazen pod národní podnik Karosa a byl určen pro umístění veškeré výroby mobilní požární techniky. Ve Vysokém Mýtě byly tou dobou dokončeny ověřovací série

dvou nových vozů, načež po zmíněném přesunu v tomto městě výroba hasičských vozidel definitivně ustala. Vývoj se týkal především cisteren CAS 25 – Š706 a CAS 32 – T148, kde se nejprve uvažovalo o podobné koncepci na novějších podvozcích Liaz 80 a Tatra 813, vývoj se však zdržel a inovované požární automobily byly postaveny až na následujících modelových řadách. První byla inovována CAS 32, kde byl použit těžký třínápravový podvozek Tatra 815 s krátkou kabinou pro 4 hasiče, doplněný o rozměrnou nástavbu s nádrží na 8200 litrů vody a dvěma nádržemi na pěnidlo po 400 litrech. Modernizované čerpadlo mělo shodný výkon jako předchozí model. Funkční prototyp vozu CAS 32 – T815 o hmotnosti 22 tun byl vyroben roku 1977 a sériová výroba začala v roce 1985. U prvosledové cisterny byl pokrok mnohem významnější. Základem byl těžký podvozek Liaz 101.860, na který byla umístěna speciálně upravená dlouhá kabina pro hasiče, která vznikla modifikací karoserie autobusu Karosa C 734. Do této kabiny se vešlo celkem 9 hasičů, což u vozidel podobné specifikace nebylo možné předtím, ani poté. Účelová nástavba již připomíná dnešní prvosledové cisterny, kdy na každé její straně jsou 3 skříně pro vybavení zakryté roletami. Nádrže o objemu 2500 litrů vody a 400 litrů pěnidla byly doplněny kombinovaným agregátem o jmenovitém průtoku 2500 litrů za minutu v nízkotlakém režimu a 1250 litrů za minutu v režimu středotlakém, čímž vznikl předchůdce dnešních vysokotlakých zařízení pro prvotní hašení. Tím vzniklo vozidlo CAS K25 – L101. (Motl, 2012, Šuman-Hreblay 2017)

Moderní požární automobily

Koncepce CAS se od posledního úseku ustálila do podoby prvosledových cisteren na dvounápravových podvozcích s dlouhou kabinou o délce kolem sedmi metrů a velkokapacitních cisteren na čtyřnápravových podvozcích s krátkou kabinou o délce osm až devět metrů. Vybavení ve vozidle přestalo být jednotné, minimální základní rozsah byl dán vyhláškou, ale další vybavení si již jednotky volily dle své potřeby. Právě vybavení zažilo v posledních dvaceti letech největší vývoj. Z požárů se stala pouhá třetina zásahů, druhou tvoří technické pomoci a třetí dopravní nehody. Tomu musely být přizpůsobeny prvosledové cisterny, kde je nutné vybavením pokrýt co nejvíce těchto událostí. Do výbavy vozů přibyla dýchací technika, motorové řetězové pily, elektrocentrály, kalová čerpadla, zdravotnické vybavení a mnoho dalšího. Údržba všech těchto prostředků vyžadovala na požárních zbrojnicích také určité zázemí prostor pro nářadí. (Obroučka, 2006; Jendřišak, 2006)

Po revoluci zanikl národní podnik Karosa a provozy byly prodány do soukromých rukou. Závod v Poličce se stal útočištěm nové společnosti pod názvem Továrna hasící techniky (THT) a závod ve Slatiňanech převzal právní nástupce původního vlastníka. Vznikla tak společnost Strojírna Potůček Slatiňany (SPS). Společnost THT zahájila inovovaný výrobní program, který navazoval na ten dosavadní, a zároveň začala firma provádět repase existující techniky s využitím moderních technologií, aby auta splňovala nové požadavky srovnatelné s okolními státy. Firma SPS také prováděla repase techniky i nástavby nových vozidel. Zánikem sériové výroby měli nyní hasiči možnost objednat si vozidlo s přesnou specifikací pro jejich potřeby. Na český trh požárních nástaveb také plně vstoupily zahraniční výrobci, zejména polský WISS, rakouský Rosenbauer a francouzská Camiva. Také u podvozků se vedle tradiční Tatry objevovaly zahraniční výrobci jako Scania, MAN, Mercedes, Renault, Volvo a Iveco. Přes rozmanitost výrobců bylo u podvozků možné pozorovat náklonnost českých sborů k tradiční Tatře. Téměř shodnou popularitu má v dnešní době však i zahraniční Scania. Firma SPS byla později odkoupena a vznikla společnost Kobit – THZ. Nejrozšířenější vozy pro první výjezd jsou v současnosti na podvozcích Tatra Terrno nebo Scania řady P, na které se umísťuje zpravidla nástavba s nádržemi na 4000 litrů vody a 240 litrů pěnidla, s čerpadlem o výkonu 2000 litrů za minutu a jeho celková hmotnost je 18 tun. Při základním rozsahu vybavení se vůz značí CAS 20/4000/240 - S2Z. U velkokapacitních CAS je na trhu nejoblíbenější tuzemský podvozek Tatra Force s nádržemi na 9000 litrů vody a 540 litrů pěnidla. Vozidlo má terénní podvozek a čerpadlo o výkonu 3000 litrů za minutu a hmotnost 25 tun, dle označení CAS 30/9000/540 – S3VH. (Šuman-Hreblay, 2017)

2.6.2 Vývoj ochranných prostředků

Části výstroje pro ochranu hasiče se nazývají osobní ochranné prostředky a jsou určeny přímo pro ochranu zasahujících hasičů, neboť pro efektivní ochranu druhých osob, zvířat a majetku je v první řadě nutné správně ochránit sám sebe. S pestrostí hasičských zásahů je nutné být připraven na velké množství situací a vždy mít k dispozici potřebné ochranné prostředky. Základní ochranné prostředky má každý hasič přidělené, zatímco méně používané speciální oděvy jsou zpravidla ve výbavě vozidla v počtu několika kusů. Množství potřebných ochranných prostředků pro pokrytí základních zásahů klade další požadavky na prostor ve vozidlech i požární zbrojnici.

Oděvy

Hlavní součástí výstroje byl již od počátků hasičství stejnokroj a přilba. Až do druhé světové války lze pozorovat velký důraz na estetiku, kdy stejnokroje i přilby byly výrazně zdobené a připomínaly spíše vycházkové než pracovní uniformy. U stejnokrojů tou dobou nelze pozorovat téměř žádný stupeň ochrany a přilba hasiče chránila jen velmi omezeně. Následně začaly být využívány přilby vojenského typu, vysoká pryžová obuv a speciální hasičské kabáty z bavlny, což tvořilo o poznání lepší mechanickou ochranu. Hasiči však byli v krajních případech stále vystaveni žáru a vysokým teplotám. (Caletka, 2003; Szaszo, 2010)

Oděvy s patřičnou ochranou hasiče jsou záležitostí teprve posledních dvaceti let. Pracovní stejnokroje začaly být pro zásahy vyráběny z nehořlavého nomexu a především vznikly třívrstvé zásahové oděvy, které jsou dodnes základem výstroje každého hasiče. Tyto oděvy poskytují vysokou mechanickou ochranu a systém vrstev chrání i před vysokými teplotami. Třívrstvé oděvy jsou standardně modré, zřídka béžové barvy, doplněné o reflexní žluté a stříbrné pruhy. Také přilby prošly značným vývojem, kdy v dnešní době chrání před požáry, nárazem, propíchnutím i agresivními chemikáliemi. Jsou speciálně tvarované pro ochranu hlavy ze tří stran, přičemž čelní strana skrývá ještě vysouvací ochranný štít nebo brýle. Přilba chrání ještě zadní část krku, a to připnutým zátylníkem vyrobeným z nehořlavých materiálů. (Kratochvíl, 2009)

Ochranné prostředky

S vývojem ochrany hasičů to již nebyly pouze oděvy a přilby, které je chránily před nebezpečím, bylo nutné tyto kombinovat s dalšími prostředky. Důležitým prvkem ochrany jsou rukavice, ty hasiče chrání před popálením rukou a drobným zraněním, čímž došlo k rozdělení na rozměrné rukavice určené pro požáry a tenké pracovní rukavice, ve kterých má hasič dobrý cit v ruce, pro zásahy technického charakteru. V případě požáru je nedílnou součástí výstroje nomexová kukla, která se nosí pod přilbou a chrání prostor mezi límcem kabátu a přilbou. V případě zásahu na pozemních komunikacích hasiči nosí reflexní vesty pro lepší viditelnost, které jsou taktéž doplněny reflexními pruhy. (Kratochvíl, 2009)

Ochrana dýchacích cest je u hasičů řešena rouškami, respirátory nebo plynovými maskami s ochranným filtrem a především dýchacími přístroji, které patří u požárů k povinné výbavě. Dále bývá chemická ochrana využívána u zásahů s přítomností

nebezpečných látek, kde je nedílnou součástí protichemický nebo plynotěsný oděv pro ochranu celého těla, včetně několika vrstev protichemických rukavic. U zásahů na vodní hladině je základním ochranným prostředkem plovací vesta, která se vedle standardních oděvů používá v kombinaci s neoprenem nebo suchým oblekem a přilbou. V případě mělké hladiny jsou používány také brodicí kalhoty. V případě nebezpečí pádu se hasiči musí jistit lanem. K tomu slouží polohovací opasky nebo tělové postroje umožňující jištění a slanění. Speciální kategorie oděvů je používána také u likvidace nebezpečného hmyzu. (Kratochvíl, 2009)

2.6.3 Ostatní současné požadavky

Při navrhování nových požárních zbrojnic se v posledních letech zohledňuje mnohem více požadavků. Vedle rozměrných garáží se budují dílny s technickým zázemím, kouty pro hrubou očistu výstroje, případně požární věž pro sušení hadic. Samozřejmostí je dostatek skladovacích prostor pro věcné prostředky, pohonné hmoty a dýchací techniku. Šatny hasičů bývají rozděleny na pracovní a čistou část, ze kterých je přístupná koupelna se sprchami. Tento průchozí celek tvoří tzv. hygienickou smyčku. Samozřejmostí jsou toalety pro muže i ženy. Pro založení důležitých dokumentů a administrativní záležitosti se vyčleňuje kancelář velitelů. Dále bývá často k vidění společenská místnost nebo učebna, u které je zřízena kuchyňka. Součástí požární zbrojnice může být také posilovna.

2.7 Dotace Evropské unie

Vstupem ČR do Evropské unie (dále jen EU) se státu otevřely rozsáhlé možnosti čerpání Evropských dotací, které významně podporují financování projektů v nejrůznějších odvětvích. Možnosti čerpání jsou rozděleny do sedmiletých intervalů, tzv. programových období, přičemž momentálně stojíme na počátku období 2021-2027. Zdrojem financování jednotlivých podpor jsou tzv. evropské fondy, pro každé období jsou stanoveny specifické cíle a nakonec vypsány konkrétní programy podpor.

2.7.1 Evropské fondy

Jako zdroj financování evropských dotací jsou zřízeny tzv. Evropské fondy, do kterých putují finance z rozpočtu EU, kam přispívají členské státy. Fondů existuje celá řada a každý slouží pro naplnění jednotlivých specifických cílů aktuální strategie EU. Vedle grantů pro členské státy jsou zřízeny také nástroje pro podporu zemí usilujících o vstup do EU. (Evans, 1999; Tauer, 2010)

Evropský fond pro regionální rozvoj (ERDF)

Jedná se o nejdůležitější strukturální fond, který funguje od roku 1975. Mezi jeho cíle patří modernizace infrastruktury, tvorba pracovních pozic, podpora malých a středních podniků, vývoj technologií, ochrana a lepší podmínky životního prostředí a rozvoj turistiky. Konkrétně se může jednat o výstavbu silnic a železnic, odstraňování ekologických zátěží, modernizace a výstavba sportovišť, zavádění elektronických služeb veřejné správy apod. Objemem financí je největší ze všech evropských fondů. (Evans, 1999; Tauer, 2010)

Evropský sociální fond (ESF)

ESF je dalším strukturálním fondem, fungujícím od roku 1957. Tento fond je nástrojem sociální politiky a podporuje lepší zapojení lidí na trhu práce, financuje profesní vzdělávání a systém náboru nové pracovní síly. Fond doplňuje sociální programy členských států EU v oblasti politiky zaměstnanosti a rekvalifikace dlouhodobě nezaměstnaných. Dále se soustředí na uplatnění mladých a také hendikepovaných lidí. (Evans, 1999; Tauer, 2010)

Fond soudržnosti (CF)

Neboli Kohezní fond funguje od roku 1993 a je zaměřen na pomoc nejméně rozvinutým státům, tedy Řecku, Irsku, Španělsku a Portugalsku. Podporuje velké investiční projekty v oblastech dopravní infrastruktury evropského významu, ochrany životního prostředí a energetické účinnosti obnovitelných zdrojů. Podmínkou čerpání z tohoto fondu je hodnota hrubého národního produktu nižší než 90 % průměru EU, v posledním programovém období tedy měla ČR na čerpání nárok. Cílem je eliminace hospodářské a sociální nevyrovnanosti a podpora udržitelného rozvoje. (Evans, 1999; Tauer, 2010)

Fond solidarity Evropské unie (EUSF)

Vznik tohoto fondu se datuje na rok 2002, kdy střední Evropu zasáhly rozsáhlé povodně. Funguje nezávisle na ostatních fondech a je navržen na poskytnutí rychlé flexibilní finanční pomoci. Členské státy o něj mohou žádat v případě ničivých katastrof s odhadovanými škodami převyšující 0,6 % HDP daného státu. Fond byl doposud využit 24 různými státy při 80 katastrofách, mezi které patřily záplavy, lesní požáry, zemětřesení, bouře a nebezpečné sucho. V roce 2020 byla působnost fondu

rozšířena i na ohrožení veřejného zdraví vlivem epidemie. (Evans, 1999; Tauer, 2010)

Evropský zemědělský fond pro rozvoj venkova (EAFRD)

Tento finanční nástroj pro podporu rozvoje venkova vznikl v roce 2007, kdy nahradil podpůrný a záruční fond EAGGF. Jeho využití se soustředí na lepší konkurenceschopnost v zemědělství, lesnictví a potravinářství, podporuje zlepšování stavu krajiny, zlepšování životního prostředí a s tím spojené environmentální projekty. Dále podporuje rozvoj venkova a zlepšení tamního života, zvyšování diverzifikace venkovského hospodářství a rozvoj zemědělské produkce pro jiné než potravinářské účely. (Tauer, 2010; Dotaceeu.cz, 2007)

Evropský zemědělský podpůrný a záruční fond (EAGGF)

Tento již zrušený fond fungoval od roku 1962 a byl zdrojem financování rozvoje venkovských oblastí. V době vstupu ČR do EU patřil mezi 4 strukturální fondy. V roce 2007 byl nahrazen fondem EAFRD. (Tauer, 2010; Dotaceeu.cz, 2007)

Evropský námořní a rybářský fond (EMFF)

Finanční nástroj fungující od roku 2014, který nahradil fond EFF, původní FIG. Slouží k podpoře rybolovu dle společné rybářské politiky EU. Podporovány jsou projekty zajišťující lepší konkurenceschopnost v tomto odvětví a ochranu životního prostředí. Dále jsou jím financovány akce v rámci vnitrozemského i mořského chovu ryb, modernizace zpracovatelského průmyslu, modernizace plavidel, podpora likvidace dosluhujících plavidel a zlepšování akvakultury. Nejčastěji je u nás využíván pro odbahňování rybníků. (EU Commission, 2013; Tauer, 2010)

Finanční nástroj pro řízení rybolovu (FIG)

Původní strukturální fond byl založený v roce 1994 pro financování rozvoje přímořských oblastí a rybářského průmyslu. Pro programové období 2007-2013 nahrazen fondem EFF. Ten byl pak v roce 2014 nahrazen fondem EMFF. (EU Commission, 2013; Tauer, 2010)

Další fondy Evropské unie

Mezi další fondy patří Evropský globalizační fond (EGF), který, jak je z názvu patrné, řeší dopady globalizace, jako jsou propouštění zaměstnanců nebo bankrot podniků. Pro lepší integraci finančně nejslabších obyvatel do společnosti je zřízen Fond

evropské pomoci nejchudším osobám (FEAD), ze kterého jsou pro potřebné hrazeny potraviny, oblečení a nutné osobní potřeby. S řešením migračních toků pomáhá Azylový, migrační a integrační fond (AMIF) v rámci společného přístupu EU v oblasti azylu a přistěhovalectví. V roce 2015 byl zřízen Evropský fond pro strategické investice (EFSD), který má být stěžejním prvkem investičního plánu pro Evropu, má podpořit dlouhodobý hospodářský růst a konkurenceschopnost v EU. (EU Commission, 2013; Tauer, 2010)

Předvstupní pomoc

Evropská unie kromě dotačních grantů pro členské země podporovala také kandidáty na vstup, včetně ČR. V rámci předvstupní politik EU jsou podporovány hospodářské, politické a správní reformy s cílem harmonizování legislativy kandidátských zemí s legislativou EU. Dalším cílem je snížení ekonomických rozdílů mezi kandidátskými a členskými zeměmi. Fungovaly nástroje PHARE, SAPARD, ISPA, CARDS, které poté na období 2007-2013 sjednotil Nástroj předvstupní pomoci (IPA). Na následující programové období 2014-2020 byl pak využíván nástroj IPA II. Nástroj je zaměřen na přechodovou pomoc, regionální a přeshraniční spolupráci, regionální rozvoj, rozvoj lidských zdrojů a rozvoj venkova. Členské země jsou z čerpání této pomoci vyjmuty. (EU Commission, 2013; Tauer, 2010)

2.7.2 Čerpání evropských dotací v ČR

Česká republika stojí na počátku čtvrtého programového období, kdy může jako členská země čerpat podpory k tomu určené. V následujících bodech jsou popsána jednotlivá programová období za celou dobu členství ČR v EU s uvedením možností, které stát v té době měl a jak efektivně je využil. (Dotaceeu.cz, 2007)

Období před vstupem do EU

Přístupová jednání o vstupu ČR do EU započala v roce 1998 a státu tak vznikl nárok na čerpání grantů prostřednictvím nástrojů předvstupní pomoci. Hned v následujícím programovém období 2000-2006 ČR čerpala skrze nástroje PHARE, SAPARD a ISPA. V Programu PHARE, zaměřeném na sociální a ekonomickou soudržnost byla ČR velice úspěšná, kdy v oblasti národních programů vyčerpala 88 % všech nárokových prostředků, v programu přeshraniční spolupráce pak 95 %. V předvstupním období čerpání v programu PHARE vykazovalo celkem 756 milionů EUR, po vstupu do EU byl program nahrazen fondy ERDF a ESF. Program SAPARD se sou-

středil na oblast zemědělství a rozvoj venkova, kdy v rámci společné zemědělské politiky a politiky rozvoje venkova podporoval investice. Pro program byla typická podpora velkého počtu malých projektů, kdy žadatelé byli menší a střední obce a podnikatelé v zemědělství a potravinářství. ČR mohla čerpat přibližně 22 milionů Eur ročně, přičemž stát stihl vyčerpat všechny finance z nárokové alokace 92,8 milionů Eur. Po vstupu byly tyto cíle naplňovány pomocí fondu EAGGF. Třetí program, ISPA, se zaměřoval na investiční projekty v oblasti budování infrastruktury, dopravní sítě evropského významu a životního prostředí. ČR v tomto programu čerpala přibližně 70 milionů Eur. Po vstupu do EU tuto oblast zajišťoval fond CF. (Machálek, 2014; Dotaceeu.cz, 2007)

Období 2004-2006

V roce 2004 po oficiálním vstupu ČR do EU zanikl nárok na realizaci projektů pomocí nástrojů předvstupní pomoci a naopak mohl stát čerpat z fondů pro členské státy. V době vstupu do EU probíhalo programové období 2000-2006 a zdrojem pro financování projektů byly strukturální fondy ERDF, ESF, EAGGF a FIFG, dále fondu soudržnosti CF a fond solidarity EUSF. Stanovené cíle pro toto programové období byly podpora rozvoje zaostávajících regionů, podpora oblastí s probíhající restructuralizací a podpora politiky zaměstnanosti a vzdělání. Dále byly stanoveny tzv. horizontální priority stanovující témata napříč všemi programy EU, ke kterým musí být přihlíženo. Pro toto období byly v rámci horizontálních témat stanoveny rovné příležitosti, životní prostředí, informační společnost a vyvážený rozvoj regionů. Samotné projekty pak byly realizovány v pěti operačních programech, konkrétně Společný regionální OP, OP Infrastruktura, OP Rozvoj venkova a multifunkční zemědělství, OP Rozvoj lidských zdrojů a OP Průmysl a podnikání. Hned v prvním programovém období byla ČR mimořádně úspěšná v realizaci projektů, kterých realizovala celkem 13290 s čerpáním 1,7 miliardy Eur. (Machálek, 2014; Dotaceeu.cz, 2007)

Programové období 2007-2013

Pro následující programové období byly využívány fondy ERDF, ESF a CF. EU tentokrát stanovila tři cíle regionální politiky, a to konvergenci, regionální konkurenceschopnost a zaměstnanost, a evropskou územní spolupráci. V rámci cíle konvergence, byl podporován hospodářský a sociální rozvoj regionů soudržnosti, kde činí HDP

méně než 75 % průměru evropského HDP, v ČR se týkal všech regionů kromě Prahy. Cíl konvergence byl rozdělen na 7 Regionálních operačních programů (ROP) dle tzv. krajů soudržnosti a osm tematických OP, kam patřily OP Podnikání a inovace, OP Životní prostředí, OP Doprava, OP Vzdělání a konkurenceschopnost, OP Výzkum a vývoj pro inovace, OP Lidské zdroje a zaměstnanost, OP Technická pomoc a Integrovaný operační program (IOP). Druhý cíl naopak podporoval regiony splňující kritérium hodnoty HDP a čerpalo z něj tedy u nás pouze hlavní město Praha. Programy druhého cíle nesly názvy OP Praha-Konkurenceschopnost a OP Praha-Adaptabilita. Třetí cíl se týkal všech regionů v ČR a podporoval přeshraniční spolupráci včetně spolupráce regionální a nadnárodní. Byl realizován v osmi programech. Každý stát byl zároveň povinen vypracovat nové programové dokumenty, v nichž jsou stanoveny cíle, priority a také rozpočet. Tento dokument stát vypracovává na základě svého Národního rozvojového plánu (NRP) v rámci unií stanovených Strategických obecných zásad společenství (SOZS). V ČR se tento dokument nazývá Národní strategický referenční rámec (NSRR) a pro programové období 2007-2013 stanovil čtyři strategické cíle. Jsou jimi Konkurenceschopná česká ekonomika, Otevřená, flexibilní a soudržná společnost, Atraktivní prostředí a Vyvážený rozvoj území. Česká republika dokázala v období 2007-2013 vyčerpat 96 % přidělených prostředků, což činilo téměř 26 miliard Eur. (Machálek, 2014; Dotaceu.cz, 2007)

Programové období 2014-2020

Následovalo další sedmileté období, na jehož závěru právě stojíme. Evropská komise schválila České republice na tuto etapu finanční prostředky ve výši téměř 24 miliard Eur z fondů ERDF, CF, ESF, EAFRD a EMFF, které začaly být souhrnně nazývány Evropskými strukturálními a investičními fondy (ESIF). Záměrem EU pro toto období bylo, aby byl kladen maximální důraz na naplňování strategie Evropa 2020. Tato strategie usiluje především o inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění a představuje hlavní hospodářskou reformní agendu EU. Mezi cíle Strategie 2020 se řadí úsilí o dosažení 75% zaměstnanosti mužů a žen ve věku 20 až 64 let, zlepšení podmínek pro výzkum a vývoj s dosažením veřejných a soukromých investic na hodnotu 3 % HDP, snížení emisí skleníkových plynů o 20%, zlepšení úrovně vzdělávání s prevencí předčasného ukončování školní docházky pod 10 % a podpora sociálního začlenění prostřednictvím snižování chudoby. Základní zastřešující dokument NSRR byl v tomto období nahrazen tzv. Dohodou o partnerství, která určuje hlavní

priority a základní nastavení čerpání fondů ESIF. Zároveň byla zavedena koncepce tzv. Jednotného metodického prostředí (JMP). Ta zajistila jednotná pravidla pro podávání a vyřizování dotací a zjednodušení administrativy. V ČR došlo k zásadní změně v počtu programů, kdy předešlých 7 ROP bylo sloučeno a vznikl jeden Integrovaný regionální operační program (IROP), který kromě ROP navazoval částečně také na IOP. Ostatními programy byly OP Podnikání a inovace pro konkurenceschopnost, OP Výzkum, vývoj a vzdělávání, OP Zaměstnanost, OP Doprava, OP Životní prostředí, OP Praha – pól růstu ČR, OP Technická pomoc, OP Rybářství, Program rozvoje venkova a programy Evropské územní spolupráce. Jelikož zatím nejsou uzavřeny potřebné náležitosti programů, programové období dosud nebylo zcela ukončeno a nejsou tak k dispozici konečné údaje o čerpání. Z průběžných dat lze však zjistit, že k datu 31. 1. 2021 bylo 96 % celkové alokace v právních aktech o poskytnutí či převodu dotace a 62 % proplacených prostředků. (Hochart, 2016; Machálek, 2014; Dotaceu.cz, 2007)

Programové období 2021-2027

Jelikož je DP tvořena na samém počátku nového programového období, konečná podoba podpor zatím není zcela známa a je vycházeno z dosud známých informací. Naplňování globální vize EU je rozděleno do pěti cílů, a to Zelenější a bez-uhlíková Evropa, Inteligentnější Evropa, Sociálnější Evropa, Propojenější Evropa a Evropa bližší občanům. Návrh celkové alokace pro ČR je 20 miliard Eur. Dále je navrhováno oblasti podpory rozdělit do programů OP Technologie a aplikace pro konkurenceschopnost, OP Jan Amos Komenský, OP Zaměstnanost, OP Životní prostředí, OP Doprava, OP Rybářství, OP Spravedlivá transformace a OP Technická pomoc a opět IROP. Dále byl vytvořen návrh národního plánu obnovy, který má podpořit oživení ekonomiky v reakci na následky pandemie. Zde jsou prioritami digitální transformace, fyzická infrastruktura a zelená transformace, vzdělání a trh práce, instituce a podpora podnikání, výzkum, vývoj a inovace a nakonec zdraví a odolnost obyvatel. (Machálek, 2014; Dotaceu.cz, 2007)

2.8 Dotace v oblasti ochrany obyvatelstva

V minulé kapitole byly evropské dotace popsány v obecné rovině. Pro tuto konkrétní práci jsou podstatné možnosti čerpání přímo složkami integrovaného záchranného systému. Nadcházející kapitoly se věnují možnosti využití dotací přímo hasičskými

sbory, profesionálními i dobrovolnými. Nejprve budou rozebrány zmíněné evropské dotace, následně pak státní a krajské. Obecně lze říci, že hasiči jsou nejvíce podporováni ve třech konkrétních oblastech, a to při pořízení nové cisternové automobilové stříkačky, pořízení nového dopravního automobilu a třetí, pro tuto práci nejdůležitější, je stavba či rekonstrukce požární zbrojnice. (Dotaceeu.cz, 2007)

2.8.1 Evropské dotace v oblasti ochrany obyvatelstva

Jednotky požární ochrany byly dotacemi poprvé podpořeny v období 2007-2013, kdy jim byl zpřístupněn program IOP. V tomto období však na dotace dosáhly pouze profesionální sbory. HZS ČR realizoval v rámci IOP jeden rozsáhlý projekt za 1,4 miliardy Kč, pomocí kterého obnovoval techniku ve stanicích po celé ČR. Dále byly pomocí IOP v každém kraji postupně realizovány 4 jednotné projekty, které v případě Jihočeského kraje měly celkovou hodnotu 106 milionů Kč. (Machálek, 2014)

Velice úspěšný byl v čerpání Moravskoslezský kraj, který vedle standardních dotací pro HZS krajů realizoval ještě mnoho projektů v programu ROP Moravsko-slezsko. V rámci tohoto programu bylo profesionálním hasičům pořízeno 17 kusů prvovýjezdových cisteren za 105 milionů Kč, 16 kusů velkokapacitních cisteren za 110 milionů Kč a 7 kusů výškové techniky za 122 milionů Kč, přičemž všechny tyto projekty byly financovány z fondu ROP MS ve výši 85 %. Moravskoslezskému kraji se podařilo najít způsob jak podpořit i dobrovolné jednotky a pořídil ještě 50 ks dopravních automobilů za 192 milionů Kč, které byly jednotkám na 5 let zapůjčeny pro udržitelnost dotace a poté darovány. Dále byla postavena dvě integrovaná výjezdová centra v Ostravě a Trinci každé za 220 milionů Kč a výjezdové centrum v Albrechticích za 27 milionů Kč. (Dotaceeu.cz, 2007)

Obrovské možnosti otevřelo nové programové období 2014-2020, při kterém byly do možnosti čerpání zahrnuty také dobrovolné jednotky prostřednictvím svých zřizovatelů. Nový program IROP zahrnoval téma Integrovaný záchranný systém, ve kterém byly postupně vyhlášeny 4 výzvy. První byla výzva č. 19 s názvem Technika pro IZS, kde kromě hasičů čerpaly ještě záchranné služby. HZS ČR realizovalo ve výzvě č. 19 jeden rozsáhlý projekt s podporou 600 milionů Kč, ZZS také jeden projekt čerpající 54 milionů Kč a zbylých 170 projektů realizovala města a obce pro své JSDH. JSDH zde získávaly zejména nové cisterny a dopravní automobily. Další výzva pro IZS č. 27 nesla název Vzdělávací a výcviková střediska IZS, ve které bylo

realizováno 20 projektů HZS ČR, ZZS krajů a PČR. Dále přišla na řadu výzva č. 36 Stanice pro IZS, ve které čerpaly všechny základní složky IZS skrze 99 projektů, z čehož 82 patřilo zbrojnicím JSDH. Tyto 3 výzvy naplňovaly strategický cíl Zvýšení připravenosti k řešení a řízení rizik katastrof. Čtvrtá výzva naopak naplňovala cíl Posílení komunitně vedeného místního rozvoje za účelem zvýšení kvality života ve venkovských oblastech. Tato výzva měla číslo 69 a název IZS – Integrované projekty CLLD a byla určena výhradně pro JSDH prostřednictvím svých měst a obcí. Témata čerpání byla velmi různorodá od stavebních úprav zbrojnic, přes automobilovou techniku až po věcné prostředky. Dle aktuálně dostupných informací bylo v programu IROP vyčerpáno 3,7 miliardy Kč, přičemž pro dobrovolné hasiče byla nejvyšší částka ze všech složek IZS, celkem 2,1 miliardy Kč. (Machálek, 2014)

2.8.2 Státní dotace v oblasti ochrany obyvatelstva

Dotace na státní úrovni pro JSDH obcí rozdělují GŘ HZS ČR od roku 2003, kdy, v reakci na ničivé povodně v předešlém roce, začala být ze státního rozpočtu podporována obnova zásahové techniky dobrovolných jednotek. Většina z nich tou dobou disponovala cisternami CAS 25 Škoda 706 RTHP a CAS 32 Tatra 138/148 z 60. až 70. let, v některých případech novějšími CAS K25 Liaz 101.86 a CAS 32 Tatra 815 z přelomu 80. a 90. let v kombinaci s dopravním automobilem DA 12 Avia A30/A31 z 70. až 80. let. Tato technika byla většinou věnována od HZS krajů při obměně techniky a byla již značně nevyhovující. Program byl nazván Dotace obcím na reprodukci požární techniky a v letech 2003 a 2004 podpořil 5 a 4 žádosti částkou po dvou milionech Kč. V roce 2005 už bylo podpořeno 14 žádostí na CAS opět dvěma miliony Kč a navíc jeden projekt na pořízení DA částkou 800 tisíc Kč. Další rok, 2006, již bylo podpořeno 50 dotací na CAS a 7 projektů na pořízení DA při stejné výši podpory jako v předešlých letech, přičemž o dotaci na CAS poprvé úspěšně žádaly i jednotky z Jihočeského kraje. Roky 2007 a 2008 byly rovněž úspěšné, jelikož bylo realizováno 72, resp. 49 projektů na pořízení CAS, poté následující rok klesl počet dotací na 29, avšak za to byla navýšena podpora na 2,5 milionu Kč a přibyla možnost čerpání prostředků na rekonstrukci vozidel CAS 32 Tatra 815. Rok 2010 byl s 51 projekty po dvou milionech Kč prahem před výrazným utlumením, kdy byl v letech 2011 až 2014 snížen vyčleněný objem financí na 10 milionů Kč ročně a tak mohlo být podpořeno vždy pouze 10 projektů s podporou jednoho milionu Kč. Byl zaveden systém sestavování pořadníku dle bodů, přidělených podle specifických

ukazatelů konkrétního projektu. Byla hodnocena kategorie jednotky, velikost obce, dlouhodobý počet MU atd. Rok 2015 byl dalším zlomem, neboť jako zdroj financování do dotací na CAS vstoupil fond zábrany škod České kanceláře pojistitelů. Od té doby bývá podpořeno přibližně 40 projektů ročně s podporou 2,5 milionu Kč. Roku 2016 byly podpory HZS ČR rozděleny na 3 výzvy, vedle dotací na CAS vznikly samostatné kategorie pro pořízení dopravního automobilu a pro stavbu či rekonstrukci požární zbrojnice a v této podobě dotace fungují dodnes. Podpora nákupu nového DA je v maximální výši 450 tisíc Kč a podpora stavby či rekonstrukce zbrojnice nejvíce 4,5 milionu Kč, přičemž v obou případech podpora nesmí přesáhnout 50 % celkových nákladů projektu. Ročně je v ČR pomocí dotací HZS ČR podpořeno okolo 40 projektů staveb či rekonstrukcí a více než 300 nákupů nových DA. (Strnadová, 2019; Hzscr.cz, 2003)

2.8.3 Krajské dotace v oblasti ochrany obyvatelstva

Jelikož se grantové možnosti v jednotlivých krajích liší, práce bude zaměřena pouze na Jihočeský kraj, kde se nachází místo řešeného záměru. Z krajských výročních zpráv vyplývá, že dotace pro JSDH začaly být vypláceny v roce 2002, avšak bližší informace jako je příjemce či účel vynaložení jsou k dispozici až od roku 2007. Kraj ročně podporoval dobrovolné jednotky částkou do 10 milionů Kč v tzv. Grantovém programu pro jednotky SDH obcí a v tomto období dostával mezi jedním až dvěma sty žádostmi, s výjimkou let 2009 a 2010, kdy stoupl počet žádostí ke třem stům. Projekty byly každý rok děleny do kategorií investiční a neinvestiční. V této podobě dotace pokračovaly do roku 2015, obce většinou žádaly příspěvek na opravy a repase techniky, na pořízení nových věcných prostředků a zřídka také na opravy požárních zbrojnic. Ve třech případech pak došlo k prvnímu kombinování dotace HZS ČR a Jihočeského kraje při pořízení nových CAS. V roce 2015 došlo ke změně, kdy byla vyčleněna samostatná kategorie nazvaná Obnova zásahových požárních automobilů, kde žádaly JSDH částky do 1 milionu Kč na opravy cisteren a pořízení ojetých vozů. Následující rok byly vypsány 4 kategorie podpor, konkrétně CAS, DA, investiční a neinvestiční dotace, zatímco o rok později jejich počet vzrostl na 8. Byly to kategorie pořízení CAS, rekonstrukce CAS, DA, Požární zbrojnice, investiční dotace pro JPO II a III, investiční dotace pro JPO V, neinvestiční dotace pro JPO II a III, a neinvestiční dotace pro JPO V. Tato kategorizace se po sloučení pořízení a rekonstrukce CAS do jednoho bodu ustálila a platí dodnes. Dle aktuálně nastavených hodnot je

možné získat 1,5 milionu Kč na pořízení nové CAS, 300 tisíc Kč na pořízení nového DA a 3 miliony Kč na stavbu či rekonstrukci požární zbrojnice. (Strnadová, 2019; kraj-jihocesky.cz, 2007)

2.8.4 Kombinování grantů

U čerpání státních a krajských dotací došlo postupně k účelovému žádání jak státní, tak krajské dotace v rámci jednoho projektu. První případ můžeme v jižních Čechách pozorovat v roce 2007, kdy JSDH Neplachov k dotaci 2 milionů Kč na pořízení CAS od HZS ČR úspěšně žádala ještě o 500 tisíc Kč z krajského grantu. Následovala Hluboká nad Vltavou a Suchdol nad Lužnicí v letech 2011 a 2014, které na své cisterny k tehdy milionové státní dotaci získaly ještě 850 tisíc Kč od kraje. Od té doby je kombinování státní a krajské dotace běžnou praxí pro pořizování nových CAS, DA i stavby a rekonstrukce PZ. Některé obce tuto strategii využívají do takové míry, že v případě neúspěchu jednoho z dvojice grantů v projektu pro daný rok nepokračují, aby mohly dotační prostředky využít maximálně efektivně. Kraje ve spolupráci s HZS krajů se však na tuto skutečnost zaměřily a při rozdělování krajských dotací zohledňují již schválené státní prostředky. Při vhodném čerpání obou těchto dotací je tedy aktuálně možné dosáhnout až na 4 miliony Kč při pořizování CAS, 750 tisíc Kč při pořizování DA a až 7,5 milionu Kč na stavbu či rekonstrukci požární zbrojnice. (Strnadová, 2019; kraj-jihocesky.cz, 2007)

3 Cíl práce

Cílem diplomové práce je zpracování dokumentace pro územní řízení a návrhu konkrétního dotačního programu pro reálný záměr rekonstrukce požární zbrojnice v Borovanech u Českých Budějovic. Část stavby, která bude záměrem dotčena, byla postavena členy sboru v roce 1961 a již značně nevyhovuje současným požadavkům jednotky i sboru.

Pro potřeby zhotovení dokumentace bude nejprve popsáno stávající řešení objektů, následně požadavky uživatelů budovy a poté samotný návrh nového řešení. Součástí těchto popisů bude také grafická část s charakteristickými půdorysy, řezy a pohledy. Následně bude ze získaných dat zhotovena dokumentace pro udělení územního rozhodnutí, pro jehož účely bude potřeba ještě vytvoření situačních výkresů a výpočet odhadovaných nákladů stavby. Posledním výstupem práce bude návrh využití dotačního programu pro řešený záměr.

4 Metodika

Analýza současného stavu probíhala studiem dochované dokumentace jednotlivých stavebních etap, dále z fotografií pořízených v době výstavby a nakonec šetřením na místě stavby. Dokumentace získaná z archivu sboru byla často nekompletní či neodpovídající skutečnosti, tudíž bylo nutné věnovat větší pozornost fotografiím. Takto byly zmapovány postupné stavební práce včetně konstrukčních a materiálových řešení. Stavba byla následně ručně změřena, načež bylo popsáno dispoziční a provozní řešení jednotlivých objektů.

Následně proběhlo zakreslení stávajícího stavu a vymezení půdorysu pro navrhované změny. Při navrhování nového řešení bylo vedle požadavků uživatelů stavby pracováno s normou ČSN 73 570 pro požární stanice, zbrojnice a buňky, a také s vyhláškou č. 268/2009 Sb., o technických požadavcích na stavby. Pro výkresové práce byl využit software ArchiCAD 21 pro uspořádání vnitřní dispozice, následně software AutoCAD 2020 pro podrobné výkresy půdorysů, řezů a pohledů, přičemž byl vytvořen také pomocný 3D model v softwaru SketchUP pro snazší představu a možnost vizualizace.

Následně byla vytvořena dokumentace pro udělení územního rozhodnutí podle vyhlášky č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb. V této dokumentaci byly uvedeny informace, které bylo možné pro účely tvorby kvalifikační práce získat, tudíž některá data vyžadující odborné specializované práce budou doplněna až v případě skutečné realizace záměru. Při tvorbě dokumentace bylo pracováno také s územním plánem města Borovany.

Pro volbu vhodného dotačního titulu byly analyzovány záměry z oblasti požární ochrany, které byly v blízké minulosti realizovány na našem území. Následně byly porovnány podmínky jednotlivých dostupných grantů a sledovány zásadní ukazatele jako maximální výše dotace, výše spoluúčasti, uznatelné náklady, nebo možnost kombinování grantů.

5 Výsledky a diskuze

5.1 Popis stavu objektu

Před zpracováním samotného návrhu rekonstrukce bude důkladně popsáno stávající řešení objektů. Pro tyto potřeby byla použita dochovaná dokumentace, byly analyzovány fotografie pořízené v době stavby a nakonec bylo provedeno šetření na místě.

5.1.1 Členění objektu

Vzhledem ke své velikosti je pro potřeby popisu vhodné stavbu rozdělit na několik dílčích objektů. Zbrojnice byla v průběhu let celkem třikrát rozšiřována a jednotlivé části budou uvažovány právě v pořadí výstavby.

První částí je garáž pro zásahová vozidla, na kterou navazuje budova s klubovnou, kuchyňkou a toaletou. Tyto objekty byly postaveny v roce 1961 jako prvotní zbrojnice borovanských hasičů. Ti byli však vedle zdolávání požárů činní také v kultuře, a tak roku 1969 byla dokončena přístavba, kdy za budovou klubovny vyrostl rozměrný kulturní sál. Mezi tím však pokročil vývoj požární techniky a garáže z roku 1961 již nestačily soudobé technice. Sbor také tou dobou provozoval více vozidel a do garáže se vešla pouze dvě. Začali tedy s další stavbou, načež v roce 1974 byla slavnostně otevřena nová budova s rozměrnými garážemi, dílnou a sociálním zařízením. Bohužel, nové garáže sboru dlouho radost nedělaly, neboť s dokončením stavby krajského výcvikového střediska v roce 1980 musely být předány státu. Z budovy sboru zůstalo pouze sociální zázemí a dvě skladovací místnosti. Pro potřeby divadelních souborů byl v roce 1983 za budovou klubovny postaven ještě rozměrný přístavek, který slouží jako sklad rozměrných rekvizit.

5.1.2 Konstrukční a materiálové řešení

Jelikož všechny stavby byly realizovány v “akci z“, technická dokumentace byla zhotovena pouze u některých záměrů a i u nich existují značné odchylky od skutečnosti. Také stavební materiály byly použity různě dle aktuálního dostatku. Mimo dochovanou technickou dokumentaci byly informace čerpány z fotografií pořízených během výstavby.

Prvotní stavba – garáž a klubovna

Prvotní stavba z roku 1961 byla realizována jako jednopodlažní nepodsklepená zděná stavba se sedlovou střechou. Údaje o založení stavby nejsou přesně známy, avšak

v dokumentaci následných staveb je předpokládána hloubka 130 cm. Na zdivo byly použity dutinové tvárnice, plné cihly a také zlomkové desky Calofrig. Konstrukce střechy je realizována z dřevěných sbíjených příhradových vazníků. Fasáda je vápenocementová v bílé barvě se žlutými ozdobnými prvky. Střešní krytina je tvořena z červených asfaltových šindel. Z výplní otvorů jsou okna plastová v bílé barvě, vstupní dveře také plastové v imitaci dřeva a vjezdy do garáže jsou kryty rolovacími vraty červené barvy. Garáž má půdorysné rozměry 8 x 11,6 metrů s výškou hřebenu 5,5 m. Klubovna a zázemí má obdélníkový půdorys 12 x 8,5 metrů a výšku hřebene střechy 5,1 m.

1. přístavba - kulturní sál

Kulturní sál byl dokončen roku 1962 jako nepodsklepená zděná stavba s částečným druhým podlažím a nízkou sedlovou střechou. Základy sahají do hloubky 160 cm a jsou tvořeny betonem a kamenivem. Obvodové zdivo je realizováno ze zlomkových desek Calofrig tloušťky 6 cm a příčky z cihel P100. Konstrukce střechy je tvořena železobetonovými vazníky pokryté dřevěnými krokviemi. Fasáda je vápenocementová v bílé barvě se žlutými dekorativními prvky. Střešní krytinu tvoří stejně jako u prvotní stavby červené asfaltové šindele. Okna jsou plastová v bílé barvě a vstupní dveře také plastové s imitací dřeva. Rozměry sálu jsou 9,6 m šíře, 22 m délka a 7 m výška hřebenu střechy.

2. přístavba – garáž a sociální zařízení

Přístavba větší garáže s dílnou a sociálním zařízením byla dokončena v roce 1974 jako jednopodlažní zděná stavba kvádrového tvaru s pultovou střechou. Hloubka základů je 130 cm a obvodové zdivo je realizováno v tloušťce 30 cm z pálených cihel a tvárníc různých rozměrů. Uvnitř stavby je podpora střechy řešena šesti nosnými sloupy z pálených cihel o rozměru 45 x 45 cm. Pultová střecha byla původně realizována ze stropních panelů a betonové mazaniny. Součástí stavby je také propojovací chodba vedená z klubovny podél kulturního sálu. Původní rozměry byly půdorysně 13 x 18 metrů s výškou 5 metrů. Tato přístavba však byla výrazně ovlivněna další navazující stavbou, odborného učiliště požární ochrany roku 1980. Garáže, tvořící dvě třetiny objektu, byly předány státu a nad celým objektem byla po odstranění střechy provedena nástavba druhého podlaží. V současné době celý objekt vlastní ministerstvo vnitra, avšak dobrovolní hasiči mohou stále využívat třetinu prvního

podlaží. Střešní krytinu nyní tvoří velkoformátový plech a omítka je vápenocementová bílé barvy.

3. přístavba – skladovací přístavek

U této přístavby z roku 1983 je známo nejméně informací. Přístavek je realizován východně za klubovnou, která tvoří jednu jeho stěnu. Krátkou zdí o šíři 30 cm byl vytvořen prostor pro skladování bez betonové desky. Zastřešení bylo provedeno prodloužením stávající střechy nad klubovnou. Vnější fasáda je vápenocementová v bílé barvě.

5.1.3 Dispoziční a provozní řešení

Objekt lze pomyslně rozdělit z hlediska užívání, přičemž garáž, a dvě přilehlé místnosti ve vedlejším objektu, slouží jako zázemí zásahové jednotky, kulturní sál s navazujícími místnostmi pro skladování poskytuje prostor pro činnosti loutkářského souboru, a nakonec klubovna sloužící jako centrum veškeré další činnosti, mezi kterou patří schůzky mládeže, školení, nebo jednání výboru.

Prvotní stavba – garáž a klubovna

Objekt garáže poskytuje kryté stání dvěma menším nákladním vozům. Světlá výška místnosti je 335 cm, což je pro moderní vozy nedostatečné a požární cisterna zde parkuje s velice malou rezervou, přičemž jsou neustále ohýbány antény na jeho střeše. Vjezdová vrata byla mnohokrát zvětšována pro přizpůsobení rostoucím rozměrům techniky, kdy horní hrana otvoru je nyní zarovnána až ke stropu. Výjezd pro cisternu má šíři 320 cm a výjezd pro dodávku 275 cm. Oba otvory jsou opatřeny rolovacími vraty na vnější straně zdiva. V zadní části garáže jsou umístěny šatní skříně s připravenými zásahovými oděvy. Zároveň je vedle nich vyčleněn pracovní kout se stolem. Z garáže je přístupný sousední objekt klubovny, zadními dveřmi do skladu prostředků, který je přístupný pouze z garáže, a předními dveřmi do zbytku objektů.

Hlavní vchod do budovy klubovny ústí na malý vestibul sloužící jako bufet během kulturních akcí, ze kterého jsou přístupné ostatní části budovy. Pravé dveře vedou do pomocné šatny zásahové jednotky, kde se nachází zbytek šatních skříní. V přímém směru se nachází malá kuchyňka, za ní pak jtoaleta a příruční sklad bufetu. Po levé straně je v celé délce stavby původní klubovna, ve které jsou umístěny trofeje a upomínkové předměty sboru. Konají se zde jednání výboru, školení jednotky, schůzky družstev mládeže i fyzické tréninky dospělých sportovců. Během kul-

turních akcí slouží klubovna jako pomocné přísálí, kudy hosté chodí pro občerstvení, což umožňuje rozměrný propojovací otvor 2,5 x 4 metry, kterým je přístupný objekt kulturního sálu. Z klubovny je zpřístupněna také budova 2. přístavby, a to chodbou podél sálu. Posledními místnostmi objektu jsou, sklad technických prostředků, který je přístupný pouze z garáže a sklad pomůcek mládeže, přístupný pouze z přístavku.

1. přístavba – kulturní sál

Velká budova kulturního sálu slouží samozřejmě především kulturním akcím, jelikož mezi místními hasiči funguje loutkářský a herecký soubor. Zároveň je sál využíván pro hasičské i jiné schůze mnoha osob, výroční setkání a zřídka také zábavy pro veřejnost. Samostatný hlavní vchod ústí do menšího předsálí, kde se nachází pánské a dámské toalety a také šatna pro uložení oděvů hostů. Následuje rozměrný parket sálu, s velkým průchodem do klubovny po pravé straně. Nad přísálím je umístěn hledištní balkon, který je přístupný po schodišti přímo z parketu. V čele sálu je pak umístěno jeviště s předsunutým podiem, ve kterém se nachází vana pro dabéry. Světlá výška sálu je 525 cm. Za jevištěm se nachází ještě rozměrná dílna divadelníků a kotelna. Obě místnosti jsou přístupné z jeviště nebo propojující chodby 2. přístavby.

2. přístavba – garáž a sociální zařízení

Po předání větší části budovy státu v roce 1980 sboru zbyla pouze třetina objektu. Přístup je zřízen zmiňovanou chodbou z klubovny, za kterou následuje další chodba ve tvaru písmene L, zpřístupňující místnosti v objektu. Největší místností je zde sklad kulís pro potřeby loutkářského souboru. Dále se zde nachází sklad archiválií sboru, jedna toaleta a sprcha.

3. přístavba – skladovací přístavek

Přístavek je přístupný z chodby druhé přístavby, kde je jeho vstup situován přímo naproti bočnímu vstupu do kulturního sálu, což umožňuje snadné přemístění věcí, jelikož funkcí místnosti je skladování objemnějších věcí ze sálu.

5.1.4 Zhodnocení stavu

Současný stav řešené části objektu je ovlivněn několika faktory. Vzhledem k tomu, že výstavba probíhala svépomocí v akci Z a navíc v době, kdy byla nouze o materiál a kvalifikovanou pracovní sílu, byla provedena různá provizorní řešení. Dalším fak-

torem je stáří stavby 60 let. Celkový stav tedy odpovídá stáří budovy. Objekt je nedostatečně tepelně izolován a je vytápěna pouze klubovna a částečně garáž, díky čemuž je v objektu značná nežádoucí vlhkost. Rozvody pro ústřední vytápění byly realizovány dodatečně až po 20 letech provozu. Z důvodu špatně provedených přesahů střech se objevují praskliny v konstrukci a porušení omítek. Chybí nadzemní hydrant pro doplňování požárních cisteren a vhodné řešení zabezpečení budovy při výjezdu jednotky. V neposlední řadě objekt již neposkytuje dostatek prostor pro objem činností sboru a zázemí zásahové jednotky. Fotodokumentace pořízená v dubnu 2021 je součástí této práce v příloze č. 1.

5.2 Popis navrhovaného řešení

V následující kapitole bude podrobně popsán navrhovaný záměr. Nejprve budou popsány požadavky stavebníka, které byly výchozím podkladem pro návrh řešení. Následuje popis bouracích prací, které budou předcházet realizaci nových konstrukcí. Pro snazší rozlišení částí stavby bude objekt pomyslně rozdělen a následně každá část popsána z konstrukčně materiálového i provozně dispozičního hlediska.

5.2.1 Požadavky stavebníka

Nový návrh musí respektovat potřeby skupin, které objekt využívají, tedy spolku SDH Borovany a zásahové jednotky JPO III/1. Oba tyto subjekty potřebují pro svou činnost specifické prostory, což v záměru musí být maximálně zohledněno. Důvodem k realizaci změn je vedle technického stavu také nedostatečný prostor pro objem činností a rozměry současné techniky. Tyto specifické potřeby budou popsány v následujících bodech.

Činnost SDH Borovany

Tradice dobrovolných hasičů je v Borovanech ctěna od konce 19. století, kdy byla založena většina dodnes fungujících sborů v okolí. Ochrana obyvatel a potřebná školení tvořily však vždy jen část činnosti dobrovolných sborů, které se podílely také na kulturním vyžití v obcích a organizování nejrůznějších akcí pro veřejnost. Ve druhé polovině 20. století místní sbor velice nadprůměrně vynikal mezi ostatními, vzhledem k množství svých činností, kulturním akcím, sportovním úspěchům a také třem velkým realizovaným stavebním záměrům. V současné době se sbor svými činnostmi řadí mezi nejaktivnější v republice a je zapojen téměř do všech odvětví tradiční hasičské činnosti. Jedná se o kulturní činnost, práce s mládeží, sportovní činnost.

Kulturní činnost zahrnuje aktivitu loutkářského souboru, hereckého divadla a pořádání akce Peklomanie. Loutkové divadlo s názvem Jiskra ve své sezoně uvádí zpravidla jednou měsíčně pohádky pro nejmladší diváky, které se odehrávají v kulturním sále v objektu zbrojnice. Herecké divadlo nazývané Hroší sehrává především komedie, a to v Borovanech i okolních obcích. Jedno drama v podání Hrošího divadla je hráno podle možností přibližně rok, načež je nazkoušeno a hráno další. Velkým úspěchem je pro sbor projekt Peklomanie, prostřednictvím kterého se každý podzim otevírají v místním areálu podzámčí prostory představující peklo a přibližně 60 mladých i starších herců divadelní formou veřejnosti předvádí, jak to v pekle chodí.

Nejdůležitější oblastí je práce s mládeží, která připravuje budoucí členskou základnu a mimo jiné zajišťuje preventivně výchovnou činnost. Ve sboru fungují tři družstva žáků a družstvo dorostenců, která jsou vedena staršími členy. Hlavní náplní činností družstev je hasičský sport, u mládeže zajištěný hrou Plamen, což je celoroční činnost dětí vrcholící postupovými soutěžemi v několika disciplínách. Další činností mládeže je organizace různých výletů a přibližování činnosti hasičských jednotek. Do práce s mládeží se řadí také organizace letního tábora, který sbor pořádá každý rok na přelomu července a srpna. Čtrnáctidenní táborový běh pro 70 dětí se koná na táborové základně u Nakolického rybníka v Novohradských horách. Mimo organizaci tábora se mnoho členů podílí také na samotném chodu táborové základny.

Odměnou starších členů za práci s dětmi je jejich sportovní činnost. Požární sport pro dospělé kategorie nabízí několik disciplín pro družstva i jednotlivce, kdy nejpopulárnější jsou soutěže v požárním útoku. Sbor na tyto soutěže pravidelně vypravuje 3 až 4 družstva, která závodí především v okresním poháru. V menší míře se také jednotlivci zúčastňují závodů v běhu na 100 metrů s překážkami. Vedle navštěvování různých klání sbor také pořádá dvě soutěže přímo v Borovanech. Jedná se o závod družstev v požárním útoku, který je součástí okresního poháru, a dále závod jednotlivců v běhu na 100 metrů s překážkami. U této soutěže, nesoucí název Borovanská stovka, sbor usiluje o spoluzaložení krajského seriálu soutěží.

Činnost JSDH Borovany

Město Borovany je zřizovatelem jednotky požární ochrany kategorie JPO III/1, která má územní působnost a v časovém limitu 10 minut od vyhlášení poplachu zajišťuje výjezd jednoho družstva. Zdejší jednotka je složena z 22 členů, kteří na vyhlášený

poplach reagují dle svých možností. Na požární zbrojnici tedy není přítomna stálá směna ani obsluha. Zásahy zdejší jednotky tvoří především požáry a technické pomoci, což může být odstranění stromů, čerpání zatopených prostor, nebo likvidace obtížného hmyzu. V ojedinělých případech se objevují také zásahy u dopravních nehod, kam bývá jednotka vyslána jako posilová. Jednotka disponuje dvěma vozy, a to prvosledovou cisternou, která reaguje na většinu událostí jako první, a dopravním automobilem pro pomocné práce.

Primární vozidlo nese označení CAS 15 / 2500 / 200 – M2Z na podvozku MAN TGM 13.240. Z označení vyplývá výkon čerpadla 1500 litrů za minutu, objem nádrže na vodu 2500 litrů, objem nádrže na pěnidlo 200 litrů, střední hmotnostní kategorii, podvozek pro smíšený terén a základní rozsah vybavení. Vůz byl vyroben roku 2007 a nástavbu zhotovila společnost Strojírna Potůček Slatiňany, čerpadlo bylo dodáno společností Ziegler. Prodloužená kabina umožňuje přepravu 6 hasičů s dýchací technikou a v nástavbě je uložena elektrocentrála, řetězové motorové pily, motorový vysavač/foukač, elektrické kalové čerpadlo, motorové kalové čerpadlo, vybavení na likvidaci obtížného hmyzu, přenosné pěnotvorné zařízení, přetlakový ventilátor, pneumatické zvedací vaky a samozřejmě také potřebné vybavení pro hašení jako vysokotlaké zařízení, hadice a proudnice. Celková hmotnost vozu je 13 tun, délka 7,6 metrů, šířka 2,5 metru a výška 3,15 metru.

Dopravní automobil JSDH Borovany nese označení DA 15 – L1MS na podvozku Iveco Daily 50C17. Vozidlo je v provedení s přenosnou motorovou stříkačkou, tudíž hlavní parametr zde označuje její výkon, který je stejně jako u cisterny 1500 litrů za minutu. Vůz spadá do lehké hmotnostní kategorie a podvozek je určen pro silniční provoz. Vozidlo bylo vyrobeno roku 2006, přičemž úprava vozu na hasičský proběhla v roce 2010 společností Auto Future České Budějovice. Díky nejprísnějšímu rozsahu vybavení vozidlo vedle přepravy mužstva umožňuje množství dalších činností. Kabina je určena pro přepravu 9 hasičů, ve výbavě je dýchací technika pro 3 hasiče, hlavním agregátem je přenosná motorová stříkačka japonské výroby Tohatsu VC82ASE, dále je vůz vybaven elektrocentrálou, elektrickým kalovým čerpadlem, motorovým kalovým čerpadlem, motorovou řetězovou pilou, ženíjním vybavením a prostředky pro hašení. Hmotnost dopravního automobilu je 5,5 tuny, délka 7,4 m, šířka 2 m a výška 3 m.

5.2.2 Bourací práce

Součástí záměru je nutná demolice části stávajícího objektu, a to garáže a klubovny z roku 1961, část propojovací chodby z roku 1974 a přístavek z roku 1983. Stav těchto budov je již nevyhovující a jejich údržba není z dlouhodobého hlediska výhodná. Vybouráním vznikne prostor pro provedení plánovaných změn. Odpad vzniklý demolicí bude odvážen na nedalekou skládku Růžov.

5.2.3 Členění navrhovaného objektu

Ze stavebního hlediska jsou navrhované změny značeny jako samostatný objekt nástavby, přístavby a stavebních úprav, dále zpevněných ploch a nezpevněných ploch, a všech nových přípojek inženýrských sítí. Samotnou část stavby, jež je předmětem úprav, lze rozdělit na garáž o dvou podlažích, dále administrativní budovu o dvou podlažích, která propojuje garáž a stávající budovu kulturního sálu, a čtyřpodlažní požární věž vycházející částečně z půdorysu garáže.

5.2.4 Stavební řešení

Změny jsou navrženy jako nepodsklepený objekt skládající se ze tří propojených kvádrů. Jižní dvoupodlažní část s půdorysem o rozměrech 12,45 x 13,15 metru slouží jako garáž k uložení požární techniky. Mezi garáží a stávajícím kulturním sálem je navržena rovněž dvoupodlažní administrativní část budovy na půdorysných rozměrech 7,55 x 13,75. Dominantou stavby je čtyřpodlažní požární věž, jejíž půdorys částečně vychází z půdorysu garáže. Střecha garáže je navržena jako valbová, střecha administrativní části jako sedlová a věže jako stanová. Tvar budovy zachovává tradiční architektonické hodnoty, které zmiňuje autor Witzany (1990).

5.2.5 Konstruktivní a materiálové řešení

U konstruktivního a materiálového řešení budou v jednotlivých bodech popsány základy, nosné konstrukce, střešní konstrukce, střešní krytina, vnitřní příčky, vnitřní povrchové úpravy, stropní podhledy, výplně otvorů, tepelné izolace, hydroizolace a nakonec vnější povrchové úpravy. Při volbě konkrétních konstrukcí

Základy a nosné konstrukce

Objekt je založen kombinací betonové desky se šterkovým podsypem vetknuté do obvodového pasu ze ztraceného bednění. Hloubka základů je 120 cm, vrstva podsypu 15 cm a tloušťka desky 150 cm. Obvodové zdivo je navrženo z keramických dutino-

vých bloků typu THERM šíře 44 cm vyplněných minerální vatou. Pro stykové a vnitřní nosné zdivo je navrženo použití keramických dutinových cihel typu THERM šíře 30 cm. Tyto bloky budou zděny maltou pro tenké spáry. Obvodové zdivo bude na několika místech zajištěno železobetonovým věncem. V garáži jsou navrženy dva nosné železobetonové pilíře o půdorysných rozměrech 30 x 90 cm.

Střešní konstrukce a krytina

Střešní krytina je navržena pro každou část s mírnými rozdíly. U garáže byl vzhledem k velké pokrývané ploše zvolen valbový typ, u administrativní části vzhledem k propojování dvou vyšších budov střecha sedlová a u věže s čtvercovým půdorysem typ stanový. Konstrukce bude tvořena sbíjenými příhradovými vazníky s přesahem zdiva 45 cm u garáže a administrativní části a 30 cm u požární věže. Střešní krytina bude tvořena velkoformátovými plechovými šablonami v antracitové barvě, které připomínají tradiční střešní krytiny.

Vnitřní příčky, podhledy a povrchy

Příčky budou zhotoveny z keramických dutinových cihel typu THERM o šíři 11,5 cm zděných na maltu pro tenké spáry. Provedení stropů je ve druhých podlažích navrženo ze sádkokartonových podhledů ukotvených ke střešní konstrukci pomocí závěsů a nosných montážních profilů. Vnitřní prostory budou opatřeny vápenocementovou omítkou opatřenou bílým nátěrem. U koupelny a toalet budou na stěnách do výše 2 metrů realizovány keramické obklady. Stěny v garáži budou do výšky 2 metrů opatřeny zátěžovým olejovým nátěrem.

Výplně otvorů

Výplně otvorů na řešeném objektu jsou navrženy plastové v bílé barvě, vyplněné izolačním dvojsklem. Z pohledové západní a jižní strany jsou navržena rozměrná okna výšky 150 cm pro přirozené prosvícení prostor, kromě garáže, kde jsou naopak nízká okna výšky 60 cm umístěna u stropu. Na východní straně jsou pak výhradně tato nízká okna u stropu, neboť se zde nacházejí toalety, koupelna a sklady. U věže jsou na východní straně navržena okna střední velikosti v každém podlaží, přičemž v nejvyšším 4. podlaží jsou tato okna na všech čtyřech stranách. Vstupní dveře do objektu na západní straně jsou navrženy také jako bílé plastové, doplněné horním a bočními světlíky. Vjezdy do garáže jsou opatřeny sekčními vraty ze zateplených

plechových dílců červené barvy, se světlíky ve středním poli. Severní vrata mají integrované vstupní zamykatelné dveře.

Tepelné izolace a hydroizolace

K obvodovému zdivu není navrhován kontaktní zateplovací systém, jelikož tepelnou izolaci zajistí minerální vata obsažená ve zdivu. U základové desky je počítáno s izolací tvrzeným extrudovaným polystyrenem ve skladbě podlahy. V podlaze oddělující první a druhé podlaží je navrhována kročejová izolace. Hydroizolace bude realizována pomocí asfaltových pásů dle zjištěného radonového indexu.

Povrchové úpravy

Vnější povrchy budou opatřeny strukturovanou omítkou v typické červenošedé barevné kombinaci pro hasičské zbrojnice. Budova garáže bude primárně v šedém provedení v kontrastu s červenými vraty a červeným vodorovným pruhem na západní straně v úrovni oken 2. nadpodlaží. Mezi okny a garážovými vraty je navržen červený nápis “Hasiči Borovany“ velkým tiskacím písmem. Na jižní straně budou vodorovné dva červené pruhy pod sebou vždy spojující dvojici oken. Administrativní budova má naopak navržen červený barevný základ s dvěma šedými vodorovnými pruhy spojující dvojici oken v 2. nadpodlaží a okno se vstupními dveřmi v přízemí. Věž je navržena kompletně v červené barvě. Východní strana situovaná do dvora je opatřena vždy odpovídající primární barvou a nebude opatřena dekoračními pruhy. Klempířské prvky jsou stejně jako střešní krytina navrženy v antracitové barvě.

5.2.6 Dispoziční a provozní řešení

U dispozičního a provozního řešení bude samostatně popsáno přízemí garáže se zázemím jednotky, následně přízemí administrativní budovy s napojením na stávající objekt a přístup do patra. Dále bude popsáno patro administrativní budovy, patro garáže, které je z něho přístupné, a nakonec požární věž. Při návrhu dispozičního řešení bylo postupováno shodně, jako uvádí autor Vlček (2006).

Přízemí garáže

Plochu přízemí garáže z většiny zaujímají tři garážová stání pro požární techniku, kdy výjezd každého z nich je opatřen rozměrnými sekčními vraty. V severovýchodním rohu je přízemní část požární věže, která zde tvoří malou místnost pro skladování požárních nástrojů. V jihovýchodním rohu ústí skluzová tyč umožňující rychlý

přístup ze šatny mužstva a vedle ní je pak prostor pro umístění pracovního stolu. Ve zbytku zadní části je příčkou oddělena ještě jedna menší místnost pro účely skladování nástrojů.

Přízemí administrativní budovy

V přízemí administrativní části je hlavní vchod do budovy, za kterým je chodba umožňující přístup do dalších částí objektu, a také schodištěm do druhého podlaží. Je z ní dále přístupná sousední garáž. Nejvýraznější místností přízemí je společenská denní místnost s velkým průchodem do navazujícího objektu kulturního sálu, která slouží především ke kulturním akcím a událostem s větším počtem osob. Vedle je kuchyňka, také přístupná z hlavní chodby, která je se společenskou místností propojena výdejním okénkem. Pro potřeby kuchyňky je zřízen malý příruční sklad. U bočního vchodu do kulturního sálu je vyčleněn skladovací kout pro uschování pódiových stupňů.

Patro administrativní budovy

Po schodišti z hlavní chodby je přístupné nadzemní patro administrativní části. Schodiště ústí na další chodbu, odkud jsou přístupné všechny místnosti na podlaží a vedlejší objekt skrze další schodiště. Východní část podlaží tvoří oddělené toalety pro muže a ženy, včetně menší úklidové místnosti. Dále je zde jednací místnost pro schůze výboru, kde budou umístěny trofeje a historické pamětní předměty. Jednací místnost je taktéž doplněna o příruční sklad pro uschování archiválií sboru nebo potřeb pro konání školení. Poslední místností je menší velitelská kancelář pro skladování důležité dokumentace jednotky požární ochrany.

Patro garáže

Přístup do druhého podlaží nad garáží je realizován ještě jedním menším schodištěm, neboť je zde o 130 cm vyšší hladina. Schodiště opět ústí na chodbu. První místností je šatna členů zásahové jednotky, která dále umožňuje přístup do sprch a také urychlený sestup do garáže pomocí skluzu. Sprchy jsou přístupné ze šatny i chodby pro zajištění hygienické smyčky. Vedle sprch se nachází kotelna a za ní druhé podlaží požární věže, které touto cestou umožňuje výstup do vyšších pater. Největší místností je v tomto podlaží klubovna mládeže, doplněná opět malým skladem pomůcek. Nakonec je ve druhém podlaží objektu garáže umístěna prádelna.

Požární věž

Vyšší podlaží požární věže jsou přístupná až z druhého podlaží objektu garáže, neboť v přízemí není pro umístění žebříku dostatek místa. Přístup zajišťuje ocelový žebřík upevněný kolmo ke zdivu skrze otvory ve stropních deskách. Třetí i čtvrté podlaží má čtvercový půdorys, přičemž na východní straně není jeden metr od stěny realizována podlaha pro vytvoření souvislé šachty k sušení hadic.

5.3 Orientační náklady stavby

Konečná cena závisí na standardu a vybavenosti objektů. Výše skutečných nákladů na výstavbu bude určena na základě výběrového řízení dle zhotovitele této stavební zakázky dle platných předpisů. Pomocí ukazatelů zveřejněných na webu RTS a.s. pro první kvartál roku 2021, v kategorii 801.2 – Budovy občanské výstavby pro komunální služby a osobní hygienu, byly náklady na výstavbu dle zastavěné plochy a obestavěného prostoru vypočteny na 25 milionů Kč včetně DPH.

5.4 Dokumentace pro vydání územního rozhodnutí

Dokumentace pro územní řízení odpovídající obsahem vyhlášce č. 499/2006 Sb. bude zpracována v samostatných přílohách, konkrétně průvodní zpráva v příloze č. 2, souhrnná technická zpráva v příloze č. 3, situační výkresy v přílohách č. 3 až 6 a výkresová část obsahující charakteristické půdorysy, řezy a základní pohledy v přílohách č. 7 až 12. Při tvorbě dokumentace bylo pracováno s územním plánem města Borovany, s údaji katastru nemovitostí, s mapovými podklady ČÚZK a s vyjádřeními o existenci sítí společnosti EG.D pro elektřinu a plyn, společnosti ČEVAK pro vodovod a kanalizaci a společnosti CETIN pro komunikační síť. Údaje do dokumentace jsou u shodných pasáží použity přímo z praktické části této práce. V dokumentaci se nenachází data, která pro účely kvalifikační práce nebylo možné získat, a jejich absence je v příslušných pasážích slovně odůvodněna.

5.5 Návrh dotačního titulu k řešenému záměru

Z literárního rozboru, kde byly popsány všechny dotace, které je možné pro činnost dobrovolných hasičů získat, vyplývá, že pro stavby a rekonstrukce požárních zbrojnic existují dvě možnosti financování z dotačních titulů. První možností je dotace z evropských fondů skrze program IROP a druhou pak kombinace státní a krajské investiční dotace určené pro tyto záměry. Obě varianty budou popsány a následně

bude zvolena vhodnější. Pro tento účel byly autorem analyzovány všechny vyplacené státní investiční dotace pro hasiče od roku 2003, všechny krajské dotace pro hasiče od roku 2007 a také všechny Evropské dotace pro hasiče v období 2014-2020.

5.5.1 Evropská dotace z programu IROP

Dotace z integrovaného regionálního operačního programu nabízí hasičům velice široké možnosti a příznivé finanční podmínky. Program je však vyhlašován v rámci sedmiletých období, a příležitost jeho čerpání je v období pouze po omezenou dobu. V posledním programovém období 2014-2020 sloužila k čerpání prostředků na požární zbrojnice 36. výzva s názvem Stanice IZS, kde bylo možné čerpat na projekty v hodnotě 1 až 300 milionů Kč s výší podpory 85 %. Ve skutečnosti se u obcí hodnota realizovaných projektů pohybovala od 1 do 47 milionů Kč. Oproti státním a krajským dotacím je zde obrovské finanční rozpětí a ani u dražších investic, které se u požárních zbrojnic pohybují v hodnotě 20 až 40 milionů Kč, neklesá poměr poskytnutých prostředků. Riziko je zde především v neustálenosti tohoto programu, neboť byl dobrovolným hasičům poprvé otevřen teprve v minulém programovém období. Pro následující programové období dosud nejsou detailní podmínky programu IROP známy, avšak dá se předpokládat jejich nepříliš rozdílná podoba s podporou 70-85 %.

5.5.2 Státní a krajská investiční dotace

Tato varianta počítá s kombinací státní investiční dotace spravované Hasičským záchranným sborem, která rozděluje prostředky fondu zábrany škod české kanceláře pojistitelů, a krajské investiční dotace určené pro stavby a rekonstrukce požárních zbrojnic. Nespornou výhodou této varianty je četnost jejich vyhlašování, jelikož je možné žádat každý rok. Obě dotace jsou však přidělovány na základě součtu charakteristických bodů, což některé jednotky značně znevýhodňuje. Nejprve jsou schvalovány dotace státní a následně krajské, přičemž se již přihlíží ke schváleným projektům, a žadatelům obou dotací se zpravidla vyhoví, aby byly dotace čerpány efektivně. Výše krytí státní dotace může dosáhnout až 50 % uznatelných nákladů, přičemž minimálně 450 tisíc Kč a maximálně 4,5 milionu Kč. Programová dotace Jihočeského kraje poskytuje krytí ve výši 16,7 % až 33,3 % s maximální částkou 3 miliony Kč. Ze stanovených částek vyplývá, že tato varianta je ideální pro projekty v celkové výši 900 tisíc až 9 milionů Kč, kdy v případě schválení může být dosaženo maximál-

ní výše podpory 83,3 %. Nejvyšší možnou částku lze získat u projektu v hodnotě 9 milionů Kč, kdy kombinace dotací dosáhne výše 7,5 milionu Kč. U projektů s cenou vyšší než 9 milionů Kč s růstem hodnoty poměrně klesá procento podpory a tím pádem výhodnost projektu.

5.5.3 Výběr vhodné varianty

Celkové náklady projektu nástavby, přístavby a stavebních úprav jsou odhadovány na 25 milionů Kč. U dotace IROP by v případě snížené výše podpory 70 % bylo hrazeno 17,5 milionu Kč, při výši z minulého období 85 % pak 21,25 milionu Kč. Spoluúčast stavebníka by tedy dělala 8,5 nebo 3,75 milionu Kč. V případě získání maximální možné částky u kombinace státní a krajské investiční dotace bylo uhrazeno celkem 7,5 milionu Kč, přičemž 17,5 milionu Kč by zůstalo k uhrazení stavebníkovi. Při uvažování celkové ceny 25 milionů Kč se tedy jednoznačně více vyplatí usilovat o dotaci IROP.

6 Závěr

Práce pro mne byla po všech stránkách výrazným přínosem. Během sestavování literárního přehledu jsem se zorientoval v platné legislativě schvalování staveb a tomu příslušné dokumentace, především pak v průběhu územního řízení a obsahu dokumentace pro udělení územního rozhodnutí. Dále jsem získal povědomí o činnostech, které musí předcházet rekonstrukcím budov. Studium vývoje požární techniky jsem poté zmapoval rostoucí požadavky na požární zbrojnice a skutečně pozorovatelné tendence několika období. Následovala obsáhlá analýza dostupných dotačních titulů, které jsou v oblasti požární ochrany využívány k financování nejen staveb a rekonstrukcí požárních zbrojnic, ale i automobilů a další techniky.

V praktické části jsem nejprve analyzoval současný stav budov a poté s přihlédnutím k požadavkům stavebníka sestavil ucelený návrh nového řešení. Výstup návrhu částečně vycházel již z předchozí práce na tomto projektu, kterou jsem ve formě studie publikoval již v bakalářské práci. Současný stav byl vedle textového popisu zaznamenán také fotodokumentací. Následně byl podrobnou analýzou existujících dotačních grantů pro hasiče uvažován vhodný titul z hlediska celkové hodnoty projektu, výše poskytnuté podpory a dalších aspektů.

Nejdůležitějším výstupem diplomové práce bylo zpracování dokumentace pro udělení územního rozhodnutí dle požadavků platné vyhlášky o dokumentaci staveb. V textové části jsem vycházel z již získaných dat a chybějící údaje jsem dohledával či zpracoval. Ve výkresové části jsem zpracoval situační a charakteristické výkresy tak, jak předepisuje vyhláška.

Bude mi potěšením, pokud má práce komukoli pomůže s orientací v problematice či s postupem při realizaci podobného záměru. Zpracování dokumentace způsobem odpovídajícím praxi pro mne byla neocenitelnou zkušeností. V neposlední řadě doufám, že má práce bude vítanou pomocí v případě realizace rekonstrukce borovanské zbrojnice.

7 Seznam použité literatury

7.1 Zdroje tištěné

BARTÁK, K. (1998). *Nejčastější problémy při rekonstrukcích domů*. Grada Publishing s.r.o., Praha. ISBN 80-7169-656-0.

CALETKA, J. (2003). *Hasičská kronika okresu České Budějovice*. Okresní sdružení hasičů, České Budějovice. ISBN 80-86391-11-6.

EVANS, A. (1999). *The EU Structural Funds*. Oxford University Press, Oxford. ISBN 978-01-98268-28-9

HOCHART, É. (2016). *EU programmes and funds for the 2014-2020 period*. 2. vydání. Émilie Hochart – Hazebrouck. ISBN 979-10-96956-00-5.

CHMELÍK, J. (1995). *Hasičské století v Borovanech*. Městský úřad, Borovany.

JENDŘIŠAK, J. a SVOBODA, P. (2005). *Hasičské automobily v Čechách*. FIJEPO, Český Těšín. ISBN 80-902705-4-9.

JENDŘIŠAK, J. et al. (2006). *Hasičské automobily v Čechách II. díl*. FIJEPO, Český Těšín. ISBN 80-902705-5-7.

JIRÁNEK, M. et. al. (2006). *Konstrukce pozemních staveb 20*. ČVUT, Praha. ISBN 80-01-03422-4.

KADLEC, F. (2010). *115 let Floriánovými služebníky*. Sbor dobrovolných hasičů, Borovany.

KARDA, L. a LENC, V. (2016). *150 let profesionálních hasičů v Českých Budějovicích*. HZS JČK, České Budějovice. ISBN 80-260-9541-5.

KLEINOVÁ, Z. (2003). *Stavby, rekonstrukce a stavební úpravy*. Computer press, Brno. ISBN 80-7226-850-3.

KOS, J. (1999). *Rekonstrukce pozemních staveb*. Akademické nakladatelství CERM s.r.o., Brno. ISBN 80-7204-132-0.

KRATOCHVÍL, M. a KRATOCHVÍL V. *Technické prostředky požární ochrany*. SPBI Spektrum, Ostrava. ISBN 80-7385-064-7

MACHÁLEK, P. et. al. (2014). *Dotační politiky EU. Jak napsat dobrou projektovou žádost*. MUNI, Brno. ISBN 80-210-7118-6

MATĚJŮ, V. (2021). *Roční zpráva o stavu požární ochrany v Jihočeském kraji za rok 2020*. HZS JČK, České Budějovice.

MOTL, P. (2012). *Hasičská výroba ve Vysokém Mýtě 1899-1985*. FIJEPO, Český Těšín.

NEDĚLNÍKOVÁ, H. et. al. (2021). *Statistická ročenka 2020*. MV - GŘ HZS ČR, Praha.

NITRA J. (2020). *Pompiéři, požárníci, hasiči: Dějiny českého hasičství*. Triton, Praha. ISBN 80-7553-796-6.

OBROUČKA, H. et. al. (2006). *Automobily ve službách českých hasičů*. Ikaria CZ a.s., Brno. ISBN 80-239-7108-5.

PLOS, J. (2007). *Nový stavební zákon s komentářem pro praxi*. Grada Publishing a.s., Praha. ISBN 80-2471-856-4.

STRNADOVÁ, Z. (2019). *Co by měl vědět příjemce dotace*. Grada Publishing, a.s., ISBN 80-247-3076-9.

SZASZO, Z. (2010). *Stručná historie profesionální požární ochrany v českých zemích*. MV - GŘ HZS ČR, Praha. ISBN 80-86640-60-0.

ŠENOVSKÝ, M. et. al. (2007). *Integrovaný záchranný systém*. 2. vydání. SPBI Spektrum, Ostrava. ISBN 80-7385-007-4.

ŠUMAN-HREBLAY, M. (2017). *Hasičská vozidla: česká a slovenská hasičská technika*. 2. vydání. CPress, Brno. ISBN 80-264-1388-2.

TAUER, V. a ZEMÁNKOVÁ, H. (2010). *Získejte dotace z fondů EU*. Computer Press, Brno. ISBN 80-251-2649-3.

VLČEK, M. et al. (1996). *Projektování rekonstrukcí*. Vysoké učení technické v Brně, Brno. ISBN 80-214-0614-3.

VLČEK, M. et al. (2006). *Poruchy a rekonstrukce staveb*. 3. vydání. Era group s.r.o., Brno. ISBN 80-7366-073-3.

VLČEK, M. a BENEŠ, P. (2005). *Poruchy a rekonstrukce staveb II*. Era group s.r.o., Brno. ISBN 80-7366-013-0.

WITZANY, J. et al. (1990). *Konstrukce pozemních staveb - rekonstrukce a poruchy staveb II*. ČVUT, Praha. ISBN 80-214-0545-7.

WITZANY, J. et al. (2010). *PDR - Poruchy, degradace, rekonstrukce I*. ČVUT, Praha. ISBN 80-01-04488-9.

WITZANY, J. et al. (2018). *Obnova a rekonstrukce staveb: poruchy, degradace, sanace II*. ČVUT, Praha. ISBN 80-01-06360-6.

ZEMAN, M. a MIKA, O. (2007). *Integrovaný záchranný systém*. Vysoké učení technické v Brně, Brno. ISBN 80-214-3448-6.

7.2 Zdroje internetové

Dotaceu.cz, (2007). *Evropské fondy v ČR*. [online] [cit. 28. 2. 2021]. Dostupné z: <https://www.dotaceu.cz/cs/evropske-fondy-v-cr>

European Commission, (2013). *European Structural and Investment Funds*. [online] [cit. 18. 2. 2021] Dostupné z: https://ec.europa.eu/regional_policy/en/funding/

Frankbold.org, (2014). *Územní řízení*. [online] [cit. 20. 2. 2021]. Dostupné z: <https://frankbold.org/poradna/stavebni-a-uzemni-rizeni/stavebni-a-uzemni-rizeni/uzemni-rizeni/rada/uzemni-rizeni>

Frankbold.org, (2014). *Stavební řízení*. [online] [cit. 22. 2. 2021]. Dostupné z: <https://frankbold.org/poradna/stavebni-a-uzemni-rizeni/stavebni-a-uzemni-rizeni/stavebni-rizeni/rada/stavebni-rizeni>

Hzscr.cz, (2003). *Investiční dotace pro JSDH obcí*. [online] [cit. 9. 2. 2021] Dostupné z: <https://www.hzscr.cz/clanek/dotace-obcim-na-reprodukcii-pozarni-techniky-649464.aspx>

Kraj-jihocesky.cz, (2007). *Dotace schválené*. [online] [cit. 10. 2. 2021] Dostupné z: https://www.kraj-jihocesky.cz/ku_dotace/schvalene

Požáry.cz (2014). *Práce na vylepšování viditelnosti vozidel HZS Moravskoslezského kraje započaly už v roce 1995*. [online] [cit. 3. 3. 2021]. Dostupné z: <https://www.pozary.cz/clanek/73031-prace-na-vylepsovani-viditelnosti-vozidel-hzs-moravskoslezskeho-kraje-zapocaly-uz-v-roce-1995/>

Požáry.cz, (2018). *Ministerstvo vnitra nechává „vyzkoumat“ novou barvu pro hasičské vozy, navržena byla OS 3117 a OS 9118*. [online] [cit. 3. 3. 2021]. Dostupné z: <https://www.pozary.cz/clanek/183978-ministerstvo-vnitro-nechava-vyzkoumat-novou-barvu-pro-hasicke-vozy-navrzena-byla-cervena-os-3117-a-bila-os-9118/>

UMLÁŠKOVÁ, Z. (2020). *Pojmy stavebního zákona*. [online] Estav.cz [cit. 15. 2. 2021]. Dostupné z: <https://www.estav.cz/cz/7579.kdo-je-stavebnik-co-je-to-stavba-nebo-dokumentace-seznamte-se-s-pojmy-stavebniho-zakona>

7.3 Legislativní dokumenty

Nařízení Jč. kraje č. 1/2020, *plošné pokrytí území kraje jednotkami požární ochrany*

Nařízení Jč. kraje č. 3/2017, *požární poplachový plán Jihočeského kraje*

Vyhláška č. 247/2001 Sb., *o organizaci a činnosti jednotek požární ochrany*

Vyhláška č. 499/2006 Sb., *o dokumentaci staveb*

Vyhláška č. 35/2007 Sb., *o technických podmínkách požární techniky*

Vyhláška č. 268/2009 Sb., *o technických požadavcích na stavby*

Zákon č. 133/1985 Sb., *o požární ochraně*

Zákon č. 239/2000 Sb. *o Integrovaném záchranném systému*

Zákon č. 361/2000 Sb., *o provozu na pozemních komunikacích*

Zákon č. 183/2006 Sb., *o územním plánování a stavebním řádu*

Zákon č. 320/2015 Sb., *o Hasičském záchranném sboru České republiky*

7.4 Ostatní předpisy

ČSN EN ISO 7518 *Výkresy pozemních staveb - Kreslení demolic a přestaveb*

ČSN 01 3420 *Výkresy pozemních staveb - Kreslení výkresů stavební části*

ČSN 73 5710 *Požární stanice a zbrojnice*

Pokyn GŘ HZS ČR č. 56/2018. *Řád strojní služby*

Územní plán města Borovany (2019), platný od srpna 2019. Borovany.

Stanovy Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska (2017), platné od 22. dubna 2017.

SHČMS, Příbrav.

8 Seznam zkratek

MU	- Mimořádná událost
ZLP	- Záchrané a likvidační práce
SaP	- Síly a prostředky
IZS	- Integrovaný záchranný systém
HZS	- Hasičský záchranný sbor
ZZS	- Zdravotnická záchranná služba
MV	- Ministerstvo vnitra
GŘ	- Generální ředitelství
PPP	- Požární poplachový plán
PP	- Plošné pokrytí
PO	- Požární ochrana
OO	- Ochrana obyvatelstva
JPO	- Jednotka požární ochrany
JSDH	- Jednotka sboru dobrovolných hasičů
SDH	- Sbor dobrovolných hasičů
ZPA	- Zásahový požární automobil
CAS	- Cisternová automobilová stříkačka
DA	- Dopravní automobil
NP	- Nadpodlaží
ČÚZK	- Český úřad zeměměřičský a katastrální
ÚP	- Územní plán
KÚ	- Katastrální území
JčK	- Jihočeský kraj
EU	- Evropská unie
OP	- Operační program
IROP	- Integrovaný regionální operační program
ESIF	- European structural and investment funds
ERDF	- European rural development fund
CF	- Cohesion fund

9 Seznam příloh

1.	Fotodokumentace stávajícího stavu		
2.	Dokumentace část A	Průvodní zpráva	
3.	Dokumentace část B	Souhrnná technická zpráva	
4.	Výkres C.1	Situační výkres širších vztahů	1:2000
5.	Výkres C.2	Katastrální situační výkres	1:250
6.	Výkres D.1.1.1	Půdorys 1.NP	stav 1:100
7.	Výkres D.1.2.1	Řez A-A	stav 1:100
8.	Výkres D.1.2.2	Řez B-B	stav 1:100
9.	Výkres D.1.3.1	Pohled východní	stav 1:100
10.	Výkres D.1.3.2	Pohled severní	stav 1:100
11.	Výkres D.1.3.3	Pohled západní	stav 1:100
12.	Výkres D.2.1.1	Půdorys 1.NP	bourací práce 1:100
13.	Výkres D.2.2.1	Řez A-A	bourací práce 1:100
14.	Výkres D.3.1.1	Půdorys 1. NP	návrh 1:100
15.	Výkres D.3.1.2	Půdorys 2. NP	návrh 1:100
16.	Výkres D.3.1.3	Půdorys 3. a 4. NP	návrh 1:100
17.	Výkres D.3.2.1	Řez A-A	návrh 1:100
18.	Výkres D.3.2.2	Řez B-B	návrh 1:100
19.	Výkres D.3.2.3	Řez C-C	návrh 1:100
20.	Výkres D.3.2.4	Řez D-D	návrh 1:100
21.	Výkres D.3.3.1	Pohled východní	návrh 1:100
22.	Výkres D.3.3.2	Pohled severní	návrh 1:100
23.	Výkres D.3.3.3	Pohled západní	návrh 1:100

Příloha č. 1

foto č. 1 – celkový pohled z jihozápadu

foto č. 2 – celkový pohled z východu

foto č. 3 – detail umístění techniky v garáži

foto č. 4 – detail napojení objektu zázemí na kulturní sál

foto č. 5 – klubovna s průchodem do kulturního sálu

foto č. 6 – detail průchodu do kulturního sálu

foto č. 7 – kuchyňka

foto č. 8 - šatna

foto č. 9 – řešená část propojovací chodby

foto č. 10 – přístavek sloužící jako sklad

JIHOČESKÁ UNIVERZITA V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH ZEMĚDĚLSKÁ FAKULTA KATEDRA KRAJINNÉHO MANAGEMENTU	
DIPLOMANT Bc. Jakub Nýdl	VEDOUCÍ DP Ing. Jan Závitkovský
STAVEBNÍK MĚSTO BORO VANY, ŽIŽKOVO NÁM. 107, 37312 BORO VANY	
STUPEŇ DOKUMENTACE PRO VYDÁNÍ ÚZEM. ROZHODNUTÍ	
NÁZEV AKCE NÁSTAVBA, PŘÍSTAVBA A STAV. ÚPRAVY HASIČSKÉ ZBROJNICE V BORO VANECH	
ČÁST A	DATUM 03/2021
PRŮVODNÍ ZPRÁVA	

A.1 Identifikační údaje

A.1.1 Údaje o stavbě

a) název stavby

Nástavba, přístavba a stavební úpravy hasičské zbrojnice v Borovanech

b) místo stavby

Stavba, jež je předmětem tohoto záměru, se nachází v katastrálním území Borovany, konkrétně v severní části zastavěného území obce, na adrese ulice Vodárenská, číslo popisné 472. Stavba leží na stavebních parcelách č. 283/1 a č. 1417, přičemž realizací záměru bude rozšířena západním směrem na pozemkovou parcelu č. 1799/2.

c) předmět dokumentace

Předmětem této dokumentace je změna dokončené stavby hasičské zbrojnice, která je navržena jako trvalá stavba, a bude stejně jako doposud sloužit jako občanské vybavení, konkrétně jako zázemí jednotky požární ochrany JSDH Borovany - JPO III/1 a spolku SDH Borovany.

A.1.2 Údaje o žadateli

žadatel: Město Borovany

IČO: 00244686

adresa: Žižkovo náměstí 107, 373 12 Borovany.

A.1.3 Údaje o zpracovateli dokumentace

Zpracovatelem dokumentace je autor této kvalifikační práce Bc. Jakub Nýdl.

A.2 Členění stavby na objekty a technická a technologická zařízení

SO 01 – Nástavba, přístavba a stavební úpravy

SO 02 – Zpevněné plochy

SO 03 – Nezpevněné plochy

SO 04 – Nízké oplocení

SO 05 – Přípojka vody

SO 06 – Dešťová a splašková kanalizace

SO 07 – Přípojka plynu

SO 08 – Přípojka elektřiny

A.3 Seznam vstupních podkladů

poskytnuté podklady a požadavky žadatele

katastrální mapa (ČÚZK)

ortofoto mapa (ČÚZK)

vyjádření správců o existenci sítí

ÚP města Borovany

místní šetření

JIHOČESKÁ UNIVERZITA V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH ZEMĚDĚLSKÁ FAKULTA KATEDRA KRAJINNÉHO MANAGEMENTU	
DIPLOMANT Bc. Jakub Nýdl	VEDOUCÍ DP Ing. Jan Závitkovský
STAVEBNÍK MĚSTO BORO VANY, ŽIŽKOVO NÁM. 107, 37312 BORO VANY	
STUPEŇ DOKUMENTACE PRO VYDÁNÍ ÚZEM. ROZHODNUTÍ	
NÁZEV AKCE NÁSTAVBA, PŘÍSTAVBA A STAV. ÚPRAVY HASIČSKÉ ZBROJNICE V BORO VANECH	
ČÁST B	DATUM 03/2021
SOUHRNNÁ TECHNICKÁ ZPRÁVA	

B.1 Popis území stavby

a) charakteristika území a stavebního pozemku, zastavěné území a nezastavěné území, soulad navrhované stavby s charakterem území, dosavadní využití a zastavěnost území

Stavba se nachází v zastavěném území města Borovany, konkrétně v jeho severní části. Z jižní a západní strany je obklopena zástavbou rodinných domů různého stáří, v severním směru navazují bytové a řadové domy, východně se pak nachází zařízení ministerstva vnitra a areál zemědělského družstva. Stávající stavba slouží jako občanské vybavení k zajištění ochrany obyvatelstva. Rozšíření v západním směru je plánováno na část pozemku ostatního druhu, který je nyní využíván jako manipulační plocha a zajišťuje pěší i automobilový přístup k objektům. Navržená změna je v souladu s charakterem území.

b) údaje o souladu stavby s územně plánovací dokumentací, s cíli a úkoly územního plánování, včetně informace o vydané územně plánovací dokumentaci

Řešená plocha je v ÚP města Borovany definována jako plocha občanského vybavení, které umožňují umístování staveb do výšky 10 metrů nad okolním terénem a velikost objektů maximálně 50 x 30 metrů. U staveb výškových je řešeno posouzení zásahu do krajinného rázu. Záměr je tedy z hlediska využití a velikosti v souladu s územním plánem, přičemž požární věž, která je součástí navrhovaných změn, bude muset být posouzena z hlediska narušení krajinného rázu. Územně plánovací dokumentace byla schválena v srpnu 2020 jako 8. změna územního plánu města. Pro území není vydán regulační plán.

c) informace o vydaných rozhodnutích o povolení výjimky z obecných požadavků na využívání území

Nebyla vydána žádná rozhodnutí o povolení výjimky z obecných požadavků na využívání území.

d) informace o tom, zda a v jakých částech dokumentace jsou zohledněny podmínky závazných stanovisek dotčených orgánů

Nebyla vydána žádná závazná stanoviska dotčených orgánů.

e) výčet a závěry provedených průzkumů a rozborů - geologický průzkum, hydrogeologický průzkum, stavebně historický průzkum apod.

Inženýrsko-geologický průzkum a radonový průzkum by byly provedeny až v případě skutečné realizace záměru. Pro kvalifikační práci provedeny nebyly. Stavebně historický průzkum byl částečně proveden autorem práce, přičemž nebyly zjištěny žádné překážky pro realizaci záměru, ani přítomnost historických pamětihodností.

f) ochrana území podle jiných právních předpisů

Řešená stavba se nenachází v památkové zóně, rezervaci ani jiném zvláště chráněném území. V okolí se nenachází evropsky významné lokality ani ptačí oblasti Natura 2000. Zároveň se řešené území nenachází v záplavovém území a není dotčeno dobývací činností. V blízkosti stavby se nachází podzemní inženýrské sítě s ochrannými pásmy, které budou upřesněny v případě realizace záměru. V zájmové území nejsou přítomna jiné bezpečnostní či ochranná pásma.

g) poloha vzhledem k záplavovému území, poddolovanému území apod.

Území se nenachází v záplavovém území ani v oblasti dotčené dobývací činností.

h) vliv stavby na okolní stavby a pozemky, ochrana okolí, vliv stavby na odtokové poměry v území

Změna stavby je navržena tak, aby výrazně neomezovala stavby a pozemky v okolí a neměla negativní vliv na odtokové poměry v území. Plocha střech se úpravou mírně zvýší, přičemž dešťová voda zde bude zachycena a liniovými žlaby společně odváděna do podzemní akumulární nádrže na pozemku žadatele. Voda bude využívána k zálivce travnatých ploch, splachování WC a mytí vozidel. Akumulační nádrž je navržena s bezpečnostním přepadem do kanalizační přípojky napojené do jednotné kanalizace v přilehlé ulici.

i) požadavky na asanace, demolice, kácení dřevin

Součástí záměru je nutná demolice části stávajícího objektu, a to garáže a klubovny z roku 1961, část propojovací chodby z roku 1974 a přístavek z roku 1983. Zároveň dojde k odstranění dřeviny na pozemku 1799/2 pro umístění vhodnější okrasné zeleně.

j) požadavky na maximální dočasné a trvalé zábery zemědělského půdního fondu nebo pozemků určených k plnění funkce lesa

V souvislosti s realizací záměru nedojde k žádnému záboru zemědělského půdního fondu ani pozemků určených k plnění funkce lesa.

k) územně technické podmínky - zejména možnost napojení na stávající dopravní a technickou infrastrukturu, možnost bezbariérového přístupu k navrhované stavbě

Stávající objekt je napojen na existující inženýrské sítě vedení nízkého napětí, vodovodu, plynovodu, kanalizace a komunikační sítě. U existujících přípojek není dostatečně dokumentováno jejich umístění. Dle možností proběhne revize stávajících přípojek a vyhodnoceno jejich případné využití nebo odstranění. Bezbariérový přístup není vzhledem k charakteru stavby řešen.

l) věcné a časové vazby stavby, podmiňující, vyvolané, související investice

Akceschopnost jednotky požární ochrany zůstane zachována, kdy technika a potřebné vybavení budou dočasně umístěny v jiném objektu města. Realizace záměru není vázána žádnými časovými podmínkami a nejsou zde podmiňující, vyvolané ani související investice.

m) seznam pozemků podle katastru nemovitostí, na kterých se stavba umístuje

<i>Vlastník</i>	<i>parc. číslo</i>	<i>druh pozemku</i>
Město Borovany	st. 283/1	zastavěná plocha a nádvoří
ČR – ÚZSVM - v řešení	st. 1417	zastavěná plocha a nádvoří
Město Borovany	1799/2	ostatní plocha
Město Borovany	3933/1	ostatní plocha

n) seznam pozemků podle katastru nemovitostí, na kterých vznikne ochranné nebo bezpečnostní pásmo

V souvislosti s realizací záměru nevzniknou nová ochranná či bezpečnostní pásma, mimo ochranná pásma spojená s jednotlivými inženýrskými sítěmi.

B.2 Celkový popis stavby

B.2.1 Základní charakteristika stavby a jejího užívání

a) nová stavba nebo změna dokončené stavby; u změny stavby údaje o jejich současném stavu, závěry stavebně technického, případně stavebně historického průzkumu a výsledky statického posouzení nosných konstrukcí

Jedná se o změnu dokončené stavby, konkrétně o nástavbu, přístavbu a stavební úpravy. V důsledku změny proběhne demolice objektů garáže a klubovny z roku 1961, část propojovací chodby z roku 1974 a přístavku z roku 1983, které již nevyhovují potřebám využití.

Současný stav řešené části objektu je ovlivněn několika faktory. Vzhledem k tomu, že výstavba probíhala svépomocí v akci Z a navíc v době, kdy byla nouze o materiál a kvalifikovanou pracovní sílu, byla provedena různá provizorní řešení. Dalším faktorem je stáří stavby 60 let. Celkový stav tedy odpovídá stáří budovy. Objekt je nedostatečně tepelně izolován a je vytápěna pouze klubovna a částečně garáž, díky čemuž je v objektu značná nežádoucí vlhkost. Rozvody pro ústřední vytápění byly realizovány dodatečně až po 20 letech provozu. Z důvodu špatně provedených přesahů střech se objevují praskliny v konstrukci a porušení omítek. Chybí nadzemní hydrant pro doplňování požárních cisteren a vhodné řešení zabezpečení budovy při výjezdu jednotky. V neposlední řadě objekt již neposkytuje dostatek prostor pro objem činností sboru a zázemí zásahové jednotky.

Stavebně technický průzkum a statické posouzení konstrukcí by byly provedeny až v případě skutečné realizace záměru. Pro kvalifikační práci provedeny nebyly. Stavebně historický průzkum byl částečně proveden autorem práce, přičemž nebyly

zjištěny žádné překážky pro realizaci záměru, ani přítomnost historických pamětihodností.

b) účel užívání stavby

Využití stavby bude po realizaci záměru stejné jako stávající, tedy stavba občanské vybavenosti sloužící pro účely ochrany obyvatelstva. Stavba bude zázemím jednotky požární ochrany JSDH Borovany – JPO III/1 a spolku SDH Borovany.

c) trvalá nebo dočasná stavba

Nástavba, přístavba a stavební úpravy jsou navrženy jako trvalé.

d) informace o vydaných rozhodnutích o povolení výjimky z technických požadavků na stavby a technických požadavků zabezpečujících bezbariérové užívání stavby

Nebyla vydána žádná rozhodnutí o povolení výjimky z technických požadavků na stavby a technických požadavků zabezpečujících bezbariérové užívání stavby.

e) informace o tom, zda a v jakých částech dokumentace jsou zohledněny podmínky závazných stanovisek dotčených orgánů

Nebyla vydána žádná závazná stanoviska dotčených orgánů.

f) ochrana stavby podle jiných právních předpisů

Stavba nepodléhá ochraně podle jiných právních předpisů.

g) navrhované parametry stavby - zastavěná plocha, obestavěný prostor, užitná plocha a předpokládané kapacity provozu a výroby, počet funkčních jednotek a jejich velikosti, apod.

Navrhované parametry stavby

zastavěná plocha stav (řešená část)	239,52 m ²
zastavěná plocha návrh (řešená část)	271,31 m ²
Zastavěná plocha stav (všechny objekty)	467,88 m ²
zastavěná plocha návrh (všechny objekty)	499,67 m ²
zpevněné plochy stav	175,85 m ²
zpevněné plochy návrh	233,62 m ²
obestavěný prostor stav (řešená část)	1378 m ³
obestavěný prostor návrh (řešená část)	2446 m ³
obestavěný prostor stav (všechny objekty)	2800 m ³
obestavěný prostor návrh (všechny objekty)	3868 m ³
kapacita parkovacích stání	3x NA v garáži, 3x OA na zp. pl.

h) základní bilance stavby - potřeby a spotřeby médií a hmot, hospodaření s dešťovou vodou, celkové produkované množství a druhy odpadů a emisí apod.

Spotřeba médií a hmot odpovídá využití zbrojnice, která funguje bez stálé obsluhy. U využití se počítá s frekvencí dvou schůzek mládeže týdně, dvou tréninků dospělých družstev týdně, jedné zkoušky divadelního souboru měsíčně, jednoho jednání výboru měsíčně, jednoho školení jednotky měsíčně. U nepravidelného využití jde zejména o požární zásahy spojené v případě požáru s větší spotřebou vody, dále hromadná školení s okolními jednotkami, schůze zástupců sborů na okresní úrovni atd.

Dešťové vody ze střechy budou zachyceny a liniovými žlaby společně odváděny do podzemní akumulární nádrže na pozemku žadatele. Voda bude využívána k závlisce travnatých ploch, splachování WC a mytí vozidel. Akumulační nádrž je navržena s bezpečnostním přepadem do kanalizační přípojky napojené do jednotné kanalizace v přilehlé ulici.

Při provozu stavby budou produkovány běžné odpady, které budou likvidovány standardním způsobem v nádobách na směsný a tříděný odpad. Větší produkce odpadů se předpokládá pouze v případě nahodilých událostí pro více osob, ke kterým dochází přibližně 1x měsíčně. Nádobu na komunální odpad bude umístěna na pozemku stavebníka.

i) základní předpoklady výstavby - časové údaje o realizaci stavby, členění na etapy

Začátek stavby je v současné době neznámý, neboť je projekt závislý na přidělení dotačního titulu. Předpokládaná doba výstavby je s přihlédnutím ke stavbám tohoto typu odhadnuta na 24 měsíců.

j) orientační náklady stavby

Konečná cena závidí na standardu a vybavenosti objektů. Výše skutečných nákladů na výstavbu bude určena na základě výběrového řízení dle zhotovitele této stavební zakázky dle platných předpisů. Hrubým odhadem byly náklady na výstavbu odhadnuty na 25 milionů Kč včetně DPH.

B.2.2 Celkové urbanistické a architektonické řešení

a) urbanismus - územní regulace, kompozice prostorového řešení

Řešená stavba leží na pomezí mezi zástavbou rodinných domů na jedné straně a areály ministerstva vnitra a zemědělského družstva na straně druhé. Změnou stav-

ba získá druhé nadzemní podlaží a dominantní požární věž a stane se celkově mohutnější, což je však u staveb tohoto typu běžné. Větší rozměry stavby také vzhledem k blízkým bytovým domům a rozměrné budově ministerstva vnitra výrazně nenaruší urbanistický ráz. Výška hřebenů střech splňuje místní regulativy, kromě vysoké požární věže, která musí být posouzena samostatně.

b) architektonické řešení - kompozice tvarového řešení, materiálové a barevné řešení

Objekt garáže je navržen jako dvoupodlažní nepodsklepená zděná stavba obdélníkového půdorysu, do nějž je v severovýchodním rohu vnořen také půdorys požární věže. Přízemí objektu je tvořeno převážně garážovými stání s vysokou světlou výškou pro umístění požární techniky. Druhé podlaží je přístupné schodištěm ze sousedního objektu.

Administrativní objekt, propojující garáž s kulturním sálem, je také nepodsklepená dvoupodlažní zděná stavba. Přízemí zde má standardní světlou výšku a proto je mezi patry obou objektů nutno překonat rozdíl po druhém schodišti.

Požární věž je v prvních dvou nadzemních podlažích součástí objektu garáže, tudíž až třetí a čtvrté vystupuje nad zbytek stavby. Střecha je u věže navrhována jako stanová, u garáže jako valbová a u administrativní budovy jako sedlová. Fasáda je laděna do typických barev pro hasičskou zbrojnici, tedy kombinace šedé a červené, marmolitový sokl je navržen v barvě antracitové. Střešní krytina bude tvořena velkoformátovými plechovými deskami antracitové barvy. Plastové výplně otvorů v bílé barvě budou doplněny oplechováním v antracitové barvě. Garážová sekční vrata tmavé červené barvy budou opatřena světlíkem ve středové části. Klempířské prvky z hliníkové slitiny jsou navrženy také v antracitové barvě.

B.2.3 Dispoziční, technologické a provozní řešení

Přízemí garáže je z většiny tvořeno třemi garážovými stání pro požární techniku, kdy výjezd každého z nich je opatřen rozměrnými sekčními vraty. V severovýchodním rohu je přízemní část požární věže, která zde tvoří malou místnost pro skladování požárních nástrojů. V jihovýchodním rohu ústí skluzová tyč umožňující rychlý přístup ze šatny mužstva a vedle ní je pak prostor pro umístění pracovního stolu. Ve zbytku zadní části je příčkou oddělena ještě jedna menší místnost pro účely skladování nástrojů.

V přízemí administrativní části je hlavní vchod do budovy, za kterým je chodba umožňující přístup do dalších částí objektu a také schodištěm do druhého podlaží. Je z ní také přístupná sousední garáž. Nejvýraznější místností přízemí je společen-

ská denní místnost s velkým průchodem do navazujícího objektu kulturního sálu, která slouží především ke kulturním akcím, a událostem s větším počtem osob. Vedle je kuchyňka, také přístupná z hlavní chodby, která je se společenskou místností propojena výdejním okénkem. Pro potřeby kuchyňky je zřízen malý příruční sklad. U bočního vchodu do kulturního sálu je vyčleněn skladovací kout pro uschování pódiových stupňů.

Po schodišti z hlavní chodby je přístupné nadzemní patro administrativní části. Schodiště ústí na další chodbu, odkud jsou přístupné všechny místnosti na podlaží a vedlejší objekt skrze další schodiště. Východní část podlaží tvoří oddělené toalety pro muže a ženy, a je zde také menší úklidová místnost. Dále je zde jednací místnost pro schůze výboru, kde budou umístěny trofeje a historické pamětní předměty. Jednací místnost je také doplněna o příruční sklad pro uschování potřeb pro konání školení a podobně. Poslední místností je menší velitelská kancelář pro skladování důležité dokumentace jednotky požární ochrany.

Přístup do druhého podlaží nad garáží je realizován ještě jedním menším schodištěm, neboť je zde o 130 cm vyšší hladina. Schodiště opět ústí na chodbu. První místností je šatna členů zásahové jednotky, která dále umožňuje přístup do sprch a také urychlený sestup do garáže pomocí skluzu.

Sprchy jsou přístupné ze šatny i chodby pro zajištění hygienické smyčky. Vedle sprch je dále kotelna a za ní druhé podlaží požární věže, které touto cestou umožňuje výstup do vyšších pater. Největší místností je v tomto podlaží klubovna mládeže, doplněná opět malým skladem pomůcek. Nakonec je ve druhém podlaží objektu garáže umístěna prádelna.

Vyšší podlaží požární věže jsou přístupná až z druhého podlaží objektu garáže, neboť v přízemí je pro umístění žebříku nedostatek místa. Přístup je umožněn ocelovým žebříkem upevněným kolmo ke zdivu. Třetí i čtvrté podlaží má čtvercový půdorys, přičemž na východní straně není jeden metr od stěny realizována podlaha pro vytvoření souvislé šachty k sušení hadic.

B.2.4 Bezbariérové užívání stavby

Dle vyhlášky č. 398/2009 Sb. o obecných technických požadavcích zabezpečující bezbariérové užívání staveb řešená část objektu s ohledem na jeho využití a účel nespadá do kategorie s povinným bezbariérovým řešením. Řešená část budovy nebude sloužit veřejnosti.

B.2.5 Bezpečnost při užívání stavby

Provedení stavby je navrženo tak, aby jejím užíváním nehrozilo nepřijatelné nebezpečí nehod nebo poškození, způsobené např. pádem, uklouznutím, nárazem, popálením, elektrickým proudem, nebo vloupáním. S užíváním stavby se váže dodržování příslušných legislativních předpisů.

B.2.6 Základní technický popis staveb

Změny jsou navrženy jako nepodsklepený objekt skládající se ze tří propojených kvádrů. Jižní dvoupodlažní část s půdorysem o rozměrech 12,45 x 13,15 metru slouží jako garáž k uložení požární techniky. Mezi garáží a stávajícím kulturním sálem je navržena rovněž dvoupodlažní administrativní část budovy na půdorysných rozměrech 7,55 x 13,75. Dominantou stavby je čtyřpodlažní požární věž, jejíž půdorys částečně vychází z půdorysu garáže. Střeška garáže je navržena jako valbová, střeška administrativní části jako sedlová a věže jako stanová.

Objekt je založen kombinací betonové desky se stěrkovým podsypem vetknutém do obvodového pasu ze ztraceného bednění. Hloubka základů je 120 cm, vrstva podsypu 15cm a tloušťka desky 150 cm. Obvodové zdivo je navrženo z keramických dutinových bloků typu THERM šíře 44 cm vyplněných minerální vatou. Pro stykové a vnitřní nosné zdivo je navrženo použití keramických dutinových cihel typu THERM šíře 30 cm. Tyto bloky budou zděny maltou pro tenké spáry. Obvodové zdivo bude na několika místech zajištěno železobetonovým věncem. V garáži jsou navrženy dva nosné železobetonové pilíře o půdorysných rozměrech 30 x 90 cm.

Střešní krytina je navržena pro každou část s mírnými rozdíly. U garáže byla vzhledem k velké pokrývané ploše zvolen valbový typ, u administrativní části vzhledem k propojování dvou vyšších budov střeška sedlová a u věže s čtvercovým půdorysem typ stanový. Konstrukce bude tvořena sbíjenými příhradovými vazníky s přesahem zdiva 45 cm u garáže a administrativní části a 30 cm u požární věže. Střešní krytina bude tvořena velkoformátovými plechovými šablonami v antracitové barvě, které připomínají tradiční střešní krytiny.

Příčky budou zhotoveny z keramických dutinových cihel typu THERM o šíři 11,5 cm zděných na maltu pro tenké spáry. Provedení stropů je ve druhých podlažích navrženo ze sádkartonových podhledů ukotvených ke střešní konstrukci pomocí závěsů a nosných montážních profilů. Vnitřní prostory budou opatřeny vápenocementovou omítkou opatřenou bílým nátěrem. U koupelny a toalet budou na stěnách do výše 2 metrů realizovány keramické obklady. Stěny v garáži budou do výšky 2 metrů opatřeny zátěžovým olejovým nátěrem.

Výplně otvorů na řešeném objektu jsou navrženy plastové v bílé barvě, vyplněné izolačním dvojsklem. Z pohledové západní a jižní strany jsou navrženy rozměrná okna výšky 150 cm pro přirozené prosvícení prostor, kromě garáže kde jsou naopak nízká okna výšky 60 cm umístěná u stropu. Na východní straně jsou pak výhradně tato nízká okna u stropu, neboť se zde nacházejí toalety, koupelna a sklady. U věže jsou na východní straně navržena okna střední velikosti v každém podlaží, přičemž v nejvyšším 4. podlaží jsou tato okna na všech čtyřech stranách. Vstupní dveře do objektu na západní straně jsou navrženy také jako bílé plastové, doplněné bočními a horním světlíkem. Vjezdy do garáže jsou opatřeny sekčními vraty ze zateplených plechových dílců červené barvy, se světlíky ve středním poli. Severní vrata mají integrované vstupní zamykatelné dveře.

K obvodovému zdivu není navrhován kontaktní zateplovací systém, jelikož tepelnou izolaci zajistí minerální vata obsažená ve zdivu. U základové desky je počítáno s izolací tvrzeným extrudovaným polystyrenem ve skladbě podlahy. V podlaže oddělující první a druhé podlaží je navrhována kročejová izolace. Hydroizolace bude realizována pomocí asfaltových pásů dle zjištěného radonového indexu.

Vnější povrchy budou opatřeny strukturovanou omítkou v typické červenošedé barevné kombinaci pro hasičské zbrojnice. Budova garáže bude primárně v šedém provedení v kontrastu s červenými vraty a červeným vodorovným pruhem na západní straně v úrovni oken 2. nadpodlaží. Mezi okny a garážovými vraty je navržen červený nápis Hasiči Borovany, velkým tiskacím písmem. Na jižní straně budou vodorovné dva červené pruhy pod sebou vždy spojující dvojici oken. Administrativní budova má naopak navržen červený barevný základ s dvěma šedými vodorovnými pruhy spojující dvojici oken v 2. nadpodlaží a okno se vstupními dveřmi v přízemí. Věž je navržena kompletně v červené barvě. Východní strana situovaná do dvora je opatřena vždy odpovídající primární barvou a nebude opatřena dekoračními pruhy. Klempířské prvky jsou stejně jako střešní krytina navrženy v antracitové barvě.

B.2.7 Základní popis technických a technologických zařízení

Zásady řešení zařízení, potřeby a spotřeby rozhodujících médií.

Zásobování pitnou vodou je řešeno napojením na stávající síť vodovodního řádu v přilehlé ulici, a to přípojkou v úrovni kulturního sálu. Ke splachování WC, k zálivce travnatých ploch a mytí automobilů bude využita dešťová voda ze střech, zachycená v akumulační nádrži. Akumulační nádrž se bude nacházet v úrovni administrativní budovy pod zpevněnou plochou ve vzdálenosti 5,5 metrů od stavebního objektu. Přípojka splaškové kanalizace bude zaústěna do stávající sítě jednotné kanalizace v přilehlé ulici v úrovni administrativní budovy. Do přípojky na pomezí zpevněné a

zatravněné plochy ústí napojení bezpečnostního přepadu akumulční nádrže. V běžném provozu, který je navržen jako bezobslužný, je očekávána malá spotřeba vody, zatímco výrazné zvýšení se předpokládá po zásahu u požárů, kdy se doplňuje požární cisterna.

Zdrojem tepla je plynový kondenzační kotel umístěný v místnosti k tomu určené v 2. nadzemním podlaží. Vytápění bude řešeno v celém objektu pomocí otopných teplovodních těles. Kotel bude zároveň využit pro tepelnou úpravu vody, v bojleru umístěném ve stejné místnosti. Připojení plynu je navrhováno skrze pilíř v severozápadním rohu pozemku, odkud je veden podzemně do administrativní budovy.

Elektrina bude do objektu přivedena ze stávající nízkonapěťové sítě skrze společný pilíř v severozápadním rohu pozemku, odkud bude podzemně vedena do administrativní budovy. Denní osvětlení a proslunění je zajištěno navrženými prosklenými výplněmi otvorů. Umělé osvětlení budou zajišťovat LED světla. Garáž a nástupní komunikace hasičů budou vybaveny nočním a nouzovým osvětlením modré barvy. Garážová vrata budou opatřena záložním zdrojem UPS. Místnosti objektu budou opatřeny potřebným počtem zásuvek a datovou přípojkou. V celém objektu bude instalován bezpečnostní systém pro detekci požáru a nežádoucího vniknutí. Pro větrání garáže je navržena instalace odtahového ventilátoru. Garážová stání budou vybavena přípojkou na dobíjení vozidel a vývodem kompresoru.

B.2.8 Zásady požárně bezpečnostního řešení

Požárně bezpečnostní řešení bude zpracováno jako samostatná příloha až v případě skutečné realizace záměru, a to osobou s příslušným oprávněním.

B.2.9 Úspora energie a tepelná ochrana

Zdrojem tepla je plynový kondenzační kotel umístěný v místnosti k tomu určené v 2. nadzemním podlaží. Vytápění bude řešeno v celém objektu pomocí otopných teplovodních těles. Obvodové pláště objektu jsou navrženy z keramických dutinových cihel typu THERM plněných minerální vatou šíře 44 cm bez kontaktního zateplovacího systému. Ve skladbách podlah, ve střešním plášti a v podhledech je navržena tepelná izolace. Základy budou rovněž tepelně izolovány. Všechny prosklené výplně dveří a oken jsou navrženy s výplněmi z izolačního dvojskla.

B.2.10 Hygienické požadavky na stavby, požadavky na pracovní a komunální prostředí, Zásady řešení parametrů stavby - větrání, vytápění, osvětlení, zásobování vodou, odpadů apod., a dále zásady řešení vlivu stavby na okolí - vibrace, hluk, prašnost apod.

Větrání větší části objektu bude zajištěno přirozeným způsobem, odvětrání prostoru garáže bude zajištěno pomocí odtahového ventilátoru vyústěného nad střechu objektu. Stavba je navržena jako vytápěná, kdy zdrojem je plynový kondenzační kotel umístěný v 2. nadzemním podlaží. Vytápění bude řešeno pomocí otopných teplovodních těles.

Denní osvětlení a proslunění je zajištěno navrženými prosklenými výplněmi otvorů. Umělé osvětlení budou zajišťovat LED světla. Garáž a nástupní komunikace hasičů budou vybaveny nočním a nouzovým osvětlením modré barvy. Objekt je napojen na rozvod pitné vody přípojkou z veřejného řádu. Dešťové vody ze střechy budou zachyceny a liniovými žlaby společně odváděny do podzemní akumulární nádrže na pozemku žadatele. Voda bude využívána k záливce travnatých ploch, splachování WC a mytí vozidel. Akumulární nádrž je navržena s bezpečnostním přepadem do kanalizační přípojky napojené do jednotné kanalizace v přilehlé ulici. Při provozu stavby budou produkovány běžné odpady, které budou likvidovány standardním způsobem v nádobách na směsný a tříděný odpad. Nádobu na komunální odpad bude umístěna na pozemku stavebníka. V navrhovaných objektech nebude instalován žádný zdroj nadměrného hluku a vibrací, který by zhoršil současné hlukové poměry v okolí. Provoz stavby nebude mít vliv na prašnost v okolí.

B.2.11 Zásady ochrany stavby před negativními účinky vnějšího prostředí

a) ochrana před pronikáním radonu z podloží

Detaily ochrany před pronikáním radonu z podloží budou stanoveny po provedení průzkumu a naměření hodnoty radonového indexu. Je počítáno s hydroizolační vrstvou z asfaltových pásů ve styku zeminy a podlahy. V případě naměření vysokého radonového indexu pozemku bude provedena ventilační vrstva ze štěrkodrti pod základovou deskou, kde bude umístěno odvětrávací potrubí s vyvedením nad střechu stavby.

b) ochrana před bludnými proudy

Jelikož se nepředpokládá namáhání bludnými proudy, nejsou řešena konkrétní opatření k ochraně před nimi.

c) ochrana před technickou seizmicitou

V okolí stavby se nepředpokládá namáhání technickou seizmicitou, která může být způsobena trhacími pracemi, dopravou, průmyslovou činností, nebo pulzujícím vodním proudem, konkrétní opatření k ochraně před ní nejsou řešena.

d) ochrana před hlukem

Vzhledem k charakteru stavby a jejímu okolí není potřeba řešit zvláštní ochranu vnitřních prostor objektu před vnějším hlukem.

e) protipovodňová opatření

Zájmové území se nenachází v blízkosti záplavových oblastí a ochrana proto není řešena.

f) ochrana před ostatními účinky - vlivem poddolování, výskytem metanu apod.

Jiné škodlivé vlivy se nepředpokládají, a proto jejich ochrana není řešena.

B.3 Připojení na technickou infrastrukturu

a) napojovací místa technické infrastruktury, přeložky

Stavba bude stejně jako stávající objekt napojena na rozvod pitné vody, kanalizace, elektřiny a plynu. Pro přípojku elektřiny a plynu je navržen společný pilíř v severozápadní části pozemku, napojený na stávající sítě v přilehlé ulici Vodárenská, odkud budou navrhované sítě vedeny podzemně pod zpevněnými plochami do administrativní budovy. Přípojka vody je navrhována v úrovni kulturního sálu, rovněž napojením na stávající vodovod v přilehlé ulici Vodárenská, odkud je podzemně vedena do administrativní budovy. Dále je potrubím napájena akumuláční nádrž na dešťovou vodu a nadzemní hydrant. Kanalizační přípojka je svedena do stávající jednotné kanalizace v ulici Vodárenská na úrovni administrativní budovy. Na pomezí zpevněné a zatravněné plochy je do ní zaústěno také napojení bezpečnostního přepadu akumuláční nádrže.

b) připojovací rozměry, výkonové kapacity a délky

Při realizaci přípojek bude u vodovodu použito 24 metrů potrubí PE 32x3,0, u elektřiny 26 metrů kabelu CYKY 4x16, pro vedení plynu 20 metrů trubek PE-100RC s ochranným pláštěm SDR 11, pro dešťovou kanalizaci 46 metrů trubek PVC DN 160 a pro splaškovou kanalizaci 10 metrů trubek PVC DN 160.

B.4 Dopravní řešení

a) popis dopravního řešení včetně bezbariérových opatření pro přístupnost a užívání stavby osobami se sníženou schopností pohybu nebo orientace

Pozemek je již napojen na místní komunikaci Vodárenská stávajícím sjezdem. Stávající zpevněná plocha před garáží bude zvětšena na šířku 12,5 metrů, aby byl zajištěn vjezd do všech tří vrat navrhované stavby. Tato plocha bude v délce 10 metrů opatřena vodorovným značením zákaz zastavení. Komunikace před administrativní budovou a kulturním sálem bude opatřena novou zpevněnou plochou ze zámkové dlažby, která umožní průjezd osobního vozidla s přívěsem pro nutnou nakládku či vykládku techniky. Rozhledové poměry jsou na obě strany dostatečné a bezpečnému vyjetí nebrání žádná překážka. Bezbariérové užívání není vzhledem k charakteru stavby řešeno.

b) napojení území na stávající dopravní infrastrukturu,

Napojení na stávající dopravní infrastrukturu je řešeno rozšířenou zpevněnou plochou z místní komunikace Vodárenská, kam ústí výjezdy z garáže stejně jako je tomu u stávajícího stavu.

c) doprava v klidu.

Parkování je navrženo pro požární techniku, tedy 3 nákladní automobily v garáži. Z důvodu rozměrné zastavěnosti pozemku nejsou navrhována nová parkovací stání osobních automobilů na pozemku žadatele. V případě vyhlášení poplachu zásahové jednotce je možné nouzové parkování osobních automobilů na zpevněných plochách před administrativní budovou.

B.5 Řešení vegetace a souvisejících terénních úprav

V rámci záměru bude odstraněna nízká dřevina na pozemku č. 1799/2 před administrativní budovou. Součástí dalšího stupně dokumentace bude povolení městského úřadu Borovany pro pokácení tohoto stromu. Při rozšiřování zpevněných ploch bude sejmuta ornice do hloubky 20 cm, která bude použita pro závěrečné terénní úpravy. Plochy určené k zatravnění budou jemně modelovány, osety travním semenem a uválcovány. Po uválcování budou plochy prolity vodou.

B.6 Popis vlivů stavby na životní prostředí a jeho ochrana

a) vliv na životní prostředí - ovzduší, hluk, voda, odpady a půda

Provoz stavby nijak negativně neovlivní životní prostředí v okolí. Při provozu se počítá s produkcí běžného odpadu, které budou likvidovány standardně v nádobách na

směsný a tříděný odpad. Nádoby na odpad budou umístěny na pozemku stavebníka. Dešťové vody ze střechy budou zachyceny a liniovými žlaby společně odváděny do podzemní akumulární nádrže na pozemku žadatele. Voda bude využívána k závlivce travnatých ploch, splachování WC a mytí vozidel. Akumulační nádrž je navržena s bezpečnostním přepadem do kanalizační přípojky napojené do jednotné kanalizace v přilehlé ulici.

b) vliv na přírodu a krajinu - ochrana dřevin, ochrana památných stromů, ochrana rostlin a živočichů, zachování ekologických funkcí a vazeb v krajině apod.

U stavby se nepředpokládá negativní vliv na přírodu a krajinu. V blízkosti se nenachází dřeviny, u kterých by hrozilo poškození, kromě jedné, která bude odstraněna. Památné stromy se v okolí stavby nenachází. Požadavek na ochranu rostlin a živočichů během stavby není. Stavební práce ani provoz dokončené stavby nebude mít vliv na ekologické funkce a vazby v krajině.

c) vliv na soustavu chráněných území Natura 2000

Stavba se nachází v intravilánu obce a v její blízkosti neleží evropsky významné lokality ani ptačí oblasti Natura 2000.

d) způsob zohlednění podmínek závazného stanoviska posouzení vlivu záměru na životní prostředí, je-li podkladem

Posouzení vlivu na životní prostředí není podkladem záměru.

e) v případě záměrů spadajících do režimu zákona o integrované prevenci základní parametry způsobu naplnění závěrů o nejlepších dostupných technických nebo integrované povolení, bylo-li vydáno

Záměr nespadá do režimu zákona o integrované prevenci.

f) navrhovaná ochranná a bezpečnostní pásma, rozsah omezení a podmínky ochrany podle jiných právních předpisů

Realizací záměru nevznikne nové ochranné či bezpečnostní pásmo kromě pásem jednotlivých přípojek veřejné infrastruktury, a to v rozsahu platných předpisů.

B.7 Ochrana obyvatelstva

Splnění základních požadavků z hlediska plnění úkolů ochrany obyvatelstva.

Akceschopnost jednotky JPO III nebude narušena. Technika a nutné vybavení budou po dobu výstavby umístěny na jiném místě a skutečnost bude oznámena na

operační středisko HZS Jihočeského kraje. Dočasný prostor pro techniku jednotky bude vyjednáán s HZS ČR prostřednictvím zdejšího zařízení, nebo s městem Borovany v zázemí technických služeb.

B.8 Zásady organizace výstavby

a) napojení staveniště na stávající dopravní a technickou infrastrukturu

Jelikož se jedná o změnu stavby, pozemek je již přístupný zpevněnou plochou z místní komunikace Vodárenská. Elektrická energie i voda budou v průběhu stavebních prací odebírány ze stávajícího objektu kulturního sálu

b) ochrana okolí staveniště a požadavky na související asanace, demolice, kácení dřevin

Stavební pozemek je přístupný pouze ze západní a částečně jižní strany, kde bude umístěno oplocení minimální výšky 1,8 m pro oddělení staveniště od okolí a zamezení vstupu nepovolaných osob. Pro ochranu okolí z hlediska hluku musí být na staveništi postupováno dle nařízení vlády č. 272/2011 Sb. o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací. Prašný materiál bude řádně zakryt a během manipulace s ním bude postupováno tak, aby nezpůsobovala nadměrnou prašnost. Ložní plocha dopravních prostředků bude uzavřena nebo přikryta plachtou. Zároveň při opuštění staveniště proběhne jejich očištění. Odpady vzniklé během stavebních prací budou likvidovány v souladu se zákonem č. 154/2010 Sb. o odpadech. Součástí záměru je demolice části objektu, která proběhne za dodržení platných zákonů a vyhlášek. Odpad vzniklý demolicí bude odvážen na blízkou skládku Růžov. V rámci kácení dřevin bude odstraněn jeden strom na pozemku č. 1799/2.

c) maximální dočasné a trvalé zábory pro staveniště

Trvalý zábor staveniště zahrnuje pozemek č. 1417, část pozemku č. 283/1 a část pozemku 1799/2. Dočasné zábory vzniknou na přilehlých pozemcích v nutných případech např. při revizi a opravě stávajících přípojek vody, elektřiny, kanalizace a plynu. Dočasné zábory budou trvat pouze po dobu nezbytně nutnou k naplnění konkrétního cíle a budou předem domluveny s vlastníky pozemků a správcem sítě.

d) požadavky na bezbariérové obchozí trasy

Realizací stavby nebude zamezeno bezbariérovému přístupu k okolním nemovitostem.

e) bilance zemních prací, požadavky na přísun nebo deponie zemin

V místě rozšíření zpevněných ploch bude sejmuta ornice v tloušťce 20 cm, která později poslouží pro závěrečné úpravy. V rámci dalších zemních prací nebude vyjmuto značné množství zeminy, neboť stavba je navržena na místě stávajícího objektu a vznikne spíše suť. Předpokládá se vytěžení zeminy v rozsahu jednotek m³. Přebytečná zemina bude přemístěna na skládku k tomu určenou.

B.9 Celkové vodohospodářské řešení

Dešťové vody ze střechy budou zachyceny a liniiovými žlaby společně odváděny do podzemní akumulární nádrže na pozemku žadatele. Voda bude využívána k zálivce travnatých ploch, splachování WC a mytí vozidel. Akumulační nádrž je navržena s bezpečnostním přepadem do kanalizační přípojky napojené do jednotné kanalizace v přilehlé ulici.

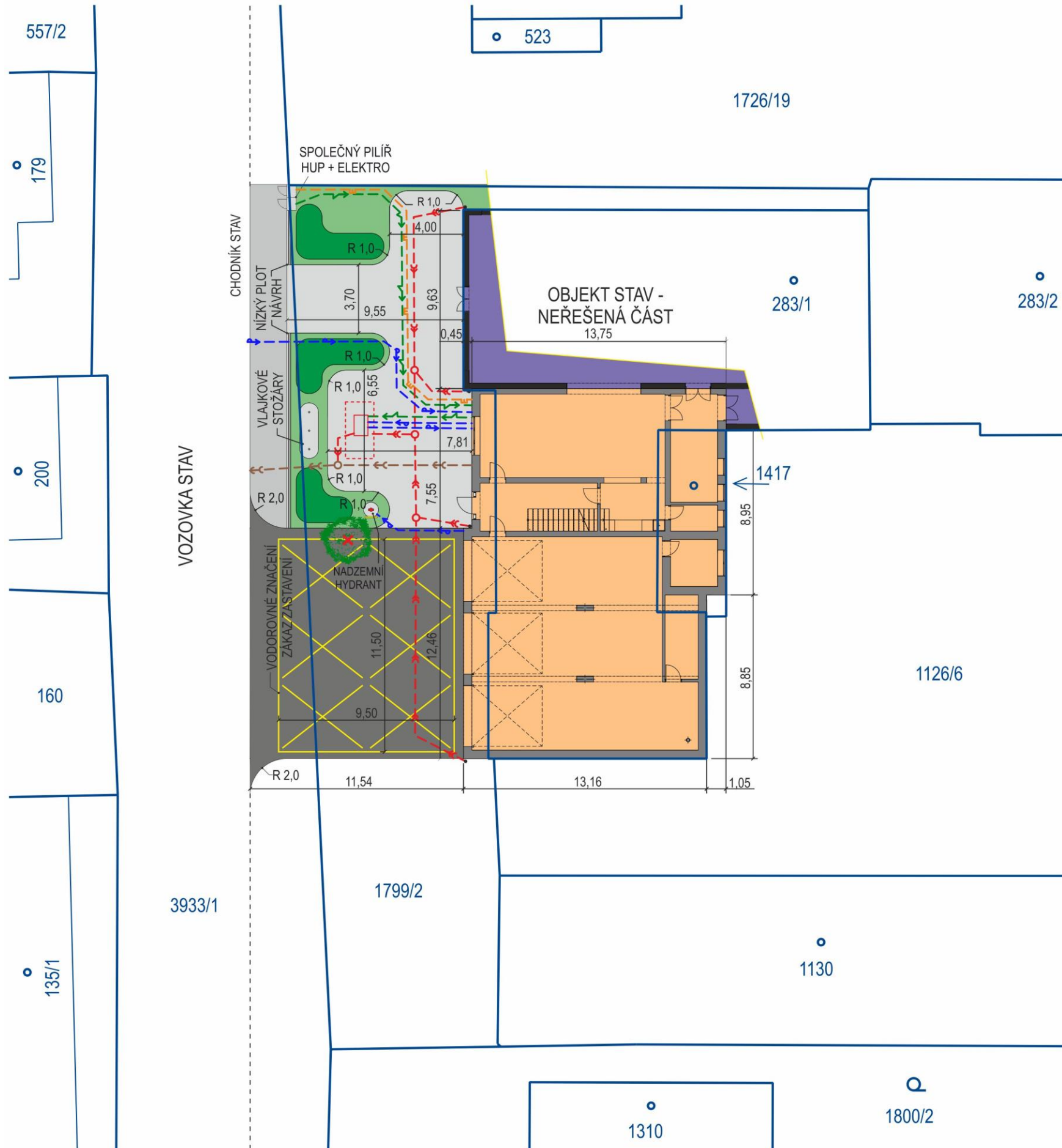
LEGENDA:

 ÚZEMÍ DOTČENÉ ZÁMĚREM

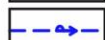

mapový podklad: ORTOFOTO ČR, ČÚZK

JIHOČESKÁ UNIVERZITA V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH ZEMĚDĚLSKÁ FAKULTA KATEDRA KRAJINNÉHO MANAGEMENTU		
DIPLOMANT Bc. Jakub Nýdl	VEDOUcí DP Ing. Jan Závitkovský	
STAVEBNÍK MĚSTO BORO VANY, ŽIŽKOVO NÁM. 107, 37312 BORO VANY		
STUPEŇ DOKUMENTACE PRO VYDÁNÍ ÚZEM. ROZHODNUTÍ		
NÁZEV AKCE NÁSTAVBA, PŘÍSTAVBA A STAV. ÚPRAVY HASIČSKÉ ZBROJNICE V BORO VANECH	DATUM 03/2021	Č. VÝKRESU C.1
ČÁST C. SITUAČNÍ VÝKRESY	MĚŘÍTKO 1:2000	
VÝKRES SITUAČNÍ VÝKRES ŠIRŠÍCH VZTAHŮ		

LEGENDA:

- HRANICE PARCEL DLE KN
- NEŘEŠENÁ ČÁST OBJEKTU
- SO 01 - NÁSTAVBA, PŘÍSTAVBA A STAV. ÚPRAVY
- SO 02 - ZPEVNĚNÉ PLOCHY
 - PĚŠÍ - ZÁMKOVÁ DLAŽBA
 - POJEZDOVÉ - ASFALT
- SO 03 - NEZPEVNĚNÉ PLOCHY
 - NÍZKÉ OKRASNÉ DŘEVINY
 - ZATRAVNĚNÉ PLOCHY
- SO 04 - NÍZKÉ OPLOCENÍ
- SO 05 - PŘÍPOJKA VODY
- SO 06 - KANALIZACE
 - DEŠŤOVÁ KANALIZACE (VČETNĚ AKUM. NÁDRŽE)
 - PŘÍPOJKA SPLAŠKOVÉ KANALIZACE
- SO 07 - PŘÍPOJKA PLYNU
- SO 08 - PŘÍPOJKA ELEKTRINY
- KÁCENÉ DŘEVINY

mapový podklad: KATASTR NEM., ČÚZK

JIHOČESKÁ UNIVERZITA V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH ZEMĚDĚLSKÁ FAKULTA KATEDRA KRAJINNÉHO MANAGEMENTU			
DIPLOMANT		VEDOUČÍ DP	
Bc. Jakub Nýdl		Ing. Jan Závitkovský	
STAVEBNÍK			
MĚSTO BORO VANY, ŽIŽKOVO NÁM. 107, 37312 BORO VANY			
STUPEŇ			
DOKUMENTACE PRO VYDÁNÍ ÚZEM. ROZHODNUTÍ			
NÁZEV AKCE		DATUM	
NÁSTAVBA, PŘÍSTAVBA A STAV. ÚPRAVY HASIČSKÉ ZBROJNICE V BORO VANECH		03/2021	
		MĚŘÍTKO	Č. VÝKRESU
ČÁST		1:250	C.2
C. SITUAČNÍ VÝKRESY			
VÝKRES			
KATASTRÁLNÍ SITUAČNÍ VÝKRES			

PŮDORYS 1. NP - STAV

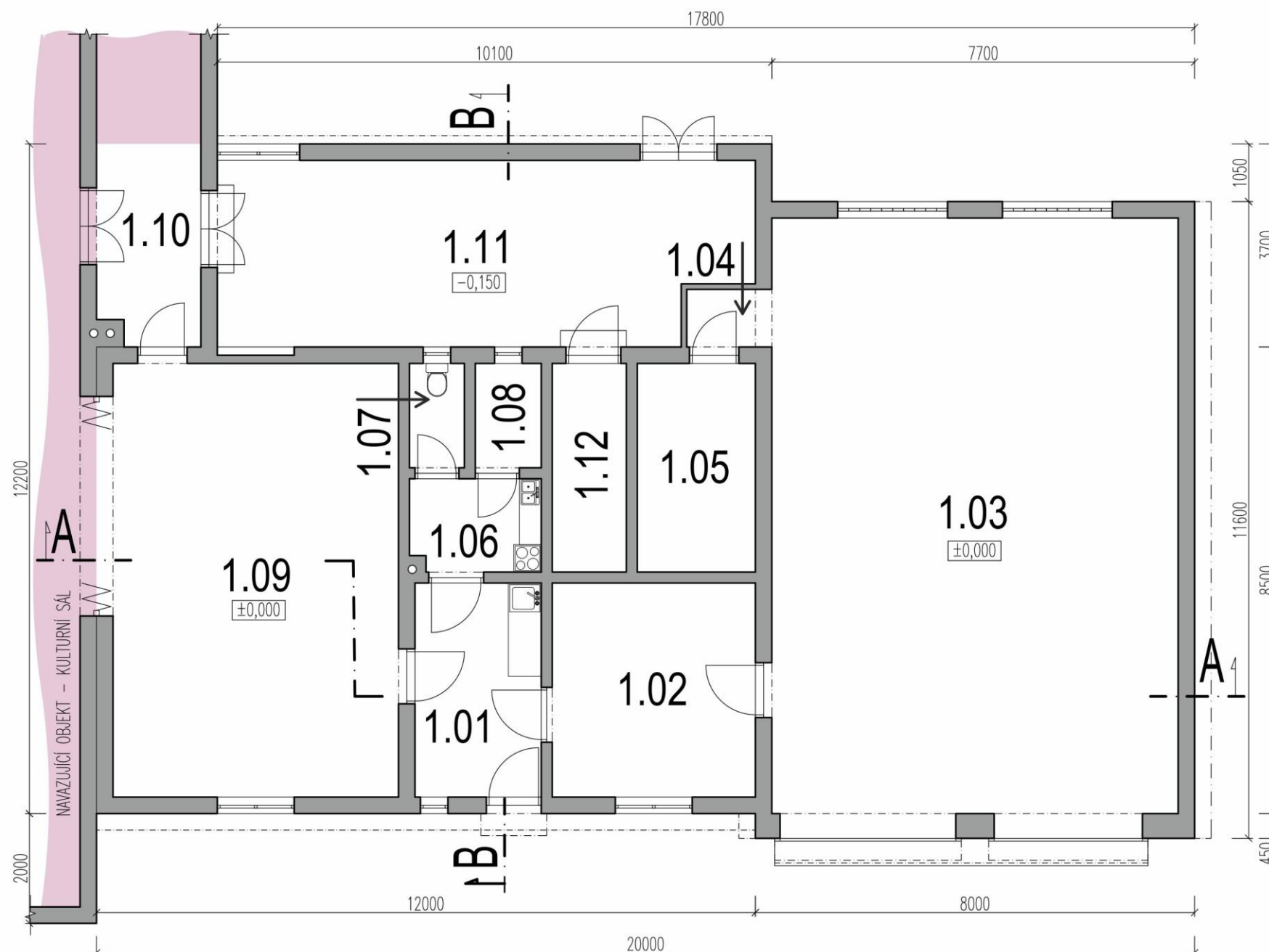
LEGENDA MATERIÁLŮ

- STÁVAJÍCÍ KONSTRUKCE
- NEŘEŠENÁ OBLAST

TABULKA MÍSTNOSTÍ

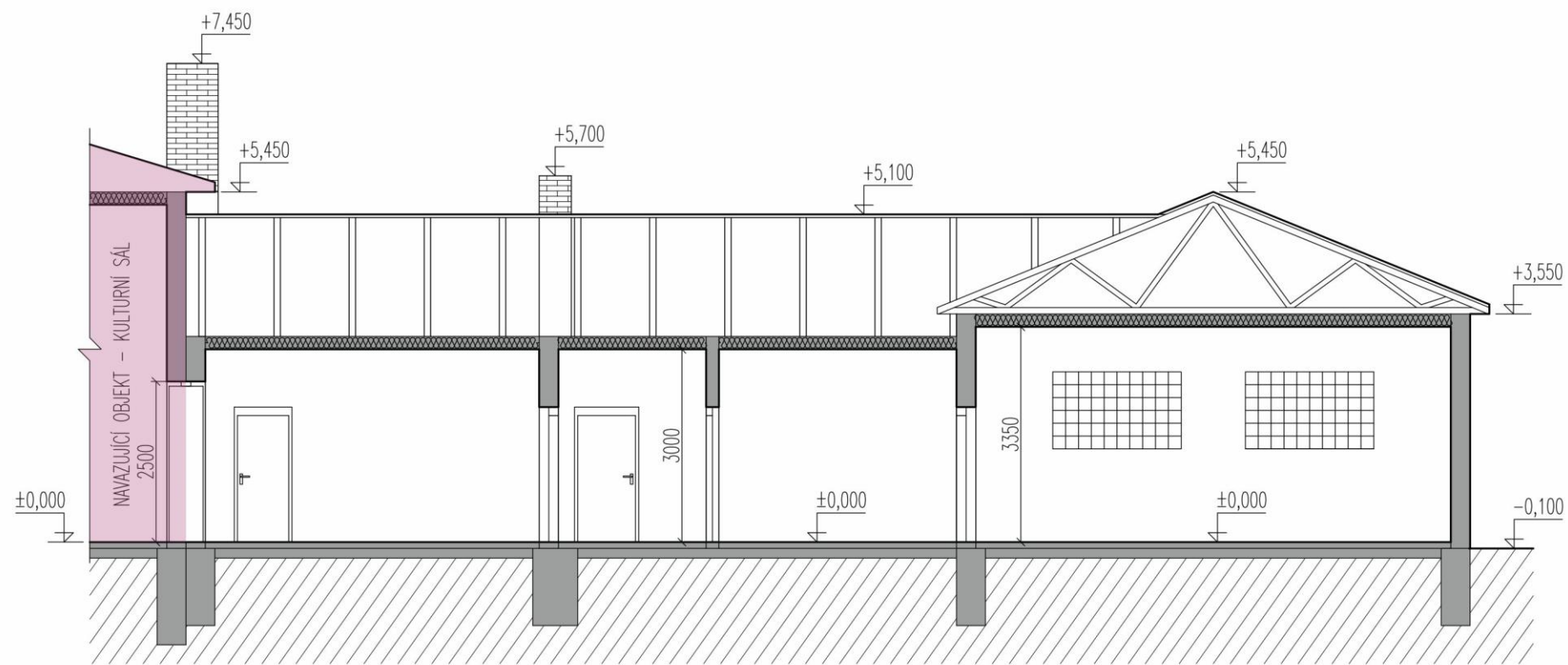
OZN.	ÚČEL MÍSTNOSTI	PLOCHA [m ²]
1.01	VESTIBUL	8,97
1.02	ŠATNA	14,43
1.03	GARÁŽ	80,29
1.04	PRŮCHOD	1,62
1.05	SKLAD PROSTŘEDKŮ	8,17
1.06	KUCHYŇKA	3,94
1.07	WC	1,90
1.08	PŘÍRUČNÍ SKLAD	2,27
1.09	KLUBOVNA	41,08
1.10	SPOJOVACÍ CHODBA	6,78
1.11	PŘÍSTAVEK – SKLAD	31,76
1.12	SKLAD MLÁDEŽE	5,13

JIHOČESKÁ UNIVERZITA V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH ZEMĚDĚLSKÁ FAKULTA KATEDRA KRAJINNÉHO MANAGEMENTU			
DIPLOMANT		VEDOUČÍ DP	
Bc. Jakub Nýdl		Ing. Jan Závitkovský	
STAVEBNÍK			
MĚSTO BORO VANY, ŽIŽKOVO NÁM. 107, 37312 BORO VANY			
STUPEŇ			
DOKUMENTACE PRO VYDÁNÍ ÚZEM. ROZHODNUTÍ			
NÁZEV AKCE		DATUM	
NÁSTAVBA, PŘÍSTAVBA A STAV. ÚPRAVY HASIČSKÉ ZBROJNICE V BORO VANECH		03/2021	
		MĚŘÍTKO	Č. VÝKRESU
ČÁST		1:100	D.1.1.1
D.X.1 CHARAKTERISTICKÉ PŮDORYSY			
VÝKRES			
PŮDORYS 1. NP - STAV			

ŘEZ A-A - STAV

JIHOČESKÁ UNIVERZITA V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH ZEMĚDĚLSKÁ FAKULTA KATEDRA KRAJINNÉHO MANAGEMENTU		
DIPLOMANT Bc. Jakub Nýdl	VEDOUČÍ DP Ing. Jan Závitkovský	
STAVEBNÍK MĚSTO BORO VANY, ŽIŽKOVO NÁM. 107, 37312 BORO VANY		
STUPEŇ DOKUMENTACE PRO VYDÁNÍ ÚZEM. ROZHODNUTÍ		
NÁZEV AKCE NÁSTAVBA, PŘÍSTAVBA A STAV. ÚPRAVY HASIČSKÉ ZBROJNICE V BORO VANECH	DATUM 03/2021	
ČÁST D.X.2 CHARAKTERISTICKÉ ŘEZY	MĚŘÍTKO 1:100	Č. VÝKRESU D.1.2.1
VÝKRES ŘEZ A-A - STAV		

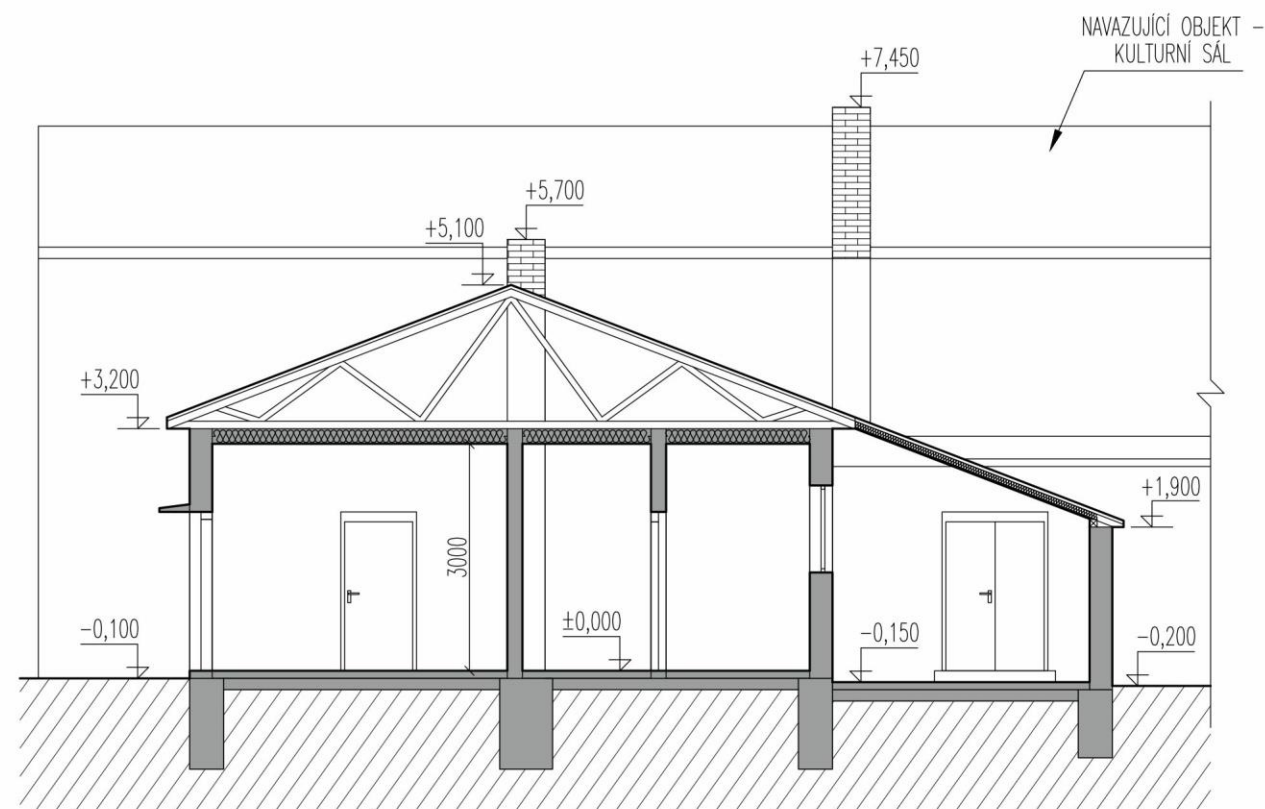

LEGENDA MATERIÁLŮ

- STÁVAJÍCÍ KONSTRUKCE
- NEŘEŠENÁ OBLAST

ŘEZ B-B - STAV

JIHOČESKÁ UNIVERZITA V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH ZEMĚDĚLSKÁ FAKULTA KATEDRA KRAJINNÉHO MANAGEMENTU		
DIPLOMANT Bc. Jakub Nýdl	VEDOUcí DP Ing. Jan Závitkovský	
STAVEBNÍK MĚSTO BORO VANY, ŽIŽKOVO NÁM. 107, 37312 BORO VANY		
STUPEŇ DOKUMENTACE PRO VYDÁNÍ ÚZEM. ROZHODNUTÍ		
NÁZEV AKCE NÁSTAVBA, PŘÍSTAVBA A STAV. ÚPRAVY HASIČSKÉ ZBROJNICE V BORO VANECH	DATUM 03/2021	
ČÁST D.X.2 CHARAKTERISTICKÉ ŘEZY	MĚŘÍTKO 1:100	Č. VÝKRESU D.1.2.2
VÝKRES ŘEZ B-B - STAV		

LEGENDA MATERIÁLŮ

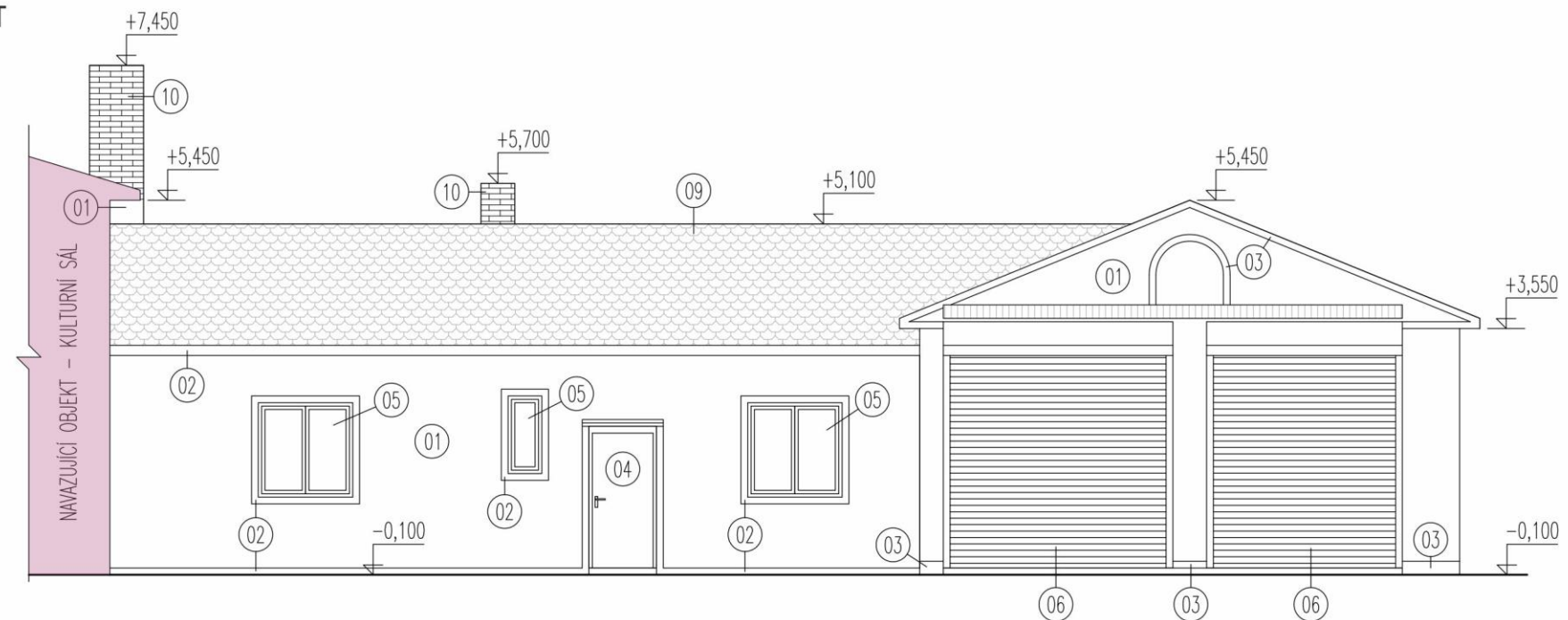
- STÁVAJÍCÍ KONSTRUKCE
- NEŘEŠENÁ OBLAST

POHLED VÝCHODNÍ - STAV

LEGENDA MATERIÁLŮ

- ① FASÁDNÍ OMÍTKA, JEMNOZRNNÁ, BARVA NÁTĚRU BÍLÁ
- ② FASÁDNÍ OMÍTKA, JEMNOZRNNÁ, BARVA NÁTĚRU ŽLUTÁ
- ③ FASÁDNÍ OMÍTKA, JEMNOZRNNÁ, BARVA NÁTĚRU ORANŽOVÁ
- ④ DVEŘE PLASTOVÉ, IMITACE DŘEVA
- ⑤ OKNA PLASTOVÁ, BARVA BÍLÁ
- ⑥ GARÁŽOVÁ VRATA ROLOVACÍ BARVA ČERVENÁ
- ⑦ DVEŘE DŘEVĚNÉ, BARVA NÁTĚRU BÍLÁ
- ⑧ OKNO PROSVĚTLOVACÍ Z ČIRÝCH SKLENĚNÝCH BLOKŮ
- ⑨ STŘEŠNÍ KRYTINA Z ASFALTOVÝCH ŠINDEL, BARVA ČERVENÁ
- ⑩ ZAKONČENÍ KOMÍNOVÉHO TĚLESA Z CIHEL PLNÝCH

NEŘEŠENÁ OBLAST

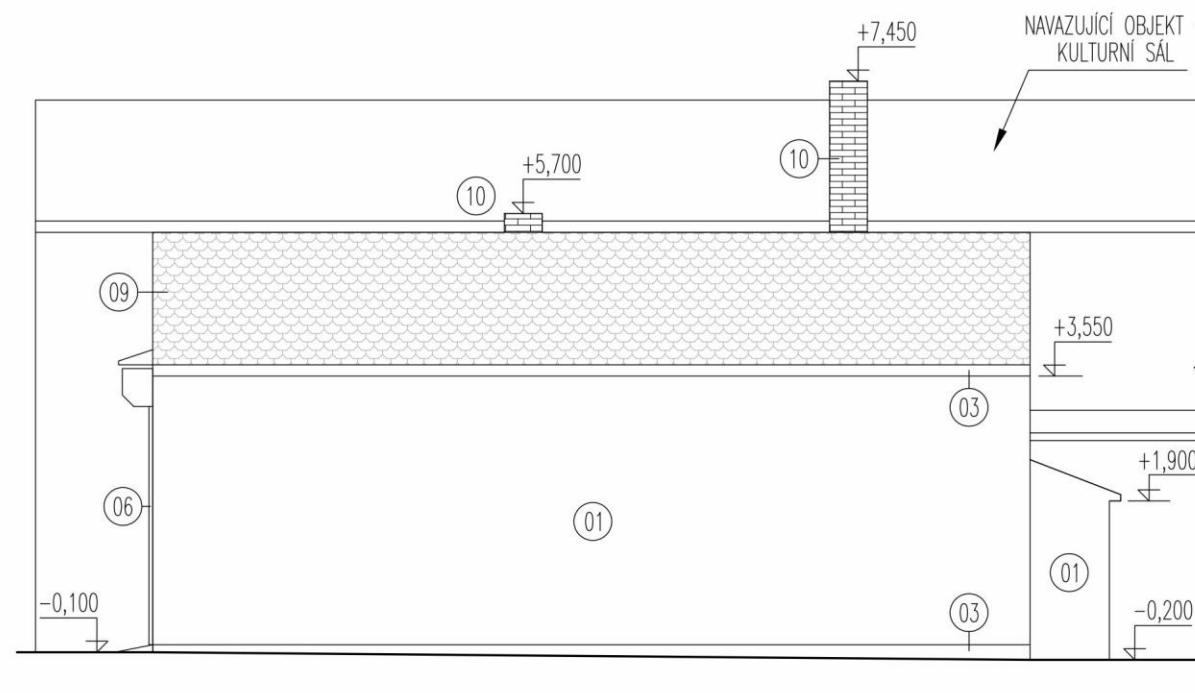
JIHOČESKÁ UNIVERZITA V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH ZEMĚDĚLSKÁ FAKULTA KATEDRA KRAJINNÉHO MANAGEMENTU		
DIPLOMANT Bc. Jakub Nýdl	VEDOUČÍ DP Ing. Jan Závitkovský	
STAVEBNÍK MĚSTO BORO VANY, ŽIŽKOVO NÁM. 107, 37312 BORO VANY		
STUPEŇ DOKUMENTACE PRO VYDÁNÍ ÚZEM. ROZHODNUTÍ		
NÁZEV AKCE NÁSTAVBA, PŘÍSTAVBA A STAV. ÚPRAVY HASIČSKÉ ZBROJNICE V BORO VANECH	DATUM 03/2021	Č. VÝKRESU D.1.3.1
ČÁST D.X.3 - ZÁKLADNÍ POHLEDY	MĚŘÍTKO 1:100	
VÝKRES POHLED VÝCHODNÍ - STAV		

POHLED SEVERNÍ - STAV

LEGENDA MATERIÁLŮ

- ① FASÁDNÍ OMÍTKA, JEMNOZRNNÁ, BARVA NÁTĚRU BÍLÁ
- ② FASÁDNÍ OMÍTKA, JEMNOZRNNÁ, BARVA NÁTĚRU ŽLUTÁ
- ③ FASÁDNÍ OMÍTKA, JEMNOZRNNÁ, BARVA NÁTĚRU ORANŽOVÁ
- ④ DVEŘE PLASTOVÉ, IMITACE DŘEVA
- ⑤ OKNA PLASTOVÁ, BARVA BÍLÁ
- ⑥ GARÁŽOVÁ VRATA ROLOVACÍ BARVA ČERVENÁ
- ⑦ DVEŘE DŘEVĚNÉ, BARVA NÁTĚRU BÍLÁ
- ⑧ OKNO PROSVĚTLOVACÍ Z ČIRÝCH SKLENĚNÝCH BLOKŮ
- ⑨ STŘEŠNÍ KRYTINA Z ASFALTOVÝCH ŠINDEL, BARVA ČERVENÁ
- ⑩ ZAKONČENÍ KOMÍNOVÉHO TĚLESA Z CIHEL PLNÝCH

NEŘEŠENÁ OBLAST

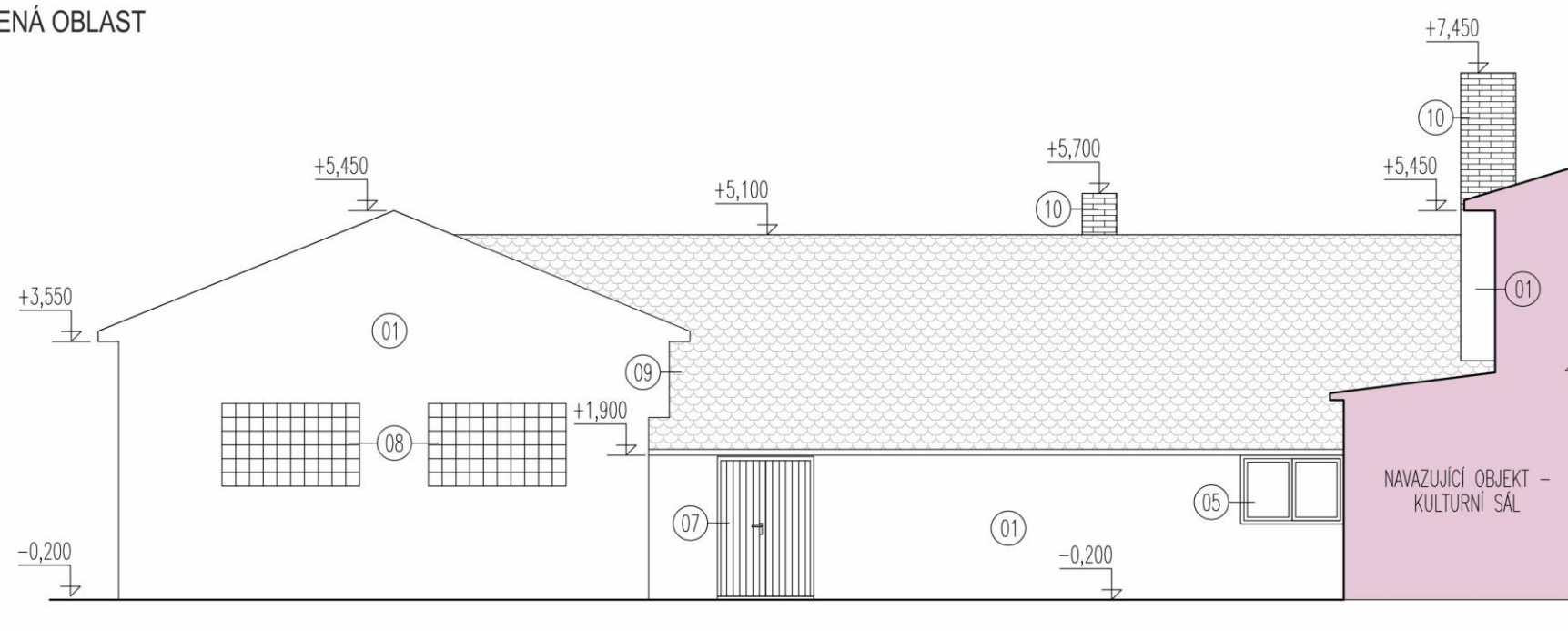
JIHOČESKÁ UNIVERZITA V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH ZEMĚDĚLSKÁ FAKULTA KATEDRA KRAJINNÉHO MANAGEMENTU		
DIPLOMANT	VEDOUČÍ DP	
Bc. Jakub Nýdl	Ing. Jan Závitkovský	
STAVEBNÍK		
MĚSTO BORO VANY, ŽIŽKOVO NÁM. 107, 37312 BORO VANY		
STUPEŇ		
DOKUMENTACE PRO VYDÁNÍ ÚZEM. ROZHODNUTÍ		
NÁZEV AKCE	DATUM	
NÁSTAVBA, PŘÍSTAVBA A STAV. ÚPRAVY HASIČSKÉ ZBROJNICE V BORO VANECH	03/2021	
	MĚŘÍTKO	Č. VÝKRESU
ČÁST	1:100	D.1.3.2
D.X.3 - ZÁKLADNÍ POHLEDY		
VÝKRES		
POHLED SEVERNÍ - STAV		

POHLED ZÁPADNÍ - STAV

LEGENDA MATERIÁLŮ

- ① FASÁDNÍ OMÍTKA, JEMNOZRNNÁ, BARVA NÁTĚRU BÍLÁ
- ② FASÁDNÍ OMÍTKA, JEMNOZRNNÁ, BARVA NÁTĚRU ŽLUTÁ
- ③ FASÁDNÍ OMÍTKA, JEMNOZRNNÁ, BARVA NÁTĚRU ORANŽOVÁ
- ④ DVEŘE PLASTOVÉ, IMITACE DŘEVA
- ⑤ OKNA PLASTOVÁ, BARVA BÍLÁ
- ⑥ GARÁŽOVÁ VRATA ROLOVACÍ BARVA ČERVENÁ
- ⑦ DVEŘE DŘEVĚNÉ, BARVA NÁTĚRU BÍLÁ
- ⑧ OKNO PROSVĚTLOVACÍ Z ČIRÝCH SKLENĚNÝCH BLOKŮ
- ⑨ STŘEŠNÍ KRYTINA Z ASFALTOVÝCH ŠINDEL, BARVA ČERVENÁ
- ⑩ ZAKONČENÍ KOMÍNOVÉHO TĚLESA Z CIHEL PLNÝCH

NEŘEŠENÁ OBLAST

JIHOČESKÁ UNIVERZITA V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH ZEMĚDĚLSKÁ FAKULTA KATEDRA KRAJINNÉHO MANAGEMENTU		
DIPLOMANT Bc. Jakub Nýdl	VEDOUČÍ DP Ing. Jan Závitkovský	
STAVEBNÍK MĚSTO BORO VANY, ŽIŽKOVO NÁM. 107, 37312 BORO VANY		
STUPEŇ DOKUMENTACE PRO VYDÁNÍ ÚZEM. ROZHODNUTÍ		
NÁZEV AKCE NÁSTAVBA, PŘÍSTAVBA A STAV. ÚPRAVY HASIČSKÉ ZBROJNICE V BORO VANECH	DATUM 03/2021	
ČÁST D.X.3 - ZÁKLADNÍ POHLEDY	MĚŘÍTKO 1:100	Č. VÝKRESU D.1.3.3
VÝKRES POHLED ZÁPADNÍ - STAV		

PŮDORYS 1. NP - BOURACÍ PRÁCE

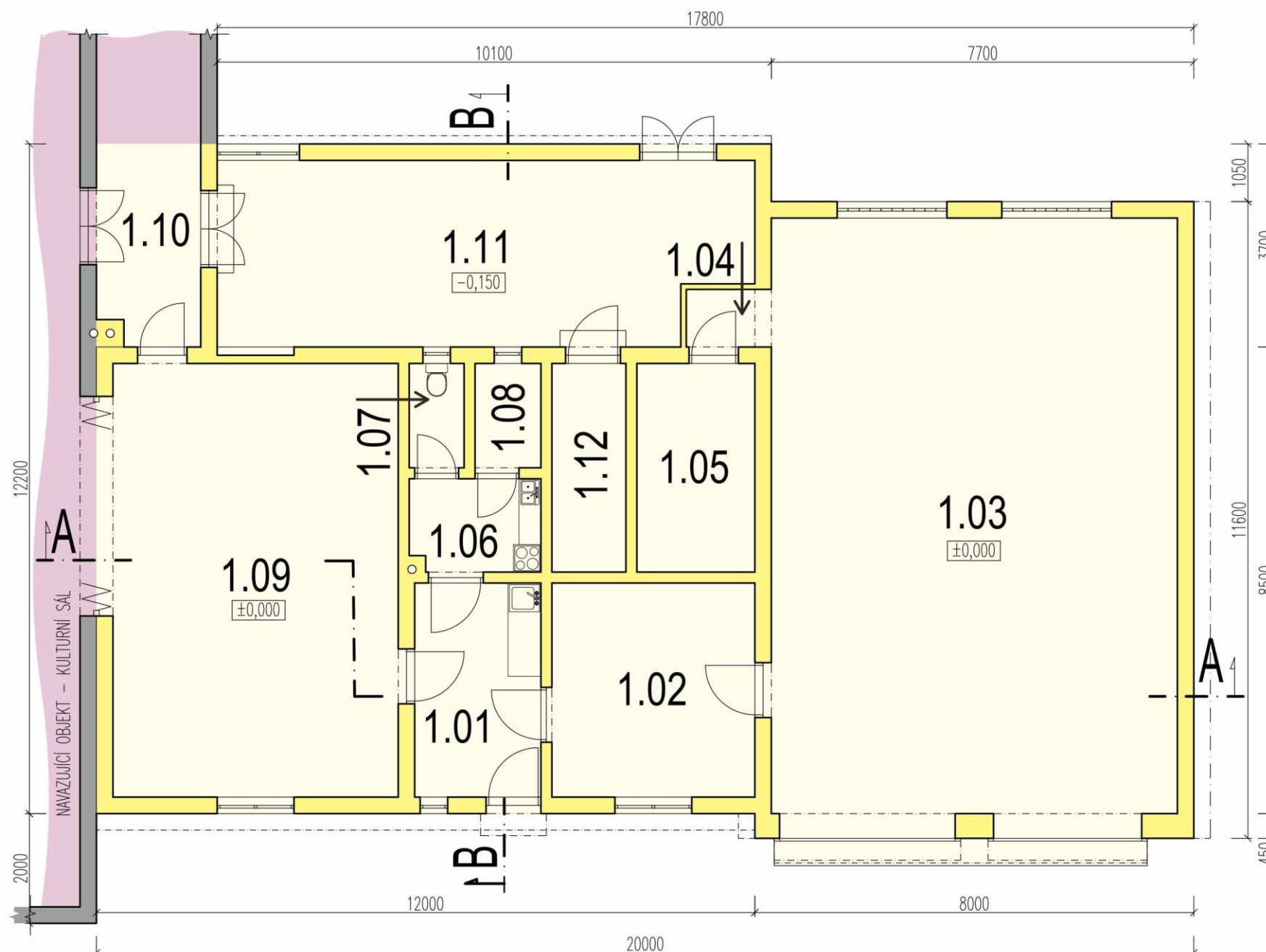
LEGENDA MATERIÁLŮ

- STÁVAJÍCÍ KONSTRUKCE
- BOURANÉ KONSTRUKCE
- NEŘEŠENÁ OBLAST

TABULKA MÍSTNOSTÍ

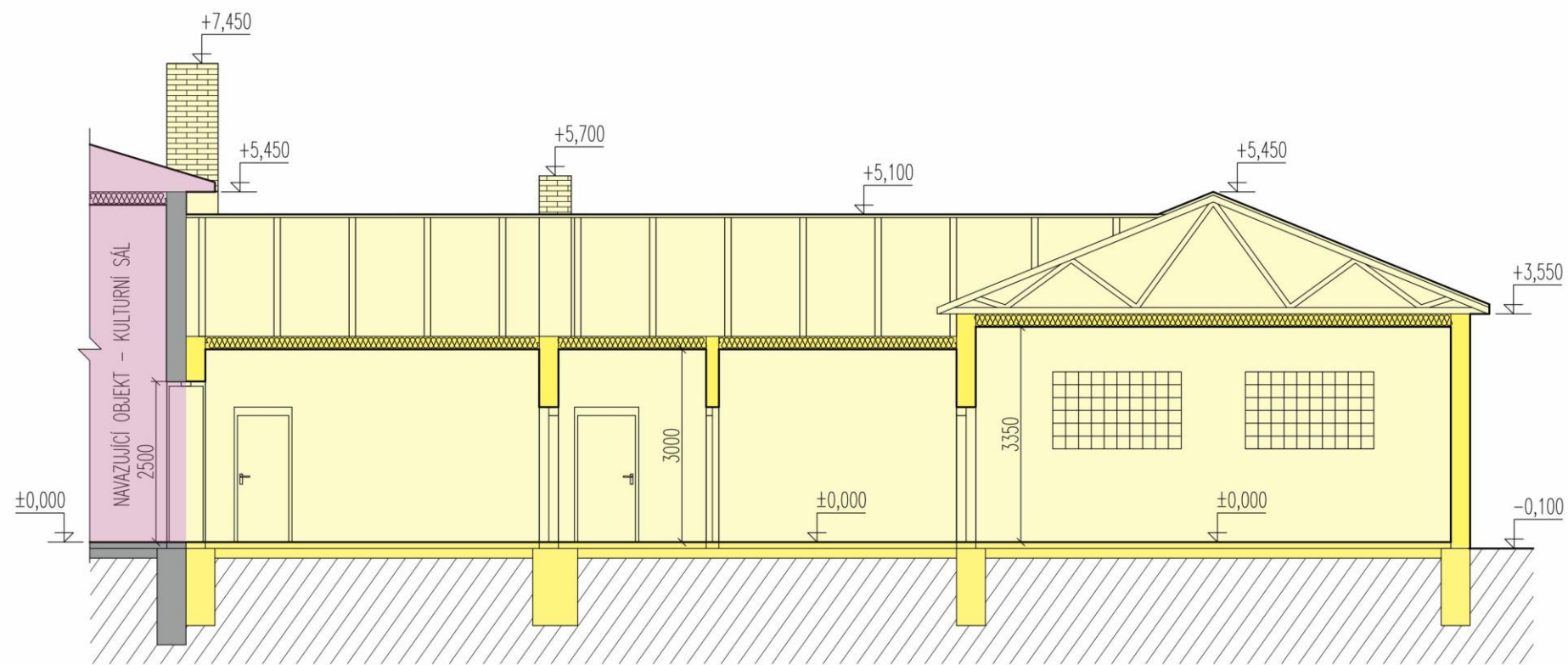
OZN.	ÚČEL MÍSTNOSTI	PLOCHA [m ²]
1.01	VESTIBUL	8,97
1.02	ŠATNA	14,43
1.03	GARÁŽ	80,29
1.04	PRŮCHOD	1,62
1.05	SKLAD PROSTŘEDKŮ	8,17
1.06	KUCHYŇKA	3,94
1.07	WC	1,90
1.08	PŘÍRUČNÍ SKLAD	2,27
1.09	KLUBOVNA	41,08
1.10	SPOJOVACÍ CHODBA	6,78
1.11	PŘÍSTAVEK – SKLAD	31,76
1.12	SKLAD MLÁDEŽE	5,13

JIHOČESKÁ UNIVERZITA V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH ZEMĚDĚLSKÁ FAKULTA KATEDRA KRAJINNÉHO MANAGEMENTU			
DIPLOMANT		VEDOUČÍ DP	
Bc. Jakub Nýdl		Ing. Jan Závitkovský	
STAVEBNÍK			
MĚSTO BORO VANY, ŽIŽKOVO NÁM. 107, 37312 BORO VANY			
STUPEŇ			
DOKUMENTACE PRO VYDÁNÍ ÚZEM. ROZHODNUTÍ			
NÁZEV AKCE		DATUM	
NÁSTAVBA, PŘÍSTAVBA A STAV. ÚPRAVY HASIČSKÉ ZBROJNICE V BORO VANECH		03/2021	
		MĚŘÍTKO	Č. VÝKRESU
ČÁST		1:100	D.2.1.1
D.X.1 CHARAKTERISTICKÉ PŮDORYSY			
VÝKRES			
PŮDORYS 1. NP - BOURACÍ PRÁCE			

ŘEZ A-A - BOURACÍ PRÁCE

JIHOČESKÁ UNIVERZITA V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH ZEMĚDĚLSKÁ FAKULTA KATEDRA KRAJINNÉHO MANAGEMENTU		
DIPLOMANT Bc. Jakub Nýdl	VEDOUČÍ DP Ing. Jan Závitkovský	
STAVEBNÍK MĚSTO BORO VANY, ŽIŽKOVO NÁM. 107, 37312 BORO VANY		
STUPEŇ DOKUMENTACE PRO VYDÁNÍ ÚZEM. ROZHODNUTÍ		
NÁZEV AKCE NÁSTAVBA, PŘÍSTAVBA A STAV. ÚPRAVY HASIČSKÉ ZBROJNICE V BORO VANECH	DATUM 03/2021	
ČÁST D.X.2 CHARAKTERISTICKÉ ŘEZY	MĚŘÍTKO 1:100	Č. VÝKRESU D.2.2.1
VÝKRES ŘEZ A-A - BOURACÍ PRÁCE		

LEGENDA MATERIÁLŮ

- STÁVAJÍCÍ KONSTRUKCE
- BOURANÉ KONSTRUKCE
- NEŘEŠENÁ OBLAST

PŮDORYS 1. NP - NÁVRH

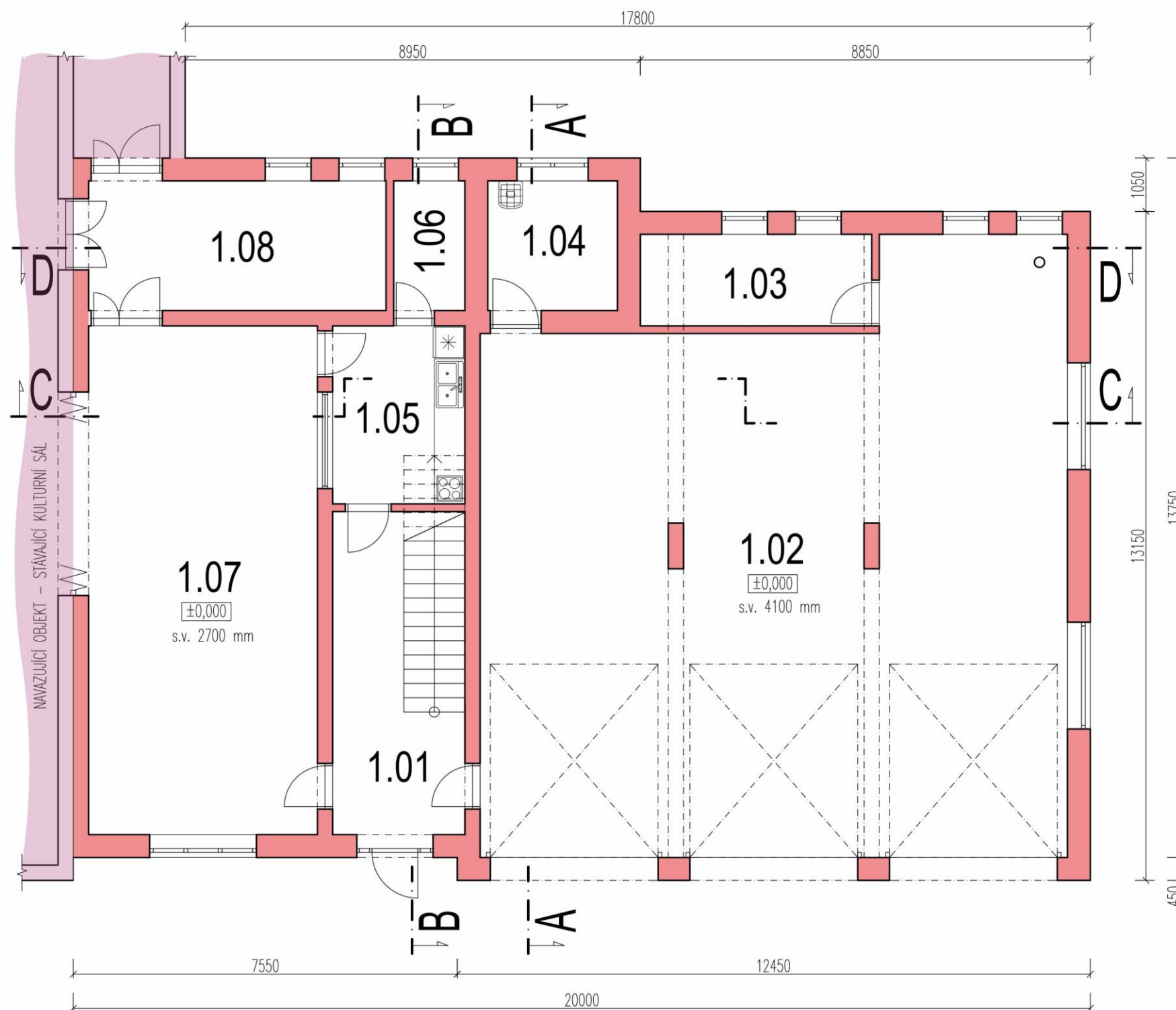
LEGENDA MATERIÁLŮ

- STÁVAJÍCÍ KONSTRUKCE
- NAVRHOVANÉ KONSTRUKCE
- NEŘEŠENÁ OBLAST

TABULKA MÍSTNOSTÍ

OZN.	ÚČEL MÍSTNOSTI	PLOCHA [m ²]
1.01	VESTIBUL	16,51
1.02	GARÁŽ	126,18
1.03	SKLAD PROSTŘEDKŮ	8,19
1.04	VĚŽ – SKLAD HADIC	6,50
1.05	KUCHYŇKA	9,10
1.06	PŘÍRUČNÍ SKLAD	3,94
1.07	KLUBOVNA	45,00
1.08	SKLAD DIVADLO	14,91

JIHOČESKÁ UNIVERZITA V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH ZEMĚDĚLSKÁ FAKULTA KATEDRA KRAJINNÉHO MANAGEMENTU		
DIPLOMANT	VEDOUČÍ DP	
Bc. Jakub Nýdl	Ing. Jan Závitkovský	
STAVEBNÍK	MĚSTO BORO VANY, ŽIŽKOVO NÁM. 107, 37312 BORO VANY	
STUPEŇ	DOKUMENTACE PRO VYDÁNÍ ÚZEM. ROZHODNUTÍ	
NÁZEV AKCE	DATUM	03/2021
NÁSTAVBA, PŘÍSTAVBA A STAV. ÚPRAVY HASIČSKÉ ZBROJNICE V BORO VANECH	MĚŘÍTKO	Č. VÝKRESU
ČÁST	1:100	D.3.1.1
D.X.1 CHARAKTERISTICKÉ PŮDORYSY		
VÝKRES	PŮDORYS 1. NP - NÁVRH	

PŮDORYS 2. NP - NÁVRH

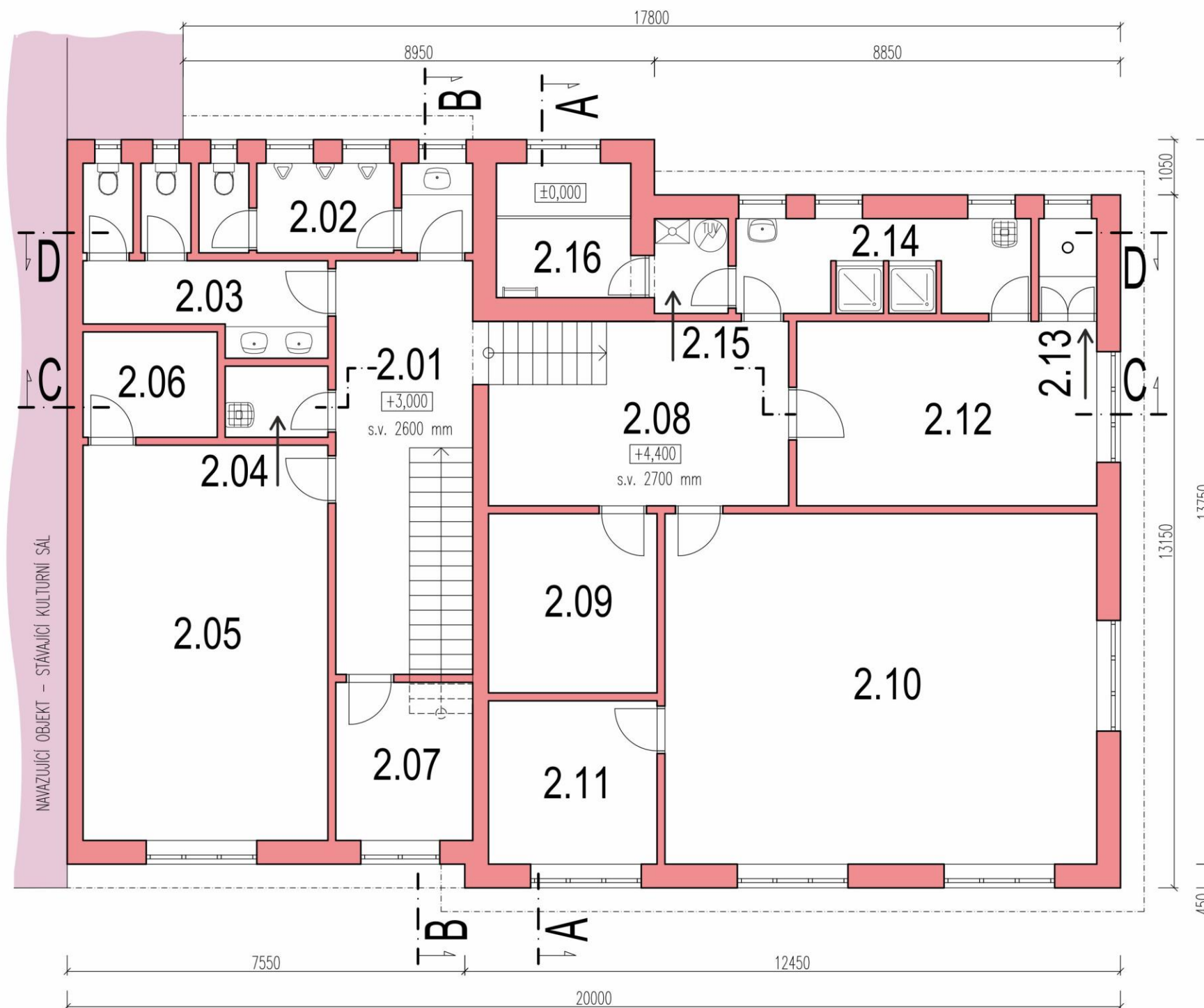
LEGENDA MATERIÁLŮ

- STÁVAJÍCÍ KONSTRUKCE
- NAVRHOVANÉ KONSTRUKCE
- NEŘEŠENÁ OBLAST

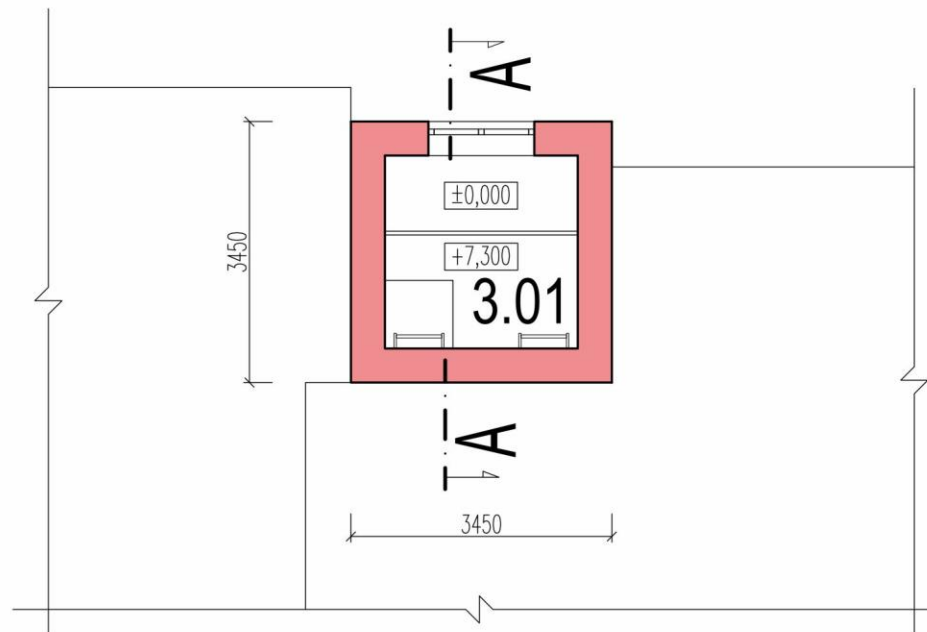
TABULKA MÍSTNOSTÍ

OZN.	ÚČEL MÍSTNOSTI	PLOCHA [m ²]
2.01	CHODBA	20,41
2.02	WC MUŽI	8,84
2.03	WC ŽENY	10,64
2.04	ÚKLID	2,63
2.05	ZASEDACÍ MÍSTNOST	34,87
2.06	ARCHIV	5,10
2.07	KANCELÁŘ VELITELŮ	7,8
2.08	CHODBA	19,95
2.09	PRÁDELNA	10,88
2.10	KLUBOVNA MLÁDEŽE	54,53
2.11	SKLAD MLÁDEŽE	9,92
2.12	ŠATNA JEDNOTKY	19,95
2.13	SKLUZ	1,98
2.14	SPRCHY	10,08
2.15	KOTELNA	2,52
2.16	VĚŽ 2.NP	6,50

JIHOČESKÁ UNIVERZITA V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH ZEMĚDĚLSKÁ FAKULTA KATEDRA KRAJINNÉHO MANAGEMENTU		
DIPLOMANT	VEDOUČÍ DP	
Bc. Jakub Nýdl	Ing. Jan Závitkovský	
STAVEBNÍK	MĚSTO BORO VANY, ŽIŽKOVO NÁM. 107, 37312 BORO VANY	
STUPEŇ	DOKUMENTACE PRO VYDÁNÍ ÚZEM. ROZHODNUTÍ	
NÁZEV AKCE	DATUM	03/2021
NÁSTAVBA, PŘÍSTAVBA A STAV. ÚPRAVY HASIČSKÉ ZBROJNICE V BORO VANECH	MĚŘÍTKO	Č. VÝKRESU
ČÁST	1:100	D.3.1.2
D.X.1 CHARAKTERISTICKÉ PŮDORYSY		
VÝKRES	PŮDORYS 2.NP - NÁVRH	

PŮDORYS 3. NP - NÁVRH

LEGENDA MATERIÁLŮ

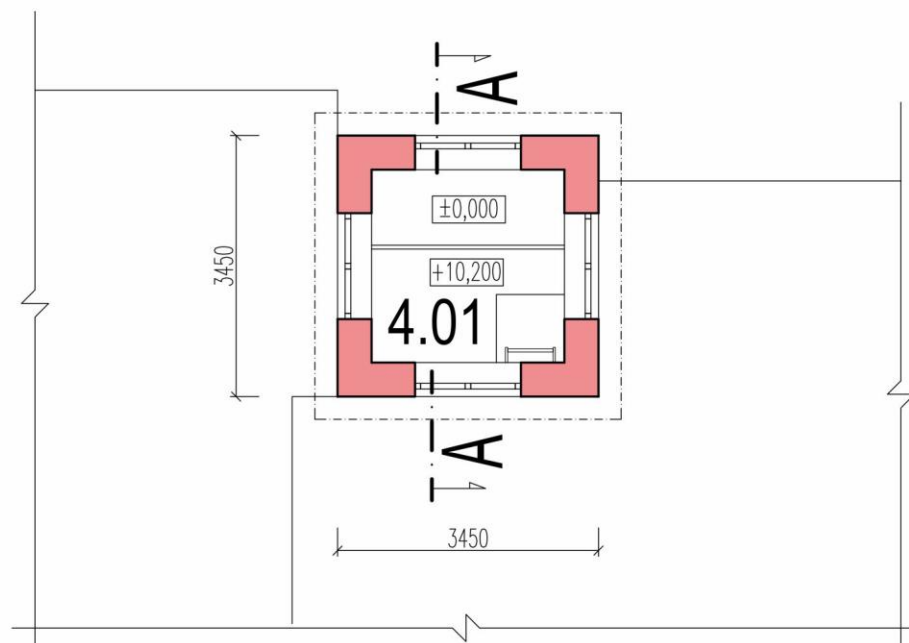
- STÁVAJÍCÍ KONSTRUKCE
- NAVRHOVANÉ KONSTRUKCE
- NEŘEŠENÁ OBLAST

TABULKA MÍSTNOSTÍ

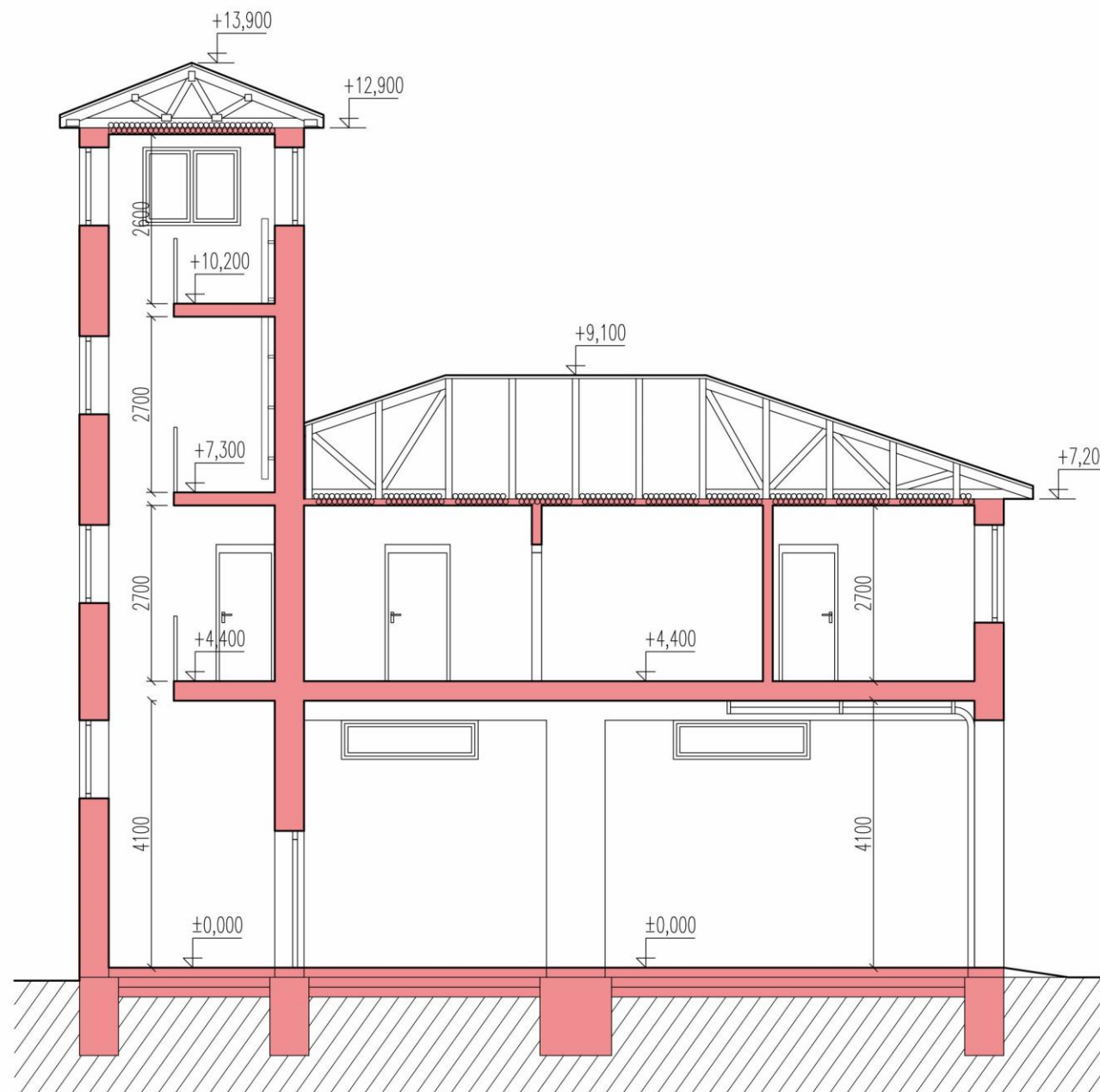
OZN.	ÚČEL MÍSTNOSTI	PLOCHA [m ²]
3.01	VĚŽ 3.NP	6,50
4.01	VĚŽ 4.NP	6,50

PŮDORYS 4. NP - NÁVRH

JIHOČESKÁ UNIVERZITA V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH ZEMĚDĚLSKÁ FAKULTA KATEDRA KRAJINNÉHO MANAGEMENTU		
DIPLOMANT Bc. Jakub Nýdl	VEDOUČÍ DP Ing. Jan Závitkovský	
STAVEBNÍK MĚSTO BORO VANY, ŽIŽKOVO NÁM. 107, 37312 BORO VANY		
STUPEŇ DOKUMENTACE PRO VYDÁNÍ ÚZEM. ROZHODNUTÍ		
NÁZEV AKCE NÁSTAVBA, PŘÍSTAVBA A STAV. ÚPRAVY HASIČSKÉ ZBROJNICE V BORO VANECH	DATUM 03/2021	
ČÁST D.X.1 CHARAKTERISTICKÉ PŮDORYSY	MĚŘÍTKO 1:100	Č. VÝKRESU D.3.1.3
VÝKRES PŮDORYS 3. A 4. NP - NÁVRH		

ŘEZ A-A - NÁVRH

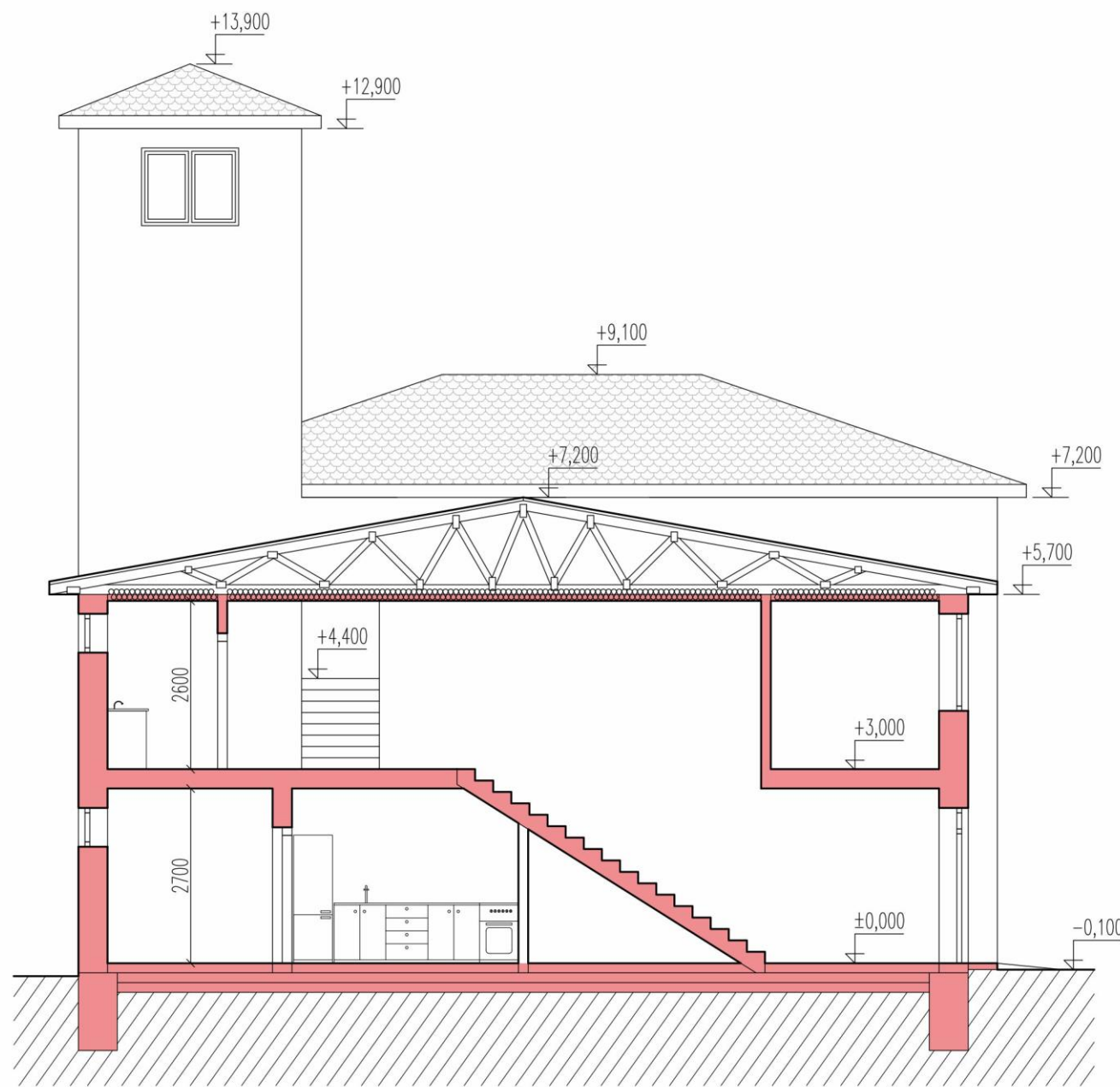

JIHOČESKÁ UNIVERZITA V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH ZEMĚDĚLSKÁ FAKULTA KATEDRA KRAJINNÉHO MANAGEMENTU			
DIPLOMANT Bc. Jakub Nýdl		VEDOUcí DP Ing. Jan Závitkovský	
STAVEBNÍK MĚSTO BORO VANY, ŽIŽKOVO NÁM. 107, 37312 BORO VANY			
STUPEŇ DOKUMENTACE PRO VYDÁNÍ ÚZEM. ROZHODNUTÍ			
NÁZEV AKCE NÁSTAVBA, PŘÍSTAVBA A STAV. ÚPRAVY HASIČSKÉ ZBROJNICE V BORO VANECH		DATUM 03/2021	
ČÁST D.X.2 CHARAKTERISTICKÉ ŘEZY		MĚŘÍTKO 1:100	Č. VÝKRESU D.3.2.1
VÝKRES ŘEZ A-A - NÁVRH			

LEGENDA MATERIÁLŮ

- STÁVAJÍCÍ KONSTRUKCE
- NAVRHOVANÉ KONSTRUKCE
- NEŘEŠENÁ OBLAST

ŘEZ B-B - NÁVRH

JIHOČESKÁ UNIVERZITA V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH ZEMĚDĚLSKÁ FAKULTA KATEDRA KRAJINNÉHO MANAGEMENTU			
DIPLOMANT Bc. Jakub Nýdl		VEDOUČÍ DP Ing. Jan Závitkovský	
STAVEBNÍK MĚSTO BORO VANY, ŽIŽKOVO NÁM. 107, 37312 BORO VANY			
STUPEŇ DOKUMENTACE PRO VYDÁNÍ ÚZEM. ROZHODNUTÍ			
NÁZEV AKCE NÁSTAVBA, PŘÍSTAVBA A STAV. ÚPRAVY HASIČSKÉ ZBROJNICE V BORO VANECH		DATUM 03/2021	
ČÁST D.X.2 CHARAKTERISTICKÉ ŘEZY		MĚŘÍTKO 1:100	Č. VÝKRESU D.3.2.2
VÝKRES ŘEZ B-B - NÁVRH			

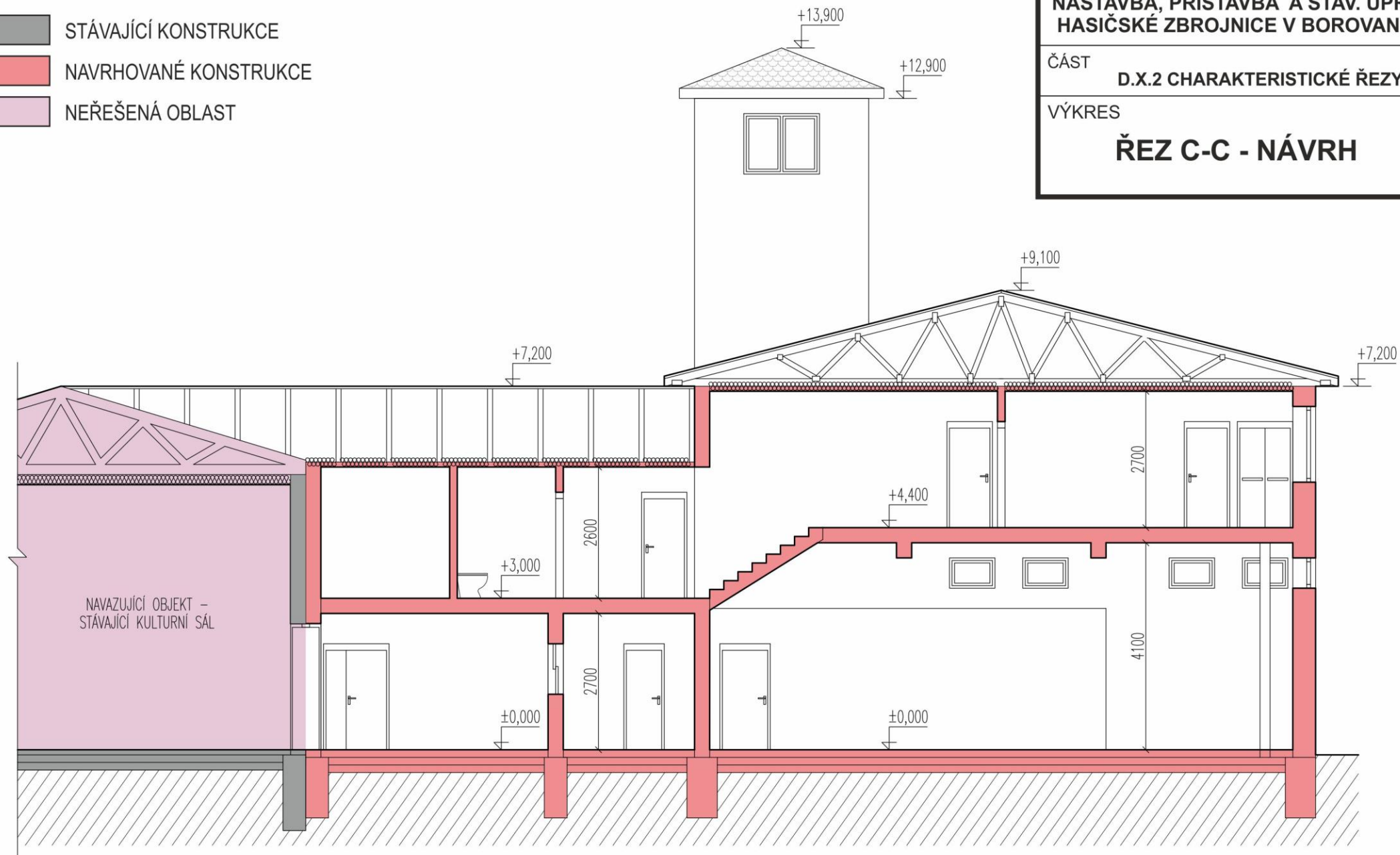
LEGENDA MATERIÁLŮ

- STÁVAJÍCÍ KONSTRUKCE
- NAVRHOVANÉ KONSTRUKCE
- NEŘEŠENÁ OBLAST

ŘEZ C-C - NÁVRH

LEGENDA MATERIÁLŮ

- STÁVAJÍCÍ KONSTRUKCE
- NAVRHOVANÉ KONSTRUKCE
- NEŘEŠENÁ OBLAST

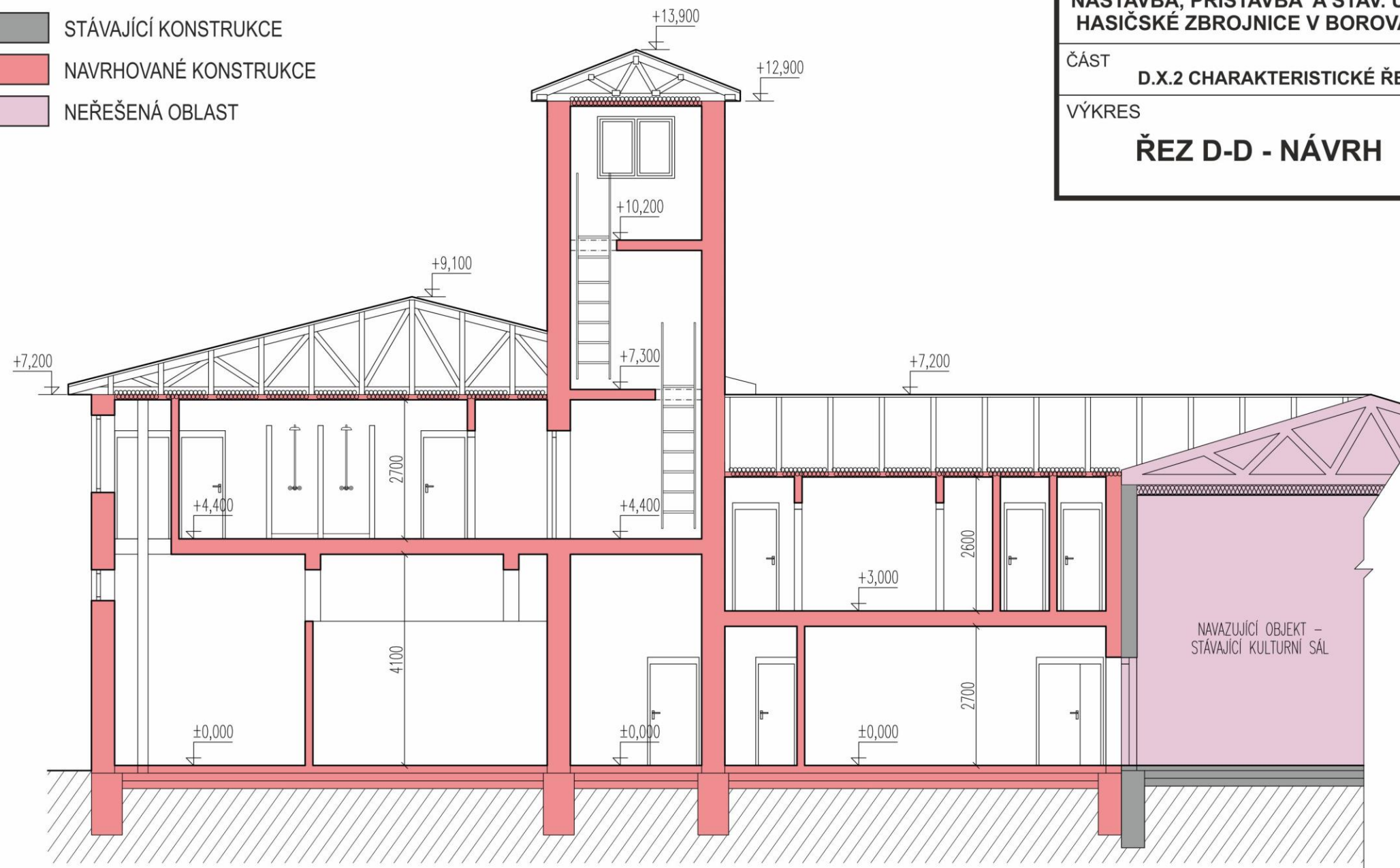

JIHOČESKÁ UNIVERZITA V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH ZEMĚDĚLSKÁ FAKULTA KATEDRA KRAJINNÉHO MANAGEMENTU			
DIPLOMANT		VEDOUČÍ DP	
Bc. Jakub Nýdl		Ing. Jan Závitkovský	
STAVEBNÍK			
MĚSTO BORO VANY, ŽIŽKOVO NÁM. 107, 37312 BORO VANY			
STUPEŇ			
DOKUMENTACE PRO VYDÁNÍ ÚZEM. ROZHODNUTÍ			
NÁZEV AKCE			DATUM
NÁSTAVBA, PŘÍSTAVBA A STAV. ÚPRAVY HASIČSKÉ ZBROJNICE V BORO VANECH			03/2021
			MĚŘÍTKO
ČÁST			
D.X.2 CHARAKTERISTICKÉ ŘEZY			1:100
VÝKRES			
ŘEZ C-C - NÁVRH			

ŘEZ D-D - NÁVRH

LEGENDA MATERIÁLŮ

- STÁVAJÍCÍ KONSTRUKCE
- NAVRHOVANÉ KONSTRUKCE
- NEŘEŠENÁ OBLAST

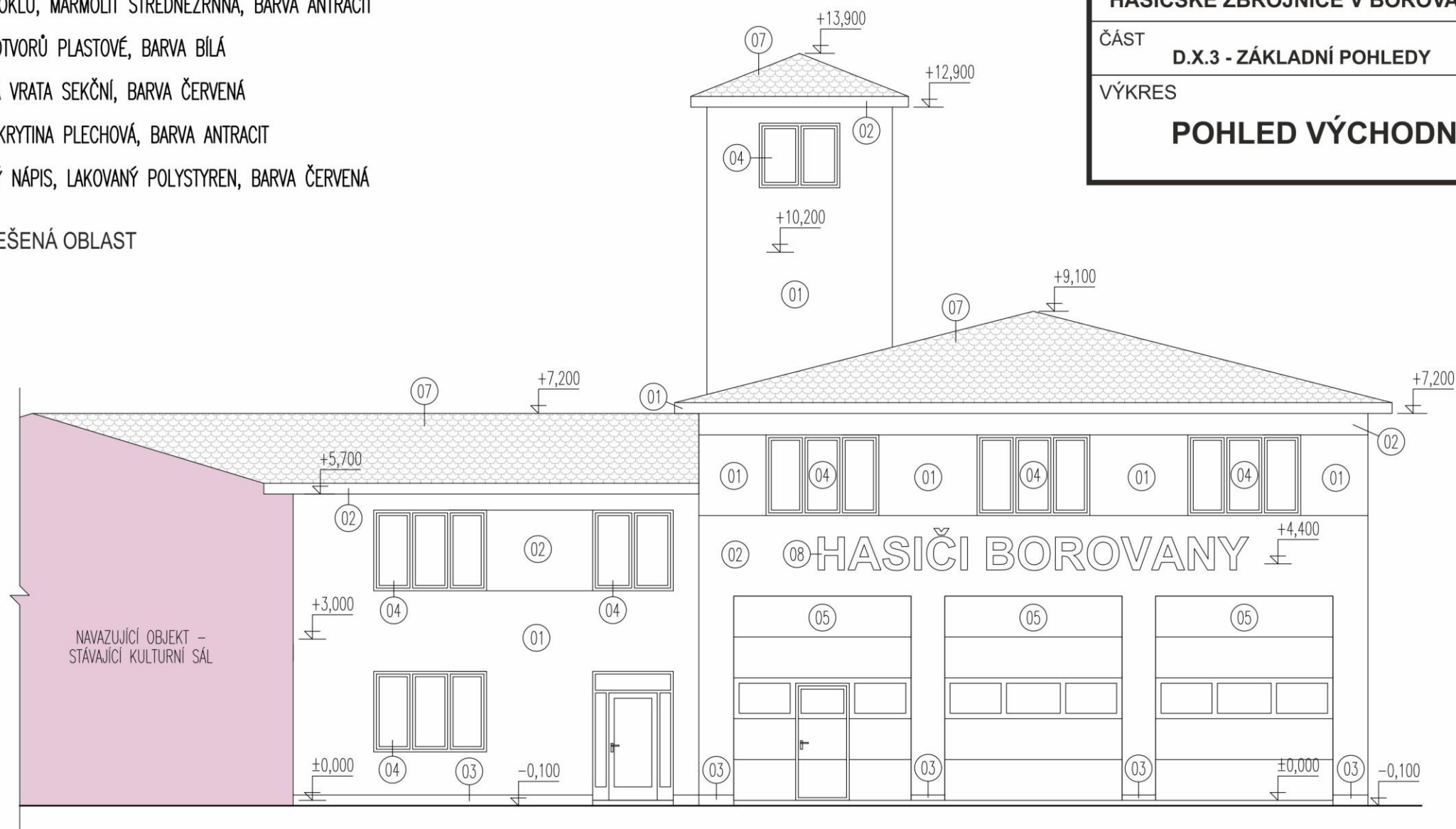
JIHOČESKÁ UNIVERZITA V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH ZEMĚDĚLSKÁ FAKULTA KATEDRA KRAJINNÉHO MANAGEMENTU			
DIPLOMANT		VEDOUČÍ DP	
Bc. Jakub Nýdl		Ing. Jan Závitkovský	
STAVEBNÍK			
MĚSTO BORO VANY, ŽIŽKOVO NÁM. 107, 37312 BORO VANY			
STUPEŇ			
DOKUMENTACE PRO VYDÁNÍ ÚZEM. ROZHODNUTÍ			
NÁZEV AKCE			DATUM
NÁSTAVBA, PŘÍSTAVBA A STAV. ÚPRAVY HASIČSKÉ ZBROJNICE V BORO VANECH			03/2021
			MĚŘÍTKO
ČÁST			
D.X.2 CHARAKTERISTICKÉ ŘEZY			1:100
			D.3.2.4
VÝKRES			
ŘEZ D-D - NÁVRH			

POHLED VÝCHODNÍ - NÁVRH

LEGENDA MATERIÁLŮ

- ① FASÁDNÍ OMÍTKA, ZRNITOST 2 mm, BARVA ČERVENÁ
- ② FASÁDNÍ OMÍTKA, ZRNITOST 2 mm, BARVA ŠEDÁ TMAVÁ
- ③ OMÍTKA SOKLU, MARMOLIT STŘEDNĚZRNNÁ, BARVA ANTRACIT
- ④ VÝPLNĚ OTVORŮ PLASTOVÉ, BARVA BILÁ
- ⑤ GARÁŽOVÁ VRATA SEKČNÍ, BARVA ČERVENÁ
- ⑦ STŘEŠNÍ KRYTINA PLECHOVÁ, BARVA ANTRACIT
- ⑧ PLASTICKÝ NÁPIS, LAKOVANÝ POLYSTYREN, BARVA ČERVENÁ

NEŘEŠENÁ OBLAST

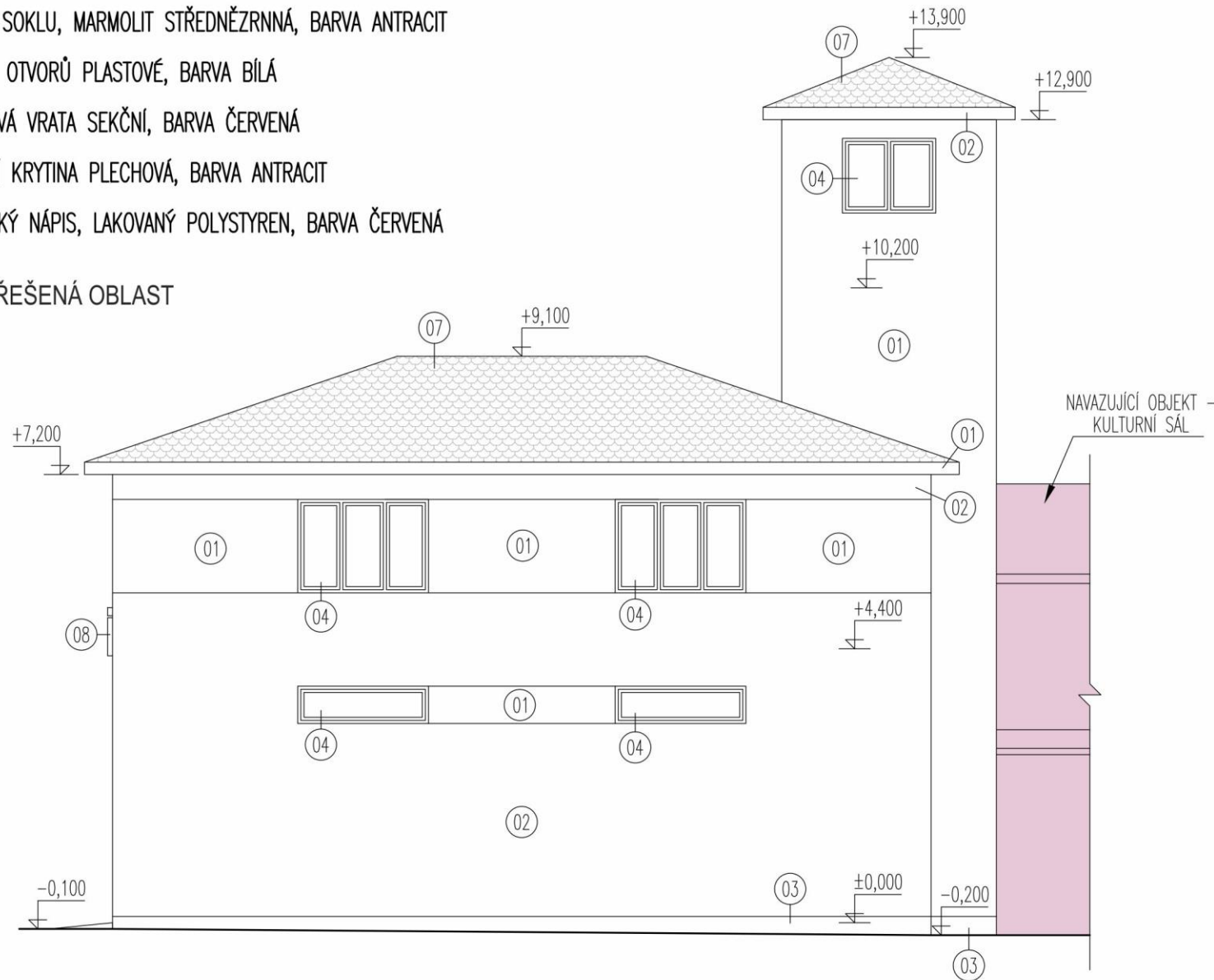
JIHOČESKÁ UNIVERZITA V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH ZEMĚDĚLSKÁ FAKULTA KATEDRA KRAJINNÉHO MANAGEMENTU		
DIPLOMANT Bc. Jakub Nýdl	VEDOUCÍ DP Ing. Jan Závitkovský	
STAVEBNÍK MĚSTO BOROEVANY, ŽIŽKOVO NÁM. 107, 37312 BOROEVANY		
STUPEŇ DOKUMENTACE PRO VYDÁNÍ ÚZEM. ROZHODNUTÍ		
NÁZEV AKCE NÁSTAVBA, PŘÍSTAVBA A STAV. ÚPRAVY HASIČSKÉ ZBROJNICE V BOROEVANECH	DATUM 03/2021	Č. VÝKRESU D.3.3.1
ČÁST D.X.3 - ZÁKLADNÍ POHLEDY	MĚŘÍTKO 1:100	Č. VÝKRESU D.3.3.1
VÝKRES POHLED VÝCHODNÍ - NÁVRH		

POHLED SEVERNÍ - NÁVRH

LEGENDA MATERIÁLŮ

- ① FASÁDNÍ OMÍTKA, ZRNITOST 2 mm, BARVA ČERVENÁ
- ② FASÁDNÍ OMÍTKA, ZRNITOST 2 mm, BARVA ŠEDÁ TMAVÁ
- ③ OMÍTKA SOKLU, MARMOLIT STŘEDNĚZRNNÁ, BARVA ANTRACIT
- ④ VÝPLNĚ OTVORŮ PLASTOVÉ, BARVA BILÁ
- ⑤ GARÁŽOVÁ VRATA SEKČNÍ, BARVA ČERVENÁ
- ⑦ STŘEŠNÍ KRYTINA PLECHOVÁ, BARVA ANTRACIT
- ⑧ PLASTICKÝ NÁPIS, LAKOVANÝ POLYSTYREN, BARVA ČERVENÁ

NEŘEŠENÁ OBLAST

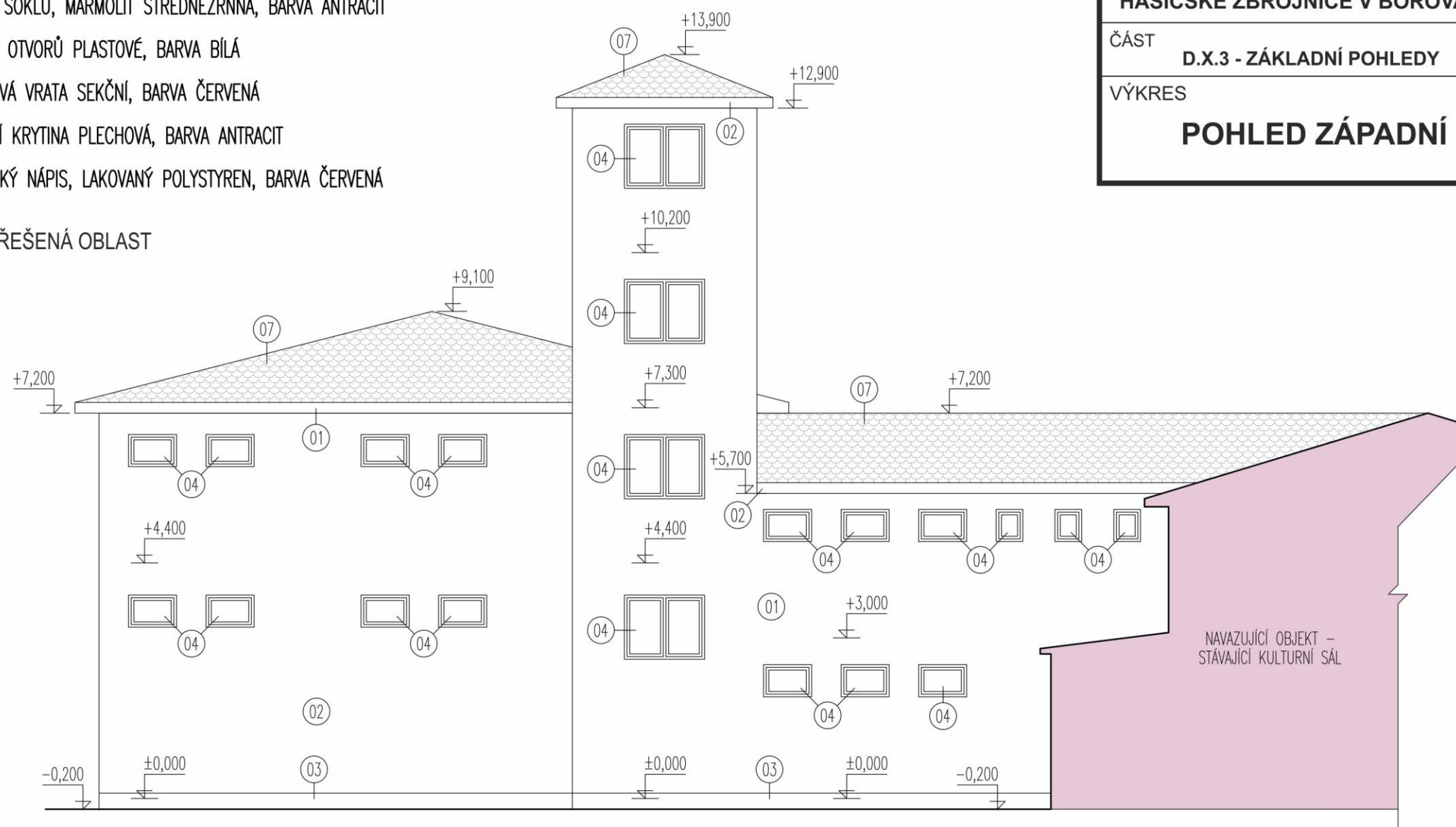
JIHOČESKÁ UNIVERZITA V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH ZEMĚDĚLSKÁ FAKULTA KATEDRA KRAJINNÉHO MANAGEMENTU		
DIPLOMANT Bc. Jakub Nýdl	VEDOUCÍ DP Ing. Jan Závitkovský	
STAVEBNÍK MĚSTO BORO VANY, ŽIŽKOVO NÁM. 107, 37312 BORO VANY		
STUPEŇ DOKUMENTACE PRO VYDÁNÍ ÚZEM. ROZHODNUTÍ		
NÁZEV AKCE NÁSTAVBA, PŘÍSTAVBA A STAV. ÚPRAVY HASIČSKÉ ZBROJNICE V BORO VANECH	DATUM 03/2021	Č. VÝKRESU D.3.3.2
ČÁST D.X.3 - ZÁKLADNÍ POHLEDY	MĚŘÍTKO 1:100	Č. VÝKRESU D.3.3.2
VÝKRES POHLED SEVERNÍ - NÁVRH		

POHLED ZÁPADNÍ - NÁVRH

LEGENDA MATERIÁLŮ

- ① FASÁDNÍ OMÍTKA, ZRNITOST 2 mm, BARVA ČERVENÁ
- ② FASÁDNÍ OMÍTKA, ZRNITOST 2 mm, BARVA ŠEDÁ TMAVÁ
- ③ OMÍTKA SOKLU, MARMOLIT STŘEDNĚZRNÁ, BARVA ANTRACIT
- ④ VÝPLNĚ OTVORŮ PLASTOVÉ, BARVA BILÁ
- ⑤ GARÁŽOVÁ VRATA SEKČNÍ, BARVA ČERVENÁ
- ⑦ STŘEŠNÍ KRYTINA PLECHOVÁ, BARVA ANTRACIT
- ⑧ PLASTICKÝ NÁPIS, LAKOVANÝ POLYSTYREN, BARVA ČERVENÁ

NEŘEŠENÁ OBLAST

JIHOČESKÁ UNIVERZITA V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH ZEMĚDĚLSKÁ FAKULTA KATEDRA KRAJINNÉHO MANAGEMENTU		
DIPLOMANT Bc. Jakub Nýdl	VEDOUČÍ DP Ing. Jan Závitkovský	
STAVEBNÍK MĚSTO BORO VANY, ŽIŽKOVO NÁM. 107, 37312 BORO VANY		
STUPEŇ DOKUMENTACE PRO VYDÁNÍ ÚZEM. ROZHODNUTÍ		
NÁZEV AKCE NÁSTAVBA, PŘÍSTAVBA A STAV. ÚPRAVY HASIČSKÉ ZBROJNICE V BORO VANECH	DATUM 03/2021	MĚŘÍTKO 1:100
ČÁST D.X.3 - ZÁKLADNÍ POHLEDY	Č. VÝKRESU D.3.3.3	
VÝKRES POHLED ZÁPADNÍ - NÁVRH		